II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET

FORRETNINGSORDEN [1]

NB:

Fortolkninger (artikel 162) til denne forretningsorden er gengivet med kursiv.

[1] Konsolideret udgave (pr. datoen for offentliggørelse).

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side

KAPITEL I — MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 1 Europa-Parlamentet ... 8
Artikel 2 Frit mandat ... 8
Artikel 3 Privilegier og immuniteter ... 8
Artikel 4 Medlemmernes deltagelse i møder og afstemninger ... 8
Artikel 5 Omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser ... 8
Artikel 6 Ophævelse af immunitet ... 8
Artikel 7 Valgs prøvelse ... 9
Artikel 8 Mandatets varighed ... 9
Artikel 9 Adfærdsregler ... 10

KAPITEL II — PARLAMENTETS SESSIONER

Artikel 10 Indkaldelse af Parlamentet ... 10
Artikel 11 Mødested ... 11

KAPITEL III — HVERV

Artikel 12 Aldersformand ... 11
Artikel 13 Indstilling af kandidater og almindelige bestemmelser ... 11
Artikel 14 Valg af formand — Åbningstale ... 11
Artikel 15 Valg af næstformænd ... 11
Artikel 16 Valg af kvæstorer ... 12
Artikel 17 Funktionsperiode ... 12
Artikel 18 Ledige poster ... 12
Artikel 19 Formandens opgaver ... 12
Artikel 20 Næstformændenes opgaver ... 12

KAPITEL IV — PARLAMENTETS ORGANER

Artikel 21 Præsidiets sammensætning ... 13
Artikel 22 Præsidiets opgaver ... 13
Artikel 23 Formandskonferencens sammensætning ... 13
Artikel 24 Formandskonferencens opgaver ... 13
Artikel 25 Kvæstorernes opgaver ... 14
Artikel 26 Udvalgsformandskonferencen ... 14
Artikel 27 Delegationsformandskonferencen ... 14
Artikel 28 Præsidiets, Formandskonferencens og kvæstorernes oplysningspligt ... 14

KAPITEL V — POLITISKE GRUPPER

Artikel 29 Dannelse af politiske grupper ... 14
Artikel 30 Løsgængere ... 14
Artikel 31 Fordeling af pladserne i mødesalen ... 14

Side

KAPITEL VI — FORBINDELSERNE MED ANDRE INSTITUTIONER

Indstillinger og udnævnelser

Artikel 32 Indstilling til hvervet som formand for Kommissionen 15

Artikel 33 Afstemning om godkendelse af Kommissionen 15

Artikel 34 Forslag om mistillidsvotum til Kommissionen 15

Artikel 35 Udnævnelse af Revisionsrettens medlemmer 15

Artikel 36 Den Europæiske Centralbank (Det Europæiske Monetære Institut) 16

Redegørelser

Artikel 37 Redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd 16

Artikel 38 Redegørelser fra Revisionsretten 16

Artikel 39 Redegørelser fra Den Europæiske Centralbank (Det Europæiske Monetære Institut) 16

Forespørgsler og spørgsmål til Rådet og Kommissionen

Artikel 40 Forespørgsler til mundtlig besvarelse 16

Artikel 41 Spørgetid 17

Artikel 42 Forespørgsler til skriftlig besvarelse 17

Beretninger

Artikel 43 Kommissionens almindelige årsberetning 17

Artikel 44 Kommissionens årsberetning om gennemførelsen af fællesskabsretten 17

Beslutninger og henstillinger

Artikel 45 Beslutningsforslag 17

Artikel 46 Henstillinger til Rådet 18

Artikel 47 Debatter om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning 18

Artikel 48 Skriftlige erklæringer 19

KAPITEL VII — LOVGIVNINGSMÆSSIGE PROCEDURER

Generelle bestemmelser

Artikel 49 Årsprogrammet for lovgivningen 19

Artikel 50 Lovgivningsinitiativ 20

Artikel 51 Behandling af lovgivningsmæssige dokumenter 20

Artikel 52 Bemyndigelse af udvalg til at træffe afgørelse 21

Førstebehandling — på udvalgsplan

Artikel 53 Kontrol af retsgrundlag 21

Artikel 54 Subsidiaritet, grundlæggende rettigheder, finansielle midler 22

Artikel 55 Åbenhed i lovgivningsproceduren 22

Artikel 56 Ændring af et kommissionsforslag 22

Artikel 57 Kommissionens holdning til ændringsforslagene 22

Førstebehandling — på plenarmødet

Artikel 58 Afslutning af førstebehandlingen 22

Artikel 59 Forkastelse af kommissionsforslag 23

Artikel 60 Vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag 23

Side

Førstebehandling — opfølgningsprocedure

Artikel 61 Opfølgning af Parlamentets udtalelser 24

Artikel 62 Fornyet høring 24

Artikel 63 Samrådsprocedure 24

Andenbehandling — på udvalgsplan

Artikel 64 Modtagelse af Rådets fælles holdning 24

Artikel 65 Frister 25

Artikel 66 Henvisning til og behandling i det korresponderende udvalg 25

Andenbehandling — på plenarmødet

Artikel 67 Afslutning af andenbehandlingen 25

Artikel 68 Godkendelse af Rådets fælles holdning uden ændringer 25

Artikel 69 Hensigtserklæring om forkastelse af Rådets fælles holdning 25

Artikel 70 Forlig under andenbehandlingen 26

Artikel 71 Forkastelse af Rådets fælles holdning 26

Artikel 72 Ændringsforslag til Rådets fælles holdning 26

Artikel 73 Følgerne af Kommissionens undladelse af at acceptere Parlamentets ændringer ved genbehandlingen af forslaget 27

Tredjebehandling — forlig

Artikel 74 Indkaldelse af Forligsudvalget 27

Artikel 75 Delegationen til Forligsudvalget 27

Artikel 76 Frister 27

Tredjebehandling — på plenarmødet

Artikel 77 Fælles udkast 27

Artikel 78 Rådets tekst 28

Artikel 79 Undertegnelse af vedtagne retsakter 28

Proceduren med samstemmende udtalelse

Artikel 80 Proceduren med samstemmende udtalelse 28

Kontrolbeføjelser

Artikel 81 Gennemførelsesbestemmelser 28

Artikel 82 Officiel kodificering af fællesskabslovgivning 28

Artikel 83 Følgerne af Rådets passivitet efter godkendelse af den fælles holdning 29

Artikel 84 Indbringelse af sager for Domstolen 29

KAPITEL VIII — BUDGETPROCEDUREN

Artikel 85 Det almindelige budget 29

Artikel 86 Decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse 29

Artikel 87 Parlamentets kontrol med gennemførelsen af budgettet 29

Side

KAPITEL IX — TRAKTATER OG INTERNATIONALE AFTALER

Artikel 88 Ændring af EKSF-traktaten 29

Artikel 89 Tiltrædelsestraktater 30

Artikel 90 Internationale aftaler 30

KAPITEL X — FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel 91 Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 31

Artikel 92 Henstillinger i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 31

KAPITEL XI — SAMARBEJDE OM RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Artikel 93 Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med retlige og indre anliggender 31

Artikel 94 Henstillinger i forbindelse med retlige og indre anliggender 32

KAPITEL XII — TILRETTELÆGGELSE AF PARLAMENTETS ARBEJDE

Artikel 95 Forslag til dagsorden 32

Artikel 96 Godkendelse og ændring af dagsordenen 32

Artikel 97 Uopsættelighed 32

Artikel 98 Forhandling under ét 33

Artikel 99 Procedure uden forhandling 33

Artikel 100 Frister 33

KAPITEL XIII — ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MØDERNES AFVIKLING

Artikel 101 Adgang til mødesalen 33

Artikel 102 Sprog 33

Artikel 103 Omdeling af dokumenter 34

Artikel 104 Mødernes offentlighed 34

Artikel 105 Indlæg og deres indhold 34

Artikel 106 Fordeling af taletiden 34

Artikel 107 Talerliste 34

Artikel 108 Personlige bemærkninger 35

Artikel 109 Ordensbestemmelser 35

Artikel 110 Udelukkelse af medlemmer 35

Artikel 111 Forstyrrende uro 35

KAPITEL XIV — BESLUTNINGSDYGTIGHED OG AFSTEMNING

Artikel 112 Beslutningsdygtighed 35

Artikel 113 Afstemningsprocedure 36

Artikel 113 a Stemmelighed 36

Artikel 114 Afstemningsgrundlag 36

Artikel 115 Afstemningsrækkefølge 36

Artikel 116 Delt afstemning 37

Artikel 117 Stemmeret 37

		Side
Artikel 118	Afstemning	37
Artikel 119	Afstemning ved navneopråb	38
Artikel 120	Elektronisk afstemning	38
Artikel 121	Hemmelig afstemning	38
Artikel 122	Stemmeforklaringer	38
Artikel 123	Uoverensstemmelser vedrørende afstemningen	38
Artikel 124	Indgivelse og forelæggelse af ændringsforslag	39
Artikel 125	Formelle betingelser for behandling af ændringsforslag	39

KAPITEL XV — INDLÆG TIL PROCEDUREN

Artikel 126	Indlæg til forretningsordenen	39
Artikel 127	Bemærkninger til forretningsordenen	40
Artikel 128	Afvisning af en sag af formelle grunde	40
Artikel 129	Henvisning til fornyet udvalgsbehandling	40
Artikel 130	Afslutning af forhandlingen	40
Artikel 131	Udsættelse af forhandlingen	40
Artikel 132	Afbrydelse eller hævelse af mødet	41

KAPITEL XVI — REFERATER AF MØDERNE

Artikel 133	Protokol	41
Artikel 134	Fuldstændigt forhandlingsreferat	41

KAPITEL XVII — UDVALG

Artikel 135	Nedsættelse af udvalg	41
Artikel 136	Midlertidige undersøgelsesudvalg	42
Artikel 137	Udvalgenes sammensætning	43
Artikel 138	Stedfortrædere	43
Artikel 139	Udvalgenes opgaver	44
Artikel 140	Valgs prøvelse	44
Artikel 141	Underudvalg	44
Artikel 142	Formandskab	44
Artikel 143	Procedure uden afgivelse af betænkning og forenklet procedure	44
Artikel 144	Udvalgsbetænkninger om høringer	45
Artikel 145	Betænkninger, der ikke vedrører retsakter	45
Artikel 146	Begrundelser og frister	45
Artikel 147	Udvalgsudtalelser	45
Artikel 148	Initiativbetænkninger	46
Artikel 149	Spørgetid i udvalgene	46
Artikel 150	Procedurer i udvalgene	46
Artikel 151	Udvalgsmøder	47
Artikel 152	Udvalgsprotokoller	47

Side

KAPITEL XVIII — INTERPARLAMENTARISKE DELEGATIONER

Artikel 153 Nedsættelse af interparlamentariske delegationer og disses opgaver 47

Artikel 154 Beretning til Europarådets Parlamentariske Forsamling 47

Artikel 155 Blandede parlamentariske udvalg 48

KAPITEL XIX — ANDRAGENDER

Artikel 156 Retten til at indgive andragender 48

Artikel 157 Behandling af andragender 48

Artikel 158 Bekendtgørelse af andragender 49

KAPITEL XX — OMBUDSMANDEN

Artikel 159 Udnævnelse af ombudsmanden 49

Artikel 160 Afskedigelse af ombudsmanden 49

Artikel 161 Ombudsmandens virke 50

KAPITEL XXI — ANVENDELSE OG ÆNDRING AF FORRETNINGSORDENEN

Artikel 162 Anvendelse af forretningsordenen 50

Artikel 163 Ændring af forretningsordenen 51

KAPITEL XXII — PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT OG REGNSKAB

Artikel 164 Generalsekretariat 51

Artikel 165 Parlamentets budgetoverslag 51

Artikel 166 Indgåelse og afvikling af udgiftsforpligtelser 51

KAPITEL XXIII — FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 167 Uafsluttede sager 52

BILAG I — Gennemførelsesbestemmelser til artikel 9 — Oplysninger om økonomiske interesser 53

BILAG II — Afvikling af spørgetiden, jf. artikel 41 54

A. Retningslinjer 54

B. Henstillinger 55

BILAG III — Retningslinjer og generelle kriterier for valg af de emner, der skal behandles under debatten om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning, jf. artikel 47 56

BILAG IV — Gennemførelsesbestemmelser for behandlingen af Det Europæiske Fællesskabs almindelige budget og tillægsbudgetter 57

BILAG V — Procedure for behandling og vedtagelse af afgørelser om decharge 61

BILAG VI — De stående udvalgs sagsområder 63

BILAG VII — Procedure for behandling af fortrolige dokumenter, der fremsendes til Parlamentet 73

BILAG VIII — De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse .. 74

KAPITEL I

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 1

Europa-Parlamentet

1. Europa-Parlamentet er den forsamling, der er valgt i henhold til traktaterne, akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af repræsentanterne til Europa-Parlamentet og den af traktaterne afledte nationale lovgivning.

2. De valgte repræsentanter til Europa-Parlamentet betegnes som

»Medlemmer af Europa-Parlamentet« på dansk

»Mitglieder des Europäischen Parlaments« på tysk

»Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου« på græsk

»Members of the European Parliament« på engelsk

»Diputados al Parlamento Europeo« på spansk

»Ledamøter av Europaparlamentet« på svensk

»Euroopan parlamentin jäsenet« på finsk

»Deputés au Parlement européen« på fransk

»Deputati al Parlamento europeo« på italiensk

»Leden van het Europees Parlement« på nederlandsk og

»Deputados ao Parlamento Europeu« på portugisisk.

Artikel 2

Frit mandat

Medlemmerne af Europa-Parlamentet udøver deres mandat frit. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat.

Artikel 3

Privilegier og immuniteter

1. Medlemmerne nyder de privilegier og immuniteter, der gælder i henhold til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

2. Så snart Parlamentets formand har modtaget meddelelse om medlemmernes valg, udsteder han passersedler, som sikrer deres fri bevægelighed i medlemsstaterne.

3. Medlemmerne er berettiget til indsigt i alle dokumenter, der er i Parlamentets eller et udvalgs besiddelse, bortset fra personlige akter og afregninger, som kun de pågældende medlemmer har indsigt i.

Artikel 4

Medlemmernes deltagelse i møder og afstemninger

1. Ved hvert møde fremlægges en tilstedeværelsesliste, som medlemmerne forsyner med deres underskrift.

2. Navnene på de medlemmer, der har været til stede ifølge tilstedeværelseslisten, anføres i protokollen fra hvert møde.

3. I tilfælde af afstemning ved navneopråb anføres i protokollen, hvilke medlemmer der har deltaget i afstemningen, og hvorledes de har stemt.

Artikel 5

Omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser

Præsidiet fastsætter bestemmelser om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til medlemmerne.

Artikel 6

Ophævelse af immunitet

1. Enhver anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed til formanden om ophævelse af et medlems immunitet meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

2. Det kompetente udvalg prøver straks anmodningerne i den rækkefølge, de fremsættes.

3. Udvalget kan anmode den myndighed, som har fremsat anmodningen, om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves. Udvalget hører medlemmet, hvis den pågældende fremsætter ønske herom, og medlemmet kan forelægge ethvert dokument eller andet skriftligt materiale, som han måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.

4. Udvalgets betænkning indeholder et forslag til afgørelse, der blot skal anbefale godkendelse eller forkastelse

af anmodningen om ophævelse af immuniteten. Ligger der flere forskellige anklagepunkter til grund for anmodningen, kan der dog udarbejdes et særskilt forslag til afgørelse for hvert anklagepunkt. Undtagelsesvis kan det i udvalgets betænkning foreslås, at ophævelsen af immuniteten udelukkende skal vedrøre den strafferetlige forfølgelse, men at medlemmet, så længe der ikke er afsagt endelig dom, ikke kan udsættes for nogen form for frihedsberøvelse, fængsling eller anden foranstaltning, der ville forhindre ham i at varetage sit mandat.

5. Udvalget udtaler sig under ingen omstændigheder om skyldspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen.

6. Udvalgets betænkning optages som første punkt på dagsordenen for det første møde, efter at den er indgivet. Der kan ikke stilles ændringsforslag til forslaget/forslagene til afgørelse.

Forhandlingen må kun dreje sig om grundene for eller imod hvert enkelt forslag om henholdsvis ophævelse eller bevarelse af immuniteten.

Der stemmes om forslag(ene) til afgørelse i betænkningen under den første afstemningstid, efter at forhandlingen er afsluttet.

Efter behandling i Parlamentet stemmes der om hvert enkelt forslag i betænkningen. Forkastes et forslag, betragtes det modsatte som vedtaget.

7. Formanden meddeler straks Parlamentets afgørelse til den pågældende medlemsstats kompetente myndighed og anmoder i tilfælde af en eventuel ophævelse af den parlamentariske immunitet om at blive holdt underrettet om, hvilke retsafgørelser der træffes som følge heraf. Så snart formanden har modtaget disse oplysninger, giver han på den mest hensigtsmæssige måde Parlamentet meddelelse herom.

8. Bliver et medlem under eller umiddelbart efter begåelsen af en strafbar handling arresteret eller retsforfulgt, kan ethvert andet medlem anmode om udsættelse af den påbegyndte retsforfølgning eller om løsladelse.

Artikel 7

Valgs prøvelse

1. På grundlag af en betænkning fra sit kompetente udvalg foretager Parlamentet omgående valgs prøvelse og træffer afgørelse om hvert enkelt nyvalgt medlems mandat og om eventuelle indsigelser indgivet på grundlag af bestemmelserne i akten af 20. september 1976, men ikke om indsigelser på grundlag af de nationale valglove.

2. Betænkningen fra det kompetente udvalg udarbejdes på grundlag af de officielle meddelelser fra de enkelte medlemsstater om de samlede valgresultater med navnene på de valgte kandidater og på eventuelle suppleanter med angivelse af den rækkefølge, hvori de er valgt.

3. Det kompetente udvalg påser, at medlemsstaternes og Unionens myndigheder omgående giver Parlamentet alle oplysninger, som vil kunne påvirke et medlem af Europa-Parlamentet i dettes udøvelse af sit mandat eller suppleanternes rækkefølge; er der tale om en udnævnelse, angives den dato, fra hvilken udnævnelsen har virkning.

4. Ethvert medlem, hvis mandat endnu ikke er prøvet, eller for hvem der ikke er truffet afgørelse om en indsigelse, deltager i Parlamentets og dets organers møder med fulde rettigheder.

Artikel 8

Mandatets varighed

1. Mandatet begynder og ophører i overensstemmelse med akten af 20. september 1976. Det ophører ligeledes ved dødsfald eller nedlæggelse af mandatet.

2. Alle medlemmer fortsætter i deres funktion indtil åbningen af Parlamentets første møde efter valget.

3. Ethvert medlem, der nedlægger sit mandat, meddeler dette skriftligt til formanden. Denne meddelelse afgives i en protokol, der udarbejdes i nærværelse af generalsekretæren eller dennes stedfortræder, undertegnes af denne og det pågældende medlem og straks forelægges det kompetente udvalg, som sætter den på dagsordenen for sit første møde efter modtagelsen af dokumentet.

Skønner det kompetente udvalg, at mandatnedlæggelsen er i modstrid med ånd eller bogstav i akten af 20. september 1976, underretter det Parlamentet herom med henblik på, at dette træffer afgørelse om, hvorvidt mandatet konstateres ledigt eller ej.

I modsat fald konstateres mandatet automatisk ledigt, medmindre det afgående medlem har angivet en senere dato. Parlamentet stemmer ikke herom.

Der indføres en forenklet procedure med henblik på visse helt specielle omstændigheder, hvor der afholdes én eller flere mødeperioder mellem den dato, hvorfra mandatnedlæggelsen har virkning, og det første møde i det kompe-

tente udvalg. I sådanne tilfælde, hvor mandatet ikke er konstateret ledigt, ville den politiske gruppe, som det afgående medlem tilhører, ikke have mulighed for at få en efterfølger under disse mødeperioder. Ved den forenklede procedure får det kompetente udvalgs ordfører, der har ansvaret for disse sager, mandat til straks at behandle enhver mandatnedlæggelse, der er behørigt meddelt, og — for så vidt en forsinkelse i behandlingen af meddelelsen kunne få skadelige virkninger — forelægge sagen for udvalgets formand, med henblik på at denne i overensstemmelse med stk. 3,

— *enten på udvalgets vegne underretter Parlamentets formand om, at mandatet kan konstateres ledigt,*

— *eller indkalder udvalget til et ekstraordinært møde med henblik på at behandle eventuelle problemer, som ordføreren måtte have gjort opmærksom på.*

4. Uforenelighed som følge af national lovgivning meddeles Parlamentet, som tager meddelelsen til efterretning.

Giver medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder formanden meddelelse om udnævnelse til hverv, der er uforenelige med medlemskab af Europa-Parlamentet, underretter formanden Parlamentet, som konstaterer, at mandatet er blevet ledigt.

5. Mandatet anses som ophørt og ledigt fra følgende tidspunkter:

— ved nedlæggelse af mandat: fra datoen for Parlamentets konstatering af, at mandatet er blevet ledigt, fra den dato, hvor formanden har modtaget skriftlig meddelelse herom, eller fra en senere (men ikke tidligere) dato, som er angivet i meddelelsen fra det afgående medlem,

— ved udnævnelse til hverv, som er uforenelige med mandatet som medlem af Europa-Parlamentet enten i henhold til den nationale valglov eller i henhold til artikel 6 i akten af 20. september 1976: fra det tidspunkt, der angives af medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder.

6. Når Parlamentet har konstateret, at et mandat er blevet ledigt, underretter det vedkommende medlemsstat herom.

7. Enhver indsigelse mod gyldigheden af et allerede prøvet mandat henvises til det kompetente udvalg, som omgående aflægger beretning til Parlamentet senest ved begyndelsen af den efterfølgende mødeperiode.

8. Parlamentet forbeholder sig ret til at erklære prøvede mandater for ugyldige eller til at nægte at erklære et mandat for ledigt, dersom der i forbindelse med godkendelsen eller ophævelsen af mandatet konstateres materielle unøjagtigheder eller mangler ved samtykket.

Artikel 9

Adfærdsregler

Parlamentet kan vedtage adfærdsregler for sine medlemmer. Sådanne regler vedtages i overensstemmelse med artikel 163, stk. 2, og vedføjes forretningsordenen [1].

Disse regler kan på ingen måde gøre indgreb i eller begrænse udøvelsen af mandatet eller af virksomhed af politisk eller anden art i forbindelse hermed.

---

[1] Se bilag I.

KAPITEL II

PARLAMENTETS SESSIONER

Artikel 10

Indkaldelse af Parlamentet

1. Valgperioden svarer til varigheden af medlemmernes mandat som fastsat i akten af 20. september 1976.

Sessionen er den årlige periode, der fremgår af ovennævnte akt og af traktaterne.

Mødeperioden er den periode — som regel hver måned — hvor Parlamentet træder sammen. Den er opdelt i daglige møder.

Parlamentsmøder, der afholdes samme dag, betragtes som et enkelt møde.

2. Parlamentet træder sammen uden indkaldelse den anden tirsdag i marts hvert år og fastsætter selv varigheden af de mødefri perioder inden for sessionen.

3. Parlamentet træder endvidere sammen uden indkaldelse den første tirsdag efter udløbet af et tidsrum på en måned regnet fra slutningen af den periode, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i akten af 20. september 1976.

4. Formandskonferencen kan ændre varigheden af de i henhold til stk. 2 fastsatte mødefri perioder ved en begrundet afgørelse, som skal træffes mindst to uger før den af Parlamentet oprindeligt fastsatte dato for genoptagelse af sessionen; denne dato kan dog ikke udskydes mere end to uger.

5. Efter anmodning fra et flertal af Parlamentets medlemmer eller efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet indkalder formanden Parlamentet til ekstraordinært møde efter at have hørt Formandskonferencen.

Formanden kan endvidere med Formandskonferencens samtykke indkalde Parlamentet til ekstraordinært møde efter anmodning fra 1/3 af dettes medlemmer.

Artikel 11

Mødested

1. Parlamentet holder sine plenarmøder og udvalgsmøder på det sted, som i henhold til traktaterne er fastsat som dets hjemsted.

2. Parlamentet kan dog undtagelsesvis med et flertal blandt sine medlemmer træffe afgørelse om at holde ét eller flere plenarmøder uden for sit hjemsted.

Forslag om yderligere mødeperioder i Bruxelles og ændringsforslag hertil vil kunne vedtages med simpelt flertal.

3. Ethvert udvalg kan vedtage at anmode om, at ét eller flere møder bliver holdt uden for ovennævnte hjemsted. Anmodningen, der skal begrundes, rettes til Parlamentets formand, som forelægger den for Præsidiet. I tilfælde af uopsættelighed kan formanden selv træffe afgørelsen. Afslag fra Præsidiet eller formanden skal være begrundet.

KAPITEL III

HVERV

Artikel 12

Aldersformand

1. På det i artikel 10, stk. 3, omhandlede møde samt ethvert andet møde til valg af formand og Præsidium fører det ældste af de tilstedeværende medlemmer forsædet som aldersformand, indtil formanden er erklæret valgt.

2. Under aldersformandens ledelse må ingen forhandling finde sted, der ikke har sammenhæng med valget af formand eller med valgs prøvelse.

Rejses der under aldersformandens ledelse spørgsmål om valgs prøvelse, henviser denne spørgsmålet til det kompetente udvalg.

Artikel 13

Indstilling af kandidater og almindelige bestemmelser

1. Formanden, næstformændene og kvæstorerne vælges ved hemmelig afstemning. Indstilling af kandidater kan kun ske med de pågældendes samtykke. Indstillingen kan kun foretages af politiske grupper eller mindst 29 medlemmer. Dog kan kandidaterne vælges med akklamation, hvis antallet af kandidater ikke overstiger antallet af ledige pladser.

2. Optællingen af stemmerne ved hemmelig afstemning foretages af fire stemmetællere udtaget ved lodtrækning blandt medlemmerne. Kandidaterne kan ikke være stemmetællere.

3. Ved valg af formand, næstformænd og kvæstorer taget som en helhed må der tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstater og politiske retninger.

Artikel 14

Valg af formand — Åbningstale

1. Først vælges formanden. Kandidaturerne skal før hver valgrunde forelægges for aldersformanden, som bekendtgør dem for Parlamentet. Har ingen kandidat efter tre valgrunder opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, kan kun de to medlemmer, der ved tredje valgrunde har opnået det største antal stemmer, være kandidater ved fjerde valgrunde. I tilfælde af stemmelighed erklæres den ældste kandidat valgt.

2. Så snart formanden er valgt, overlader aldersformanden forsædet til denne. Kun den valgte formand kan holde en åbningstale.

Artikel 15

Valg af næstformænd

1. Derefter vælges de 14 næstformænd på én stemmeseddel. Ved første valgrunde anses de kandidater, der har opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, for valgt i den rækkefølge, der fremgår af deres stemmetal. Opnår man ikke herved at få valgt alle næstformændene, afhol-

des under samme betingelser en ny valgrunde til besættelse af de resterende pladser. Bliver en tredje valgrunde nødvendig, betragtes de kandidater, som får flest stemmer, som valgt til de resterende pladser. I tilfælde af stemmelighed erklæres de ældste kandidater valgt.

Selv om det i modsætning til artikel 14, stk. 1, ikke fremgår klart i forbindelse med valg af næstformænd, at der kan forelægges kandidaturer mellem de forskellige valgrunder, følger dette automatisk af Forsamlingens ret til alene at træffe afgørelse om enhver kandidatur, så meget mere som det kunne vanskeliggøre en hensigtsmæssig afvikling af valget, hvis denne mulighed ikke fandtes.

2. Med forbehold af artikel 17, stk. 1, bestemmes næstformændenes rangfølge af den rækkefølge, hvori de er valgt, og i tilfælde af stemmelighed af alderen.

Når valg ikke finder sted ved hemmelig afstemning, er rangfølgen den, hvori formanden har oplæst navnene.

Artikel 16

Valg af kvæstorer

Efter valg af næstformænd vælger Parlamentet fem kvæstorer.

Disse kvæstorer vælges på samme måde som næstformændene.

Artikel 17

Funktionsperiode

1. Funktionsperioden for formand, næstformænd og kvæstorer udgør 2 1/2 år.

Uanset om et medlem ændrer sit gruppetilhørsforhold, bevarer han i den resterende del af sin funktionsperiode på 2 1/2 år sit eventuelle medlemskab af Præsidiet eller Kvæstorkollegiet.

2. Bliver en af disse poster ledig inden udløbet af denne periode, forbliver det dertil valgte medlem kun på denne post, indtil hans forgængers funktionsperiode er udløbet.

Artikel 18

Ledige poster

1. Nyvalg af formanden, en næstformand eller en kvæstor inden for valgperioden foretages efter foranstående bestemmelser.

En nyvalgt næstformand indtager sin forgængers plads i næstformændenes rangfølge.

2. Bliver formandens plads ledig, udøver første næstformand hans hverv, indtil der vælges en ny formand.

Artikel 19

Formandens opgaver

1. Formanden leder på de i forretningsordenen fastsatte betingelser alt arbejde i Parlamentet og dets organer. Han har alle de beføjelser, som er nødvendige for at føre forsædet ved alle Parlamentets forhandlinger og sikre, at de afvikles korrekt.

2. Formanden åbner, udsætter og hæver møderne. Han påser overholdelsen af forretningsordenen, sørger for opretholdelse af god orden, giver talerne ordet, erklærer forhandlingerne for afsluttet, lader foretage afstemninger og bekendtgør afstemningernes udfald. Han henviser de sager til udvalgene, som hører under deres sagsområde.

3. Formanden må under forhandlingerne kun tage ordet for at sammenfatte forhandlingen og føre den tilbage til sagen. Vil formanden deltage i forhandlingerne, må han forlade formandspladsen og kan først indtage den igen, efter at forhandlingen om sagen er afsluttet.

4. Formanden repræsenterer Parlamentet i internationale forbindelser, ved officielle lejligheder samt i administrative, retslige og finansielle anliggender. Han kan uddelegere disse beføjelser.

Artikel 20

Næstformændenes opgaver

Er formanden fraværende eller forhindret, eller vil han deltage i forhandlingerne, jf. artikel 19, stk. 3, træder en af næstformændene i hans sted, jf. artikel 15, stk. 2.

KAPITEL IV

PARLAMENTETS ORGANER

Artikel 21

Præsidiets sammensætning

1. Præsidiet består af formanden og Parlamentets 14 næstformænd.

2. Kvæstorerne er medlemmer af Præsidiet med rådgivende funktion.

3. I tilfælde af stemmelighed ved vedtagelser i Præsidiet er formandens stemme udslaggivende.

Artikel 22

Præsidiets opgaver

1. Præsidiet udfører de opgaver, det får overdraget i henhold til forretningsordenen.

2. Præsidiet træffer afgørelse om finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende medlemmerne, Parlamentets interne organisation, dets sekretariat og dets organer.

3. Præsidiet træffer afgørelse i spørgsmål vedrørende mødernes afvikling.

4. Præsidiet vedtager bestemmelserne vedrørende løsgængere, jf. artikel 30.

5. Præsidiet fastsætter Generalsekretariatets stillingsfortegnelse og regulativerne for tjenestemænds og øvrige ansattes administrative og finansielle stilling.

6. Præsidiet opstiller det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag.

7. Præsidiet vedtager retningslinjerne for kvæstorerne, jf. artikel 25.

8. Præsidiet godkender udvalgsmøder uden for de sædvanlige arbejdssteder, høringer og ordføreres undersøgelses- og informationsrejser.

9. Præsidiet udnævner generalsekretæren, jf. artikel 164.

10. Formanden og/eller Præsidiet kan betro almindelige eller specielle opgaver fra formandens og/eller Præsidiets kompetenceområde til ét eller flere medlemmer af Præsidiet. Samtidig fastlægges, hvorledes disse opgaver skal gennemføres.

11. Ved nyvalg af Parlamentet fungerer det afgående Præsidium indtil det nye Parlaments første møde.

Artikel 23

Formandskonferencens sammensætning

1. Formandskonferencen består af Parlamentets formand og gruppeformændene. En gruppeformand kan lade sig repræsentere ved et medlem af sin gruppe.

2. Løsgængerne sender to medlemmer til møderne i Formandskonferencen, hvor disse deltager uden stemmeret.

3. Formandskonferencen søger at nå frem til konsensus i de spørgsmål, der forelægges den.

Hvor det ikke er muligt at opnå konsensus, foretages der afstemning, hvor hver gruppes stemme tæller i forhold til dens antal medlemmer.

Artikel 24

Formandskonferencens opgaver

1. Formandskonferencen udfører de opgaver, den får overdraget i henhold til forretningsordenen.

2. Formandskonferencen træffer afgørelse om tilrettelæggelsen af Parlamentets arbejde og om spørgsmål vedrørende planlægningen af lovgivningsarbejdet.

3. Formandskonferencen er ansvarlig for spørgsmål vedrørende forbindelserne til Den Europæiske Unions andre organer og institutioner samt til medlemsstaternes nationale parlamenter.

4. Formandskonferencen er ansvarlig for spørgsmål vedrørende forbindelserne med tredjelande samt med institutioner og organisationer uden for Den Europæiske Union.

5. Formandskonferencen opstiller forslaget til dagsorden for mødeperioderne.

6. Formandskonferencen er ansvarlig for sammensætningen af udvalg og midlertidige undersøgelsesudvalg samt blandede parlamentariske udvalg, stående delegationer og ad hoc-delegationer og disses beføjelser.

7. Formandskonferencen træffer afgørelse om fordelingen af pladserne i mødesalen, jf. artikel 31.

8. Formandskonferencen giver tilladelse til initiativbetænkninger.

9. Formandskonferencen stiller forslag til Præsidiet vedrørende administrative og budgetmæssige spørgsmål i de politiske grupper.

Artikel 25

Kvæstorernes opgaver

Kvæstorerne varetager administrative og finansielle opgaver, som direkte vedrører medlemmerne, efter retningslinjer vedtaget af Præsidiet.

Artikel 26

Udvalgsformandskonferencen

1. Udvalgsformandskonferencen består af formændene for alle stående og midlertidige udvalg. Den vælger en formand.

2. Udvalgsformandskonferencen kan rette henstillinger til Formandskonferencen om udvalgenes arbejde og opstillingen af dagsordenen for mødeperioderne.

3. Præsidiet og Formandskonferencen kan overdrage Udvalgsformandskonferencen visse opgaver.

Artikel 27

Delegationsformandskonferencen

1. Delegationsformandskonferencen består af formændene for alle stående interparlamentariske delegationer. Den vælger en formand.

2. Delegationsformandskonferencen kan rette henstillinger til Formandskonferencen om delegationernes arbejde.

3. Præsidiet og Formandskonferencen kan overdrage Delegationsformandskonferencen visse opgaver.

Artikel 28

Præsidiets, Formandskonferencens og kvæstorernes oplysningspligt

1. Protokollerne fra Præsidiets og Formandskonferencens møder oversættes til de officielle sprog, trykkes og omdeles til alle Parlamentets medlemmer, medmindre Præsidiet eller Formandskonferencen af fortrolighedshensyn undtagelsesvis bestemmer andet.

2. Ethvert medlem kan stille spørgsmål om Præsidiets, Formandskonferencens eller kvæstorernes arbejde. Sådanne spørgsmål indgives skriftligt til formanden; de offentliggøres sammen med besvarelserne i *Parlamentets bulletin* inden for en frist på 30 dage, efter at spørgsmålene er stillet.

KAPITEL V

POLITISKE GRUPPER

Artikel 29

Dannelse af politiske grupper

1. Medlemmerne kan danne grupper efter politisk tilhørsforhold.

2. Til dannelse af en politisk gruppe kræves mindst 29 medlemmer fra én medlemsstat, 23 fra to, 18 fra tre eller 14 fra fire eller flere medlemsstater.

3. Et medlem kan kun tilhøre én politisk gruppe.

4. Stiftelsen af en politisk gruppe meddeles formanden i en erklæring. Erklæringen skal omfatte navnet på gruppen, navnene på medlemmerne og navnene på bestyrelsesmedlemmerne.

5. Stiftelseserklæringen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 30

Løsgængere

1. Medlemmer, der ikke tilslutter sig en politisk gruppe, råder over et sekretariat. De nærmere regler fastsættes af Præsidiet efter forslag fra generalsekretæren.

2. Præsidiet fastsætter bestemmelser om disse medlemmers status og parlamentariske rettigheder.

Artikel 31

Fordeling af pladserne i mødesalen

Formandskonferencen træffer afgørelse om fordelingen af pladserne i mødesalen til de politiske grupper, løsgængerne og Den Europæiske Unions institutioner.

KAPITEL VI

FORBINDELSERNE MED ANDRE INSTITUTIONER

INDSTILLINGER OG UDNÆVNELSER

Artikel 32

Indstilling til hvervet som formand for Kommissionen

1. Når medlemsstaternes regeringer er blevet enige om at foreslå en kandidat til hvervet som formand for Kommissionen, anmoder formanden denne om at afgive en redegørelse over for Parlamentet. Redegørelsen efterfølges af en forhandling.

Rådet indbydes til at deltage i forhandlingen.

2. Parlamentet godkender eller forkaster forslaget med et flertal af de afgivne stemmer.

Afstemningen sker ved navneopråb.

3. Formanden fremsender resultatet af afstemningen som Parlamentets udtalelse til formanden for Det Europæiske Råd og til medlemsstaternes regeringer.

4. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse om den person, der er foreslået udnævnt til hvervet som formand for Kommissionen, anmoder formanden medlemsstaterne om at trække deres forslag tilbage og forelægge Parlamentet et nyt.

Artikel 33

Afstemning om godkendelse af Kommissionen

1. Når medlemsstaternes regeringer er blevet enige om de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen, anmoder formanden efter høring af den indstillede formand for Kommissionen kandidaterne om at møde for de relevante udvalg i henhold til deres forventede forretningsområder.

2. Udvalget kan opfordre kandidaten til at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål. Udvalget meddeler derpå formanden sine konklusioner.

3. Formanden for den indstillede Kommission forelægger dennes program på et møde i Parlamentet, hvortil alle medlemmer af Rådet er indbudt. Forelæggelsen efterfølges af en forhandling.

4. Som afslutning på forhandlingen kan en politisk gruppe fremsætte et beslutningsforslag med en erklæring om, at Parlamentet godkender eller forkaster den indstillede Kommission.

5. Til Parlamentets godkendelse af Kommissionen kræves et flertal af de afgivne stemmer.

Afstemningen sker ved navneopråb.

6. Godkender Parlamentet den indstillede Kommission, meddeler formanden medlemsstaternes regeringer, at udnævnelsen af Kommissionen nu kan finde sted.

Artikel 34

Forslag om mistillidsvotum til Kommissionen

1. 1/10 af Parlamentets medlemmer kan indgive forslag til Parlamentets formand om mistillidsvotum til Kommissionen.

2. Forslaget skal være forsynet med betegnelsen »Forslag om mistillidsvotum« og skal være begrundet. Det fremsendes til Kommissionen.

3. Formanden giver straks medlemmerne meddelelse om forslagets indgivelse.

4. Forhandlingen om forslaget finder tidligst sted 24 timer efter meddelelsen til medlemmerne.

5. Afstemningen om forslaget sker ved navneopråb og finder tidligst sted 48 timer efter forhandlingens begyndelse.

6. Forhandlingen og afstemningen finder sted senest under den mødeperiode, der følger efter forslagets indgivelse.

7. Forslaget om mistillidsvotum er vedtaget, hvis det opnår et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer og et flertal blandt Parlamentets medlemmer. Afstemningsresultatet meddeles formanden for Rådet og formanden for Kommissionen.

Artikel 35

Udnævnelse af Revisionsrettens medlemmer

1. De indstillede medlemmer af Revisionsretten opfordres til at afgive en redegørelse i det kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra dets medlemmer.

2. Det kompetente udvalg forelægger Parlamentet en indstilling om, hvorvidt de foreslåede kandidater skal udnævnes.

3. Afstemningen finder sted inden for to måneder fra modtagelsen af forslaget, medmindre Parlamentet efter anmodning fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer bestemmer andet.

4. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse, anmoder formanden Rådet om at trække sit forslag tilbage og forelægge Parlamentet et nyt.

Artikel 36

Den Europæiske Centralbank (Det Europæiske Monetære Institut)

1. Den kandidat, der er foreslået til hvervet som formand for Den Europæiske Centralbank, opfordres til at afgive en redegørelse i det kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra dets medlemmer.

2. Det kompetente udvalg forelægger Parlamentet en indstilling om godkendelse eller forkastelse af den foreslåede kandidat.

3. Afstemningen finder sted inden for to måneder fra modtagelsen af forslaget, medmindre Parlamentet efter anmodning fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer bestemmer andet.

4. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse, anmoder formanden Rådet om at trække sit forslag tilbage og forelægge Parlamentet et nyt.

5. Denne fremgangsmåde finder også anvendelse på kandidaterne til hvervene som næstformand og direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank og formand for Det Europæiske Monetære Institut.

REDEGØRELSER

Artikel 37

Redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd

1. Medlemmerne af Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd kan på ethvert tidspunkt anmode formanden om at få ordet for at afgive en redegørelse. Formanden afgør, hvornår redegørelsen kan afgives. En sådan redegørelse kan efterfølges af en forhandling.

2. Et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan fremsætte et beslutningsforslag.

3. Der stemmes om sådanne beslutningsforslag samme dag. Formanden træffer afgørelse om eventuelle undtagelser fra denne regel. Stemmeforklaringer er tilladt.

4. Et fælles beslutningsforslag erstatter de af forslagsstillerne tidligere indgivne forslag, men ikke dem, der er indgivet af andre udvalg, politiske grupper eller medlemmer.

5. Når ét beslutningsforslag er vedtaget, sættes de øvrige ikke under afstemning, medmindre formanden undtagelsesvis bestemmer andet.

6. Efterfølges redegørelsen ikke af en forhandling, kan medlemmerne inden for en periode på i alt 30 minutter stille korte, præcist formulerede spørgsmål.

Artikel 38

Redegørelser fra Revisionsretten

1. Formanden for Revisionsretten kan, som led i dechargeproceduren eller Parlamentets andre aktiviteter vedrørende budgetkontrol, opfordres til at tage ordet for at forelægge bemærkningerne i Rettens årsberetning, særberetninger eller udtalelser samt for at redegøre for Rettens arbejdsprogram.

2. Parlamentet kan vedtage at afholde en særlig forhandling med deltagelse af Kommissionen og Rådet om spørgsmål, der rejses i sådanne redegørelser.

Artikel 39

Redegørelser fra Den Europæiske Centralbank (Det Europæiske Monetære Institut)

1. Formanden for Den Europæiske Centralbank forelægger Bankens årsberetning for Parlamentet.

2. Parlamentet kan vedtage at lade denne forelæggelse efterfølge af en drøftelse.

3. Formanden for Den Europæiske Centralbank og andre medlemmer af dennes direktion kan indbydes til et møde i det kompetente udvalg med henblik på at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål. Bankens formand deltager to gange årligt i sådanne møder. Han kan herudover efter godkendelse fra Formandskonferencen indbydes til yderligere møder, såfremt omstændighederne efter det kompetente udvalgs opfattelse berettiger hertil.

4. Disse bestemmelser gælder også for formanden for Det Europæiske Monetære Institut, så længe dette eksisterer.

FORESPØRGSLER OG SPØRGSMÅL TIL RÅDET OG KOMMISSIONEN

Artikel 40

Forespørgsler til mundtlig besvarelse

1. Et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan stille forespørgsler til Rådet eller Kommissionen med anmodning om, at de opføres på Parlamentets dagsorden.

Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som straks forelægger dem for Formandskonferencen.

Formandskonferencen afgør, om og i hvilken rækkefølge de opføres på dagsordenen.

2. Forespørgsler til Kommissionen eller Rådet skal fremsendes til den pågældende institution henholdsvis mindst én og mindst tre uger før det møde, på hvis dagsorden forespørgslerne skal opføres.

3. Den i stk. 2 fastsatte frist finder ikke anvendelse på forespørgsler vedrørende områder, der henhører under artikel J.7 og K.6 i traktaten om Den Europæiske Union. Rådet skal besvare sådanne forespørgsler inden for en rimelig frist, således at Parlamentet holdes behørigt underrettet.

4. En af forespørgerne må anvende fem minutter til begrundelsen. Et medlem af den adspurgte institution besvarer forespørgslen.

Forespørgeren har ret til at udnytte hele den anførte taletid.

5. I øvrigt finder artikel 37, stk. 2, 3, 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

Artikel 41

Spørgetid

1. Under hver mødeperiode er der spørgetid til Rådet og Kommissionen på tidspunkter, som Parlamentet vedtager efter forslag fra Formandskonferencen. Parlamentet kan vedtage at afsætte et tidsrum til spørgsmål til Kommissionens formand og dens enkelte medlemmer.

2. Under hver mødeperiode kan et medlem kun stille ét spørgsmål til Rådet og Kommissionen.

3. Spørgsmålene indgives skriftligt til formanden, der afgør, om de kan stilles, og fastsætter rækkefølgen for deres behandling. Denne afgørelse meddeles straks spørgeren.

4. Fremgangsmåden for afviklingen af spørgetiden fastlægges ved retningslinjer ([1]).

Artikel 42

Forespørgsler til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem kan stille forespørgsler til Rådet eller Kommissionen med anmodning om skriftlig besvarelse.

2. Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som meddeler dem til den pågældende institutionen.

3. Forespørgslerne offentliggøres sammen med besvarelserne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Har en forespørgsel ikke kunnet besvares inden for fristen, optages den efter anmodning fra forespørgeren på dagsordenen for det næste møde i det kompetente udvalg. Artikel 41 finder tilsvarende anvendelse.

5. Forespørgsler, der kræver omgående svar, men ikke nogen dybtgående undersøgelse (prioriterede forespørgsler), besvares inden for en frist på tre uger. Hvert medlem kan stille en sådan prioriteret forespørgsel én gang om måneden.

6. Alle andre forespørgsler (ikke-prioriterede forespørgsler) besvares inden for en frist på seks uger.

7. Medlemmerne anfører, hvilken form for forespørgsel det drejer sig om. Formanden træffer den endelige afgørelse.

BERETNINGER

Artikel 43

Kommissionens almindelige årsberetning

Kommissionens almindelige årsberetning om Den Europæiske Unions virksomhed sendes til udvalgene, der kan forelægge visse specifikke eller grundlæggende spørgsmål for plenarforsamlingen under anvendelse af en af de gældende procedurer.

Artikel 44

Kommissionens årsberetning om gennemførelsen af fællesskabsretten

1. Kommissionens årsberetning om gennemførelsen af fællesskabsretten i medlemsstaterne sendes til alle berørte udvalg. Ethvert af disse udvalg kan afgive udtalelse til det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, som forelægger en betænkning på plenarmødet.

2. Den på plenarmødet vedtagne beslutning sendes sammen med det kompetente udvalgs betænkning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BESLUTNINGER OG HENSTILLINGER

Artikel 45

Beslutningsforslag

1. Ethvert medlem kan indgive beslutningsforslag om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions virksomhedsområde.

([1]) Se bilag II.

Beslutningsforslaget må højst være på 200 ord.

2. Det kompetente udvalg træffer afgørelse om behandlingsformen.

Det kan behandle beslutningsforslaget sammen med andre beslutningsforslag eller betænkninger.

Det kan vedtage at afgive en udtalelse, der også kan have form af en skrivelse.

Det kan vedtage at udarbejde en betænkning. I så fald indhentes Formandskonferencens tilladelse hertil.

3. Forslagsstilleren underrettes om udvalgets og Formandskonferencens afgørelser.

4. Betænkningen skal indeholde det indgivne beslutningsforslag.

5. Udtalelser i form af en skrivelse til andre af Den Europæiske Unions institutioner fremsendes af formanden.

6. Beslutningsforslag indgivet i henhold til artikel 37, stk. 2, artikel 40, stk. 5, eller artikel 47, stk. 1, kan tages tilbage af forslagsstilleren eller -stillerne inden den endelige afstemning om forslaget.

7. Beslutningsforslag indgivet i henhold til stk. 1 kan tages tilbage af forslagsstilleren eller -stillerne eller den første underskriver af forslaget, så længe det kompetente udvalg endnu ikke har vedtaget at udarbejde betænkning herom, jf. stk. 2.

Er forslaget imidlertid blevet overtaget af udvalget på denne måde, kan kun udvalget selv tage det tilbage, og kun så længe forslaget endnu ikke er sat under endelig afstemning.

8. Et tilbagetaget beslutningsforslag kan overtages og straks indgives på ny af en politisk gruppe, et udvalg eller det antal medlemmer, der kræves for at indgive den pågældende form for beslutningsforslag.

Det påhviler udvalgene at sikre, at beslutningsforslag i henhold til denne artikel, som opfylder de fastsatte krav, følges op, og at der på passende måde henvises til dem i de dokumenter, hvori denne opfølgning sker.

Artikel 46

Henstillinger til Rådet

1. Mindst 29 medlemmer eller en politisk gruppe kan fremsætte et forslag til henstilling til Rådet vedrørende de i afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union omhandlede spørgsmål.

2. Forslagene henvises til behandling i det kompetente udvalg.

Det kompetente udvalg forelægger eventuelt sagen for Parlamentet efter bestemmelserne i denne forretningsorden.

3. Når det kompetente udvalg udarbejder betænkning, forelægger det Parlamentet et forslag til henstilling til Rådet, en kortfattet begrundelse og eventuelle udtalelser fra de hørte udvalg.

4. I tilfælde af uopsættelighed gælder bestemmelserne i artikel 92 og 94.

Artikel 47

Debatter om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning

1. En politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan skriftligt anmode formanden om, at der afholdes en debat om et aktuelt og uopsætteligt spørgsmål af væsentlig betydning, jf. artikel 95, stk. 3. En sådan anmodning skal ledsages af et beslutningsforslag. Formanden informerer omgående Parlamentet om alle anmodninger om debat.

2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede anmodninger udarbejder Formandskonferencen i overensstemmelse med bilag III en liste over de emner, der skal sættes på dagsordenen for den næste debat om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning. Der kan højst opføres fem emner på dagsordenen. Formanden underretter Parlamentet om denne liste senest ved begyndelsen af eftermiddagsmødet samme dag.

Indtil afslutningen af samme dags møde kan en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer rejse skriftligt begrundet indsigelse mod denne afgørelse og kræve, at Parlamentet tager et emne af dagsordenen og/eller inddrager et nyt emne i debatten, uden at det i denne artikel fastsatte mulige maksimale antal emner overskrides. Der stemmes om indsigelsen uden forhandling ved begyndelsen af mødet den følgende dag.

3. Inden for den samlede varighed af sådanne debatter på højst tre timer for hver mødeperiode fordeles den samlede taletid for de politiske grupper og for løsgængerne i henhold til artikel 106, stk. 2 og 3.

Den taletid, der er tilovers efter forelæggelse af beslutningsforslagene og afstemning samt den eventuelt aftalte taletid til Rådet og Kommissionen, fordeles mellem de politiske grupper og løsgængerne.

4. Når debatten er afsluttet, finder afstemning straks sted. Bestemmelserne i artikel 122 finder ikke anvendelse.

Afstemning om artikel 47-beslutningsforslag kan på formandens og Formandskonferencens initiativ finde sted under ét.

5. Indgives der to eller flere beslutningsforslag om samme emne, finder bestemmelserne i artikel 37, stk. 4, anvendelse.

6. Formanden og gruppeformændene kan bestemme, at et beslutningsforslag sættes under afstemning uden forhandling. En sådan afgørelse kræver enstemmighed blandt gruppeformændene.

Artikel 128, 129 og 131 gælder ikke for beslutningsforslag, som er opført på dagsordenen for en debat om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning.

Beslutningsforslag, der er indgivet med henblik på en debat om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning, jf. stk. 1, men som ikke opføres på den i overensstemmelse med stk. 2 opstillede liste over emner til denne debat, eller som opføres på listen, men som ikke kan behandles inden for den tidsramme, der er afsat til debatten, bortfalder. Dette gælder ligeledes, såfremt det efter anmodning herom i henhold til artikel 112, stk. 3, konstateres, at der ikke er et beslutningsdygtigt antal til stede. Medlemmerne har naturligvis ret til at indgive disse beslutningsforslag på ny, så de enten kan henvises til udvalgsbehandling, jf. artikel 45, eller opføres på listen over aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning i den efterfølgende mødeperiode.

Et beslutningsforslag indgivet i overensstemmelse med stk. 1 kan ikke opføres på dagsordenen for en debat om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning, hvis dets emne allerede er opført på dagsordenen for den pågældende mødeperiode.

Forretningsordenen giver ingen mulighed for, at et beslutningsforslag fremsat i overensstemmelse med stk. 1 behandles sammen med en udvalgsbetænkning om samme emne.

* * *

Fremsættes anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, jf. artikel 112, stk. 3, gælder denne anmodning kun for det beslutningsforslag, der er under afstemning, og ikke for de efterfølgende.

Artikel 48

Skriftlige erklæringer

1. Ethvert medlem kan indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions virksomhedsområde. Sådanne erklæringer trykkes på de officielle sprog, omdeles og optages i et register.

2. Ethvert medlem kan føre sig på som medunderskriver af en i registeret optaget erklæring.

3. Ved slutningen af hver mødeperiode meddeler formanden, hvor mange underskrifter hver af de i registeret optagne erklæringer har fået.

4. Så snart en i registeret optaget erklæring er underskrevet af mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer, sendes den til de i erklæringen anførte institutioner med angivelse af underskrivernes navne. Formanden underretter medlemmerne herom på det følgende møde, og erklæringen medtages sammen med underskrivernes navne som bilag til protokollen fra dette møde. Efter formandens meddelelse er registeret lukket for yderligere underskrifter.

5. En skriftlig erklæring, der har stået i registeret i mere end 2 måneder uden at være blevet underskrevet af mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer, bortfalder.

KAPITEL VII

LOVGIVNINGSMÆSSIGE PROCEDURER

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 49

Årsprogrammet for lovgivningen

1. Hvert år inden årets udgang og efter forhandling og afstemning i Parlamentet om Kommissionens årsprogram indgår formændene for Parlamentet og Kommissionen en aftale på deres respektive institutioners vegne om et årsprogram for lovgivningen for det følgende år, omfattende alt forventet lovgivningsarbejde. Formanden for Rådet indbydes ligeledes til at deltage i denne proces på sin institutions vegne.

2. I årsprogrammet for lovgivningen fastlægges prioriteringen inden for lovgivningsarbejdet og en tidsplan for

Kommissionens forelæggelse af alle forslag og dokumenter i programmet samt for deres behandling i Parlamentet og Rådet.

3. Årsprogrammet for lovgivningen vedrører

a) alle nye forslag til retsakter

b) alle retsaktsforberedende dokumenter

c) alle andre lovgivningsmæssige dokumenter

d) aftaler med tredjelande,

som Kommissionen har til hensigt at forelægge Parlamentet og Rådet i løbet af det efterfølgende år.

Programmet vedrører også alle forslag til retsakter og lovgivningsmæssige dokumenter, som Parlamentet eller Rådet har anmodet om, og som Kommissionen har indvilliget i at forelægge.

4. Under drøftelserne om årsprogrammet for lovgivningen følger Parlamentets formand konklusionerne fra Formandskonferencen. Denne hører Udvalgsformandskonferencen, inden den fastlægger sine konklusioner.

5. I tilfælde af hastende og uforudseelige omstændigheder kan en institution på eget initiativ og i henhold til de i traktaterne fastsatte procedurer foreslå en lovforanstaltning ud over de foranstaltninger, der allerede er omtalt i årsprogrammet for lovgivningen.

6. For hvert forslag eller dokument i lovgivningsprogrammet angiver Parlamentet, hvilket udvalg der til sin tid må forventes at blive udpeget til korresponderende udvalg.

7. Det årsprogram for lovgivningen, som institutionerne har vedtaget, vedføjes protokollen fra det møde, der følger efter vedtagelsen. Formanden fremsender årsprogrammet for lovgivningen til medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

8. Er en institution ikke i stand til at overholde den fastsatte tidsplan, giver den den anden institution meddelelse om grundene hertil og foreslår en ny tidsplan.

9. Årsprogrammet for lovgivningen kan tages op til revision i begyndelsen af andet halvår.

Artikel 50

Lovgivningsinitiativ

1. Parlamentet kan anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag til retsakt, jf. EF-traktatens artikel 138 B, stk. 2, ved at vedtage en beslutning på grundlag af en initiativbetænkning fra det kompetente udvalg, jf. artikel 148. Beslutningen vedtages med et flertal blandt Parlamentets medlemmer. Parlamentet kan samtidig fastsætte en frist for forelæggelsen af et sådant forslag.

2. Forud for indledningen af den i artikel 148 omhandlede procedure sikrer det kompetente udvalg sig, at der ikke allerede er et sådant forslag under udarbejdelse, med andre ord

a) at et sådant forslag ikke er omtalt i årsprogrammet for lovgivningen, eller

b) at forberedelsen af et sådant forslag ikke er påbegyndt eller trækker urimeligt længe ud, eller

c) at Kommissionen ikke har reageret positivt på tidligere anmodninger fremsat af det kompetente udvalg eller i beslutninger, som Parlamentet har vedtaget med simpelt flertal.

3. I Parlamentets beslutning angives det relevante retsgrundlag, og den ledsages af detaljerede henstillinger vedrørende indholdet af det pågældende forslag, som ikke må krænke subsidiaritetsprincippet og borgernes grundlæggende rettigheder.

4. Har forslaget finansielle følgevirkninger, anfører Parlamentet, hvordan der kan sikres tilstrækkelig finansiel dækning.

5. Det kompetente udvalg følger udviklingen i forbindelse med ethvert forslag til retsakt, som udarbejdes efter særlig anmodning fra Parlamentet.

6. Bestemmelserne i denne artikel gælder analogt i de tilfælde, hvor traktaterne giver Parlamentet initiativret.

Ved afstemningen kræves det flertal, der er anført i den relevante artikel i den pågældende traktat.

Artikel 51

Behandling af lovgivningsmæssige dokumenter

1. Formanden henviser forslag fra Kommissionen og andre lovgivningsmæssige dokumenter til behandling i det kompetente udvalg.

Når et forslag er opført i årsprogrammet for lovgivningen, kan det kompetente udvalg vedtage at vælge en ordfører, som skal følge udarbejdelsen af forslaget.

Formanden fremsender høringsskrivelser eller anmodninger om udtalelse fra henholdsvis Rådet og Kommissionen til det udvalg, der er kompetent med hensyn til det pågældende forslag.

Bestemmelserne om førstebehandling i artikel 53–63 finder anvendelse på alle retsaktsforslag, hvad enten disse kræver en, to eller tre behandlinger.

2. Rådets fælles holdninger henvises til behandling i det udvalg, der var korresponderende ved førstebehandlingen.

Bestemmelserne om andenbehandling i artikel 64–73 finder anvendelse på fælles holdninger.

3. Under forligsproceduren mellem Parlamentet og Rådet efter andenbehandlingen foretages der ikke henvisning til udvalg.

Bestemmelserne om tredjebehandling i artikel 74–78 finder anvendelse på forligsproceduren.

4. Under anden- og tredjebehandlingen finder artikel 52, 58, stk. 1 og 3, 59, 60, 129, 143, 144 og 147 ikke anvendelse.

5. Opstår der uoverensstemmelse mellem en bestemmelse i forretningsordenen vedrørende anden- og tredjebehandlingen og en hvilken som helst anden bestemmelse i forretningsordenen, har bestemmelsen vedrørende anden- og tredjebehandlingen forrang.

Artikel 52

Bemyndigelse af udvalg til at træffe afgørelse

1. Formandskonferencen kan henvise en høringsskrivelse, en anmodning om udtalelse, en initiativbetænkning (artikel 148) eller en betænkning på grundlag af et beslutningsforslag i henhold til artikel 45, stk. 1–5, til afgørelse i det kompetente udvalg.

2. Er et spørgsmål henvist til et udvalg med bemyndigelse til at træffe afgørelse, jf. stk. 1, og anmoder 1/3 af udvalgets faktiske medlemmer derefter om, at denne bemyndigelse gives tilbage til plenarforsamlingen, gælder bestemmelserne om behandling af udvalgsbetænkninger i plenum, for så vidt angår såvel forhandling som ændringsforslag.

3. Udvalget træffer afgørelse på et offentligt møde.

4. Fristen for ændringsforslag offentliggøres i *Parlamentets bulletin.*

5. Når udvalget har vedtaget betænkningen, opfører formanden, med forbehold af artikel 102, stk. 1, og artikel 103, denne på forslaget til dagsorden for den følgende mødeperiode. Udvalgets beslutning og eventuelle ændringsforslag betragtes som vedtaget og anføres i protokollen, medmindre 1/10 af Parlamentets medlemmer fra mindst tre forskellige politiske grupper inden begyndelsen af mødeperiodens anden dag har gjort skriftlig indsigelse herimod. Formanden giver meddelelse om sådanne indsigelser ved begyndelsen af mødeperiodens andet møde; udvalgets betænkning opføres i så fald på forslaget til dagsorden for samme eller følgende mødeperiode og behandles efter den sædvanlige procedure. Formanden fastsætter fristen for ændringsforslag.

Anmodningen fra 1/3 af udvalgets faktiske medlemmer om at give bemyndigelsen til at træffe afgørelse tilbage til plenarforsamlingen kan udformes skriftligt på et andet tidspunkt end udvalgsmødet; dog må anmodningen fremsættes inden datoen for det møde, hvor udvalget vælger ordfører om det spørgsmål, for hvilket der er anmodet om, at bemyndigelsen til at træffe afgørelse gives tilbage til plenarforsamlingen.

***

Bestemmelserne om indgivelse af ændringsforslag findes i artikel 124, stk. 1, artikel 150, stk. 4, (jf. artikel 124) og artikel 52, særlig stk. 4, i henhold til hvilken fristen for indgivelse af ændringsforslag skal offentliggøres i Parlamentets bulletin; alle medlemmer kan stille ændringsforslag i alle udvalg, jf. artikel 124, stk. 1; dette gælder så meget desto mere, når udvalget behandler spørgsmål i medfør af artikel 52.

FØRSTEBEHANDLING — PÅ UDVALGSPLAN

Artikel 53

Kontrol af retsgrundlag

1. Inden behandlingen af ethvert kommissionsforslag eller andet lovgivningsmæssigt dokument kontrollerer det korresponderende udvalg retsgrundlagets holdbarhed og relevans.

2. Anfægter det korresponderende udvalg retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, anmoder det det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, om en udtalelse.

3. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, kan også på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende retsgrundlaget for forslag, der er forelagt af Kommissionen. Det underretter i så fald det korresponderende udvalg herom.

4. Vedtager det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, at anfægte retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, meddeler det Parlamentet sine konklusioner.

5. Stilles der på plenarmødet ændringsforslag om ændring af retsgrundlaget, uden at det korresponderende udvalg har anfægtet retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, udtaler det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, sig om ændringsforslagene inden afstemningen.

Artikel 54

Subsidiaritet, grundlæggende rettigheder, finansielle midler

1. Under behandlingen af et forslag til retsakt lægger Parlamentet navnlig vægt på, at forslaget ikke krænker subsidiaritetsprincippet og borgernes grundlæggende rettigheder. Har forslaget finansielle følgevirkninger, kontrollerer Parlamentet, at der er tilstrækkelige finansielle midler.

2. Kommer Parlamentet til den konklusion, at subsidiaritetsprincippet ikke er behørigt overholdt, eller at borgernes grundlæggende rettigheder ikke respekteres tilstrækkeligt, eller at der ikke er afsat tilstrækkelige finansielle midler, anmoder Parlamentet Kommissionen om at foretage de nødvendige ændringer i forslaget.

Artikel 55

Åbenhed i lovgivningsproceduren

1. Under hele lovgivningsproceduren anmoder Parlamentet og dets udvalg om adgang til alle dokumenter vedrørende Kommissionens forslag på samme betingelser som Rådet og dets arbejdsgrupper.

2. Det kompetente udvalg anmoder under sin behandling af et kommissionsforslag Kommissionen og Rådet om at holde det underrettet om udviklingen i behandlingen af dette forslag i Rådet og dets arbejdsgrupper, herunder navnlig om enhver mulighed for kompromiser, der ville ændre Kommissionens oprindelige forslag i væsentlig grad, eller om, hvorvidt Kommissionen agter at tage sit forslag tilbage.

Artikel 56

Ændring af et kommissionsforslag

1. Bliver det kompetente udvalg under behandlingen af et forslag fra Kommissionen klar over, at Rådet agter at ændre forslaget i væsentlig grad, forespørger det formelt Kommissionen, om den agter at ændre sit forslag.

2. Erklærer Kommissionen, at den agter at ændre sit forslag, udsætter det kompetente udvalg sin behandling af forslaget, indtil Kommissionen har underrettet det om sine ændringer eller sit nye forslag.

3. Under det kompetente udvalgs behandling af et kommissionsforslag kan Kommissionen også på eget initiativ forelægge ændringer til sit forslag direkte i udvalget.

4. Erklærer Kommissionen på baggrund af en forespørgsel i henhold til stk. 1, at den ikke agter at ændre sit forslag, fortsætter det kompetente udvalg sin behandling af forslaget. Kommissionens erklæring vedføjes betænkningen og betragtes af Parlamentet som bindende for Kommissionen også efter afslutningen af førstebehandlingen.

5. Har Kommissionen afgivet en erklæring som omtalt i stk. 4, og træffer Rådet til trods for Kommissionens stilling en afgørelse, der ændrer Kommissionens oprindelige forslag i væsentlig grad, minder Parlamentets formand Rådet om dets pligt til at høre Parlamentet på ny.

Artikel 57

Kommissionens holdning til ændringsforslagene

1. Inden det kompetente udvalg går over til den endelige afstemning om et kommissionsforslag, anmoder det Kommissionen om at tilkendegive, hvorledes den stiller sig til alle de ændringsforslag, udvalget har vedtaget.

2. Er Kommissionen ikke i stand til at tilkendegive sin holdning, eller erklærer den, at den ikke kan acceptere alle udvalgets ændringsforslag, kan udvalget udsætte den endelige afstemning.

3. Kommissionens holdning vedføjes betænkningen.

FØRSTEBEHANDLING — PÅ PLENARMØDET

Artikel 58

Afslutning af førstebehandlingen

1. Med forbehold af artikel 52, 99 og 143, stk. 1, forhandler Parlamentet om forslaget til retsakt på grundlag af den betænkning, det kompetente udvalg har udarbejdet, jf. artikel 144.

2. Parlamentet stemmer først om ændringsforslagene til det forslag, der danner grundlag for det kompetente

udvalgs betænkning, dernæst i rækkefølge om det eventuelt ændrede forslag, om ændringsforslagene til forslaget til lovgivningsmæssig beslutning og om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning som helhed, som kun må indeholde en erklæring om, hvorvidt Parlamentet godkender, forkaster eller stiller ændringsforslag til Kommissionens forslag, samt eventuelle proceduremæssige punkter.

Høringsproceduren er afsluttet, såfremt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning vedtages.

Artikel 51, 53, 58 og 144 gælder for alle lovgivningsmæssige betænkninger. Ved forelæggelse af ikke-lovgivningsmæssige beslutninger skal udvalget følge de særlige regler herfor, jf. artikel 139 eller 148.

3. Formanden fremsender forslaget i den af Parlamentet vedtagne affattelse sammen med den dertil hørende beslutning til Rådet og Kommissionen som Parlamentets udtalelse.

Artikel 59

Forkastelse af kommissionsforslag

1. Opnår et kommissionsforslag ikke et flertal af de afgivne stemmer, anmoder formanden, inden Parlamentet stemmer om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, Kommissionen om at tage sit forslag tilbage.

2. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, fastslår formanden, at høringsproceduren er uden formål, og underretter Rådet herom.

3. Tager Kommissionen ikke sit forslag tilbage, henviser Parlamentet spørgsmålet til fornyet behandling i det kompetente udvalg uden at stemme om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

I så fald udarbejder det kompetente udvalg på ny betænkning, som, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Denne procedure kan kun anvendes én gang. Ved forhandlingen om anden betænkning skal Parlamentet derfor også stemme om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

4. Kan det kompetente udvalg ikke overholde fristen, skal det anmode om henvisning til fornyet udvalgsbehandling, jf. artikel 129, stk. 1. Om nødvendigt kan Parlamentet fastsætte en ny frist, jf. artikel 129, stk. 4. Imødekommes udvalgets anmodning ikke, stemmer Parlamentet om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

Artikel 60

Vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag

1. Godkendes Kommissionens forslag som helhed med forbehold af vedtagne ændringer, udsættes afstemningen om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, indtil Kommissionen har tilkendegivet, hvorledes den stiller sig til hver enkelt af Parlamentets ændringer.

Er Kommissionen ikke i stand til at tilkendegive sin holdning ved afslutningen af Parlamentets afstemning om dens forslag, underretter den Parlamentets formand eller det kompetente udvalg om, hvornår den vil være i stand hertil; forslaget opføres derefter på forslaget til dagsorden for den mødeperiode, som følger efter denne dato.

2. Meddeler Kommissionen, at den ikke agter at følge alle Parlamentets ændringer, fremsætter ordføreren for det kompetente udvalg eller eventuelt formanden for dette udvalg et formelt forslag for Parlamentet om, hvorvidt Parlamentet bør gå over til afstemning om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning. Inden ordføreren eller formanden for det kompetente udvalg stiller dette forslag, kan han anmode formanden om at afbryde behandlingen.

Vedtager Parlamentet at udsætte afstemningen, betragtes sagen som henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

I så fald udarbejder det kompetente udvalg på ny betænkning, som, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Kan det kompetente udvalg ikke overholde fristen, finder den i artikel 59, stk. 4, omhandlede fremgangsmåde anvendelse.

Kun ændringsforslag stillet af det kompetente udvalg i et forsøg på at nå et kompromis med Kommissionen kan behandles på dette tidspunkt.

3. Anvendelse af stk. 2 udelukker ikke, at ethvert andet medlem kan fremsætte forslag om en sådan henvisning i medfør af artikel 129.

Ved henvisning til fornyet udvalgsbehandling i henhold til artikel 60, stk. 2, skal det kompetente udvalg ifølge det mandat, det herved får, først og fremmest udarbejde betænkning inden for den fastsatte frist og eventuelt stille ændringsforslag i et forsøg på at nå et kompromis med Kommissionen, men ikke foretage en fornyet behandling af alle de bestemmelser, Parlamentet har godkendt.

På baggrund af henvisningens opsættende virkning har udvalget dog et meget vidt skøn og kan således, hvis det

anser det for nødvendigt for at nå et kompromis, foreslå, at også bestemmelser, som blev godkendt på plenarmødet, tages op til fornyet overvejelse.

Eftersom kun kompromisændringsforslag fra udvalget da kan behandles, må det af hensyn til plenarforsamlingens suverænitet af den i artikel 60, stk. 2, omhandlede betænkning klart fremgå, hvilke tidligere godkendte bestemmelser der vil bortfalde, hvis ændringsforslagene vedtages.

FØRSTEBEHANDLING — OPFØLGNINGSPROCEDURE

Artikel 61

Opfølgning af Parlamentets udtalelser

1. I tidsrummet efter Parlamentets vedtagelse af en udtalelse om et forslag fra Kommissionen følger formanden og ordføreren for det kompetente udvalg forslagets videre behandling indtil den endelige vedtagelse i Rådet for at sikre, at de løfter, Kommissionen har givet Parlamentet med hensyn til dets ændringer, bliver holdt.

2. Rådet eller om nødvendigt Kommissionen giver i løbet af dette tidsrum mindst en gang hver tredje måned det kompetente udvalg alle nødvendige oplysninger.

3. Det kompetente udvalg henleder særlig Parlamentets opmærksomhed på alle potentielle eller faktiske brud på løfter, Kommissionen har givet Parlamentet.

4. Det kompetente udvalg kan, hvis det skønnes nødvendigt, på et hvilket som helst tidspunkt under opfølgningen indgive et forslag til beslutning i henhold til denne artikel, hvori Parlamentet

— opfordrer Kommissionen til at tage sit forslag tilbage eller

— anmoder Rådet om at indlede samråd med Parlamentet, jf. artikel 63, eller

— opfordrer Rådet til fornyet høring af Parlamentet, jf. artikel 62, eller

— vedtager at træffe andre forholdsregler, det skønner hensigtsmæssige.

Dette forslag opføres på forslaget til dagsorden for den mødeperiode, der følger efter udvalgets afgørelse.

Artikel 62

Fornyet høring

Formanden opfordrer efter anmodning fra det kompetente udvalg Rådet til fornyet høring af Parlamentet,

— hvis Kommissionen, efter at Parlamentet har afgivet sin udtalelse, tager sit oprindelige forslag tilbage og erstatter det med en anden tekst, eller

— hvis Kommissionen eller Rådet i væsentlig grad ændrer eller agter at ændre det forslag, som Parlamentet oprindelig har udtalt sig om, eller

— hvis den problemstilling, som forslaget vedrører, i væsentlig grad ændres som følge af tidens gang eller indtrufne omstændigheder.

Formanden opfordrer ligeledes til fornyet høring efter bestemmelserne i denne artikel, hvis Parlamentet efter anmodning fra en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer vedtager dette.

Artikel 63

Samrådsprocedure

1. For visse vigtige fællesskabsretsakter kan Parlamentet i forbindelse med afgivelse af sin udtalelse og under aktiv medvirken fra Kommissionens side indlede en samrådsprocedure med Rådet, hvis dette ikke agter at følge Parlamentets udtalelse.

2. Denne procedure indledes af Parlamentet på eget eller på Rådets initiativ.

3. Med hensyn til sammensætningen af delegationen til Samrådsudvalget og proceduren for dette udvalgs arbejde gælder bestemmelserne i artikel 75, stk. 1–7.

4. Det kompetente udvalg udarbejder betænkning om resultaterne af samrådet, og denne forelægges Parlamentet til forhandling og afstemning.

ANDENBEHANDLING — PÅ UDVALGSPLAN

Artikel 64

Modtagelse af Rådets fælles holdning

1. Rådets fælles holdning, jf. EF-traktatens artikel 189 B og 189 C, er officielt modtaget, når dette bekendtgøres af Parlamentets formand på plenarmødet. På dagen for bekendtgørelsen må formanden have modtaget selve den fælles holdning, grundene til Rådets fælles holdning samt Kommissionens holdning, behørigt oversat til de officielle sprog. Formandens bekendtgørelse finder sted under den mødeperiode, der følger efter modtagelsen af disse dokumenter.

Inden bekendtgørelsen kontrollerer formanden i samråd med formanden for det kompetente udvalg, at den tekst, han har modtaget, rent faktisk har karakter af en fælles holdning, og at de i artikel 62 omhandlede omstændigheder ikke foreligger. I modsat fald forsøger formanden i forståelse med det kompetente udvalg og om muligt også med Rådet at finde en passende løsning.

2. En oversigt over sådanne meddelelser offentliggøres i protokollen fra møderne sammen med navnet på det kompetente udvalg.

Artikel 65

Frister

1. Efter anmodning fra formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg anmoder Parlamentets formand om Rådets samtykke til, at fristen på tre måneder at regne enten fra meddelelsen af den fælles holdning til Parlamentet eller fra forelæggelsen af Kommissionens genbehandlede forslag forlænges med højst en måned.

2. Formanden kan efter samråd med formanden og ordføreren for det kompetente udvalg på Parlamentets vegne give sit samtykke til en anmodning fra Rådet om, at fristen på tre måneder at regne fra meddelelsen af den fælles holdning til Parlamentet eller forelæggelsen af Kommissionens genbehandlede forslag forlænges med højst en måned.

Artikel 66

Henvisning til og behandling i det korresponderende udvalg

1. På dagen for Parlamentets modtagelse af den fælles holdning, jf. artikel 64, stk. 1, anses den automatisk for at være henvist til de udvalg, der var henholdsvis korresponderende og rådgivende udvalg under førstebehandlingen.

2. Rådets fælles holdning opføres som første punkt på dagsordenen for det korresponderende udvalgs første møde efter datoen for modtagelsen.

3. Medmindre andet fastsættes, er ordføreren under andenbehandlingen den samme som under førstebehandlingen.

4. Bestemmelserne i artikel 69, stk. 1, artikel 71, stk. 1, og artikel 72, stk. 2 og 4, vedrørende andenbehandlingen i Parlamentet finder anvendelse på drøftelserne i det kompetente udvalg; kun ordinære medlemmer eller faste stedfortrædere kan stille forslag om forkastelse eller ændringsforslag. Udvalget træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

5. Det kompetente udvalg kan anmode om en dialog med Rådet med henblik på at nå frem til et kompromis [1].

[1] Se artikel 72, stk. 2, litra b).

6. Det kompetente udvalg forelægger en »indstilling ved andenbehandling« med Parlamentets afgørelse om Rådets fælles holdning. Indstillingen skal indeholde en kort begrundelse for forslaget til afgørelse.

7. Godkendes den fælles holdning uden ændringer, kan indstillingen have form af en skrivelse.

ANDENBEHANDLING — PÅ PLENARMØDET

Artikel 67

Afslutning af andenbehandlingen

1. Rådets fælles holdning og det kompetente udvalgs indstilling ved andenbehandling — hvis den foreligger — opføres automatisk på forslaget til dagsorden for den sidste mødeperiode, hvor onsdagen går forud for dagen for udløbet af tidsfristen på tre måneder, eller, hvis denne er blevet forlænget i henhold til artikel 65, på fire måneder, medmindre spørgsmålet er blevet færdigbehandlet under en tidligere mødeperiode.

Da en indstilling ved andenbehandling kan sammenlignes med en begrundelse, hvormed det pågældende udvalg gør rede for sin stilling til Rådets fælles holdning, stemmes der ikke herom.

2. Andenbehandlingen afsluttes ved, at Parlamentet inden for de frister og under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i EF-traktatens artikel 189 B og 189 C, godkender, forkaster eller ændrer den fælles holdning.

Artikel 68

Godkendelse af Rådets fælles holdning uden ændringer

Vedtages der ikke i medfør af artikel 71 og 72 noget forslag om at forkaste den fælles holdning eller noget ændringsforslag til den fælles holdning inden for de i EF-traktatens artikel 189 B og 189 C fastsatte frister, erklærer formanden den fælles holdning for godkendt uden afstemning, medmindre Parlamentet formelt har godkendt den med et flertal af de afgivne stemmer.

Artikel 69

Hensigtserklæring om forkastelse af Rådets fælles holdning

1. I forbindelse med forslag til retsakter, der skal vedtages efter EF-traktatens artikel 189 B, kan et udvalg, en

politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer inden for en af formanden fastsat frist skriftligt fremsætte forslag om, at Parlamentet skal erklære, at det har til hensigt at forkaste Rådets fælles holdning. Til vedtagelse af et sådant forslag kræves et flertal blandt Parlamentets medlemmer. Der stemmes om forslaget om at erklære, at Parlamentet har til hensigt at forkaste den fælles holdning, før der stemmes om eventuelle ændringsforslag hertil.

2. Vedtages forslaget til hensigtserklæring om forkastelse af den fælles holdning, anmoder formanden Rådet om at meddele, om det agter at indkalde Forligsudvalget. Agter Rådet ikke at indkalde Forligsudvalget, meddeler formanden på plenarmødet, at proceduren er afsluttet, og den foreslåede retsakt anses for ikke-vedtaget.

3. Med hensyn til sammensætningen af delegationen til Forligsudvalget og proceduren for dette udvalgs arbejde gælder bestemmelserne i artikel 75.

Artikel 70

Forlig under andenbehandlingen

1. På baggrund af konklusionerne fra det Forligsudvalg, der er indkaldt i medfør af artikel 69, stk 2, kan Parlamentets delegation indstille til Parlamentet, at det fastholder sin forkastelse af den fælles holdning ved en særlig afstemning, hvor der kræves et flertal blandt Parlamentets medlemmer. Fastholdes forkastelsen, meddeler formanden, at den lovgivningsmæssige procedure er afsluttet.

Fastholder Parlamentet ikke forkastelsen med det nødvendige flertal, fortsætter det behandlingen af den fælles holdning og eventuelle ændringsforslag hertil.

2. På baggrund af Forligsudvalgets konklusioner kan Parlamentets delegation indstille, at behandlingen af den fælles holdning og eventuelle ændringsforslag hertil genoptages, eller det kan i samråd med det kompetente udvalg stille nye ændringsforslag dertil til behandling på plenarmødet, jf. artikel 72.

Delegationen kan indstille, at bestemmelserne i artikel 115, stk. 5, finder anvendelse på afstemningen om ændringsforslagene.

Artikel 71

Forkastelse af Rådets fælles holdning

1. Det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan inden for en af formanden fastsat frist skriftligt fremsætte forslag om forkastelse af Rådets fælles holdning. Til vedtagelse af et sådant forslag kræves et flertal blandt Parlamentets medlemmer. Der stemmes om forslag om forkastelse af den fælles holdning, før der stemmes om eventuelle ændringsforslag hertil.

2. Selv om Parlamentet har stemt imod et sådant forslag om forkastelse af den fælles holdning, kan det efter at have stemt om ændringsforslagene og efter at have hørt en redegørelse fra Kommissionen, jf. artikel 72, stk. 4, efter forslag fra ordføreren behandle et nyt forslag om forkastelse.

3. Forkastes Rådets fælles holdning, anmoder formanden Kommissionen om at tage sit forslag tilbage.

4. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, fastslår formanden, at samarbejdsproceduren er uden formål, og underretter Rådet herom.

Artikel 72

Ændringsforslag til Rådets fælles holdning

1. Det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan stille ændringsforslag til Rådets fælles holdning med henblik på behandling på plenarmødet.

2. Et ændringsforslag til den fælles holdning kan kun behandles, såfremt det opfylder betingelserne i artikel 124 og 125, og

a) det deri tilstræbes helt eller delvis at genetablere den holdning, Parlamentet vedtog under førstebehandlingen, eller

b) det er et kompromisændringsforslag, som der er opnået enighed om mellem Rådet og Parlamentet, eller

c) det deri tilstræbes at ændre en tekstdel i den fælles holdning, som ikke indgik i det forslag, der forelå ved førstebehandlingen, eller som indgik heri med et andet indhold, og som ikke i væsentlig grad ændrer forslaget, jf. artikel 62.

Der kan ikke gøres indsigelse mod formandens afgørelse om, hvorvidt et ændringsforslag kan behandles.

3. Et ændringsforslag er kun vedtaget, hvis det har opnået et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

4. Vedtages et eller flere ændringsforslag, anmoder ordføreren for det korresponderende udvalg eller eventuelt formanden for dette udvalg Kommissionen om at tilkendegive sin holdning.

Artikel 73

Følgerne af Kommissionens undladelse af at acceptere Parlamentets ændringer ved genbehandlingen af forslaget

1. Ved forslag til retsakter, der skal vedtages efter EF-traktatens artikel 189 C, opfører Formandskonferencen Kommissionens genbehandlede forslag på forslaget til dagsorden for den mødeperiode, der følger efter dets vedtagelse, og formanden anmoder Kommissionen om at give Parlamentet en begrundelse, såfremt den ikke har accepteret Parlamentets ændringer.

2. Et flertal af Parlamentets faktiske medlemmer kan anmode Kommissionen om at tage sit forslag tilbage.

TREDJEBEHANDLING — FORLIG

Artikel 74

Indkaldelse af Forligsudvalget

Er Rådet ikke i stand til at acceptere alle Parlamentets ændringer til den fælles holdning, kan formanden, efter at have hørt gruppeformændene og det kompetente udvalgs formand og ordfører, give sit samtykke til tidspunkt og sted for et første møde i Forligsudvalget. Den frist på seks uger, som Forligsudvalget har til at nå til enighed om et fælles udkast, løber fra tidspunktet for udvalgets første møde.

Artikel 75

Delegationen til Forligsudvalget

1. Parlamentets delegation til Forligsudvalget har samme antal medlemmer som Rådets delegation.

2. Delegationens politiske sammensætning svarer til Parlamentets gruppesammensætning. Formandskonferencen fastsætter det nøjagtige antal medlemmer fra hver enkelt politisk gruppe.

3. Med undtagelse af de tre medlemmer, der udpeges som faste medlemmer af de skiftende delegationer for en periode på tolv måneder, vælges delegationens medlemmer af de politiske grupper fra gang til gang, fortrinsvis blandt medlemmerne af de berørte udvalg. De tre faste medlemmer udpeges af de politiske grupper blandt næstformændene og skal repræsentere mindst to forskellige politiske grupper. Formanden og ordføreren for det kompetente udvalg er altid fødte medlemmer af delegationen.

4. De politiske grupper, der er repræsenteret i delegationen, kan udpege stedfortrædere; en stedfortræder kan kun deltage i Forligsudvalgets drøftelser, hvis det ordinære medlem er fraværende under hele mødet.

5. De politiske grupper, der ikke er repræsenteret i delegationen, kan hver sende en repræsentant til delegationens interne forberedende møder.

6. Delegationen ledes af Parlamentets formand eller et af de tre faste medlemmer.

7. Delegationen træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer. Den holder møde for lukkede døre.

Formandskonferencen kan fastsætte yderligere proceduremæssige retningslinjer for arbejdet i forligsudvalgsdelegationen.

8. Delegationen meddeler Parlamentet resultaterne af forligsforhandlingerne, herunder eventuelle forslag til ændringer eller kompromis, i så god tid, at Parlamentet kan nå at træffe eventuelle yderligere proceduremæssige forholdsregler i medfør af EF-traktaten.

Artikel 76

Frister

1. På delegationens opfordring anmoder Parlamentets formand om Rådets samtykke til, at fristerne på seks uger for afslutning af Forligsudvalgets arbejde og godkendelse af et fælles udkast eller for forkastelse af Rådets tekst forlænges med højst to uger.

2. Parlamentets formand kan efter samråd med delegationen på Parlamentets vegne give sit samtykke til en anmodning fra Rådet om, at den i stk. 1 omhandlede frist på seks uger forlænges med højst to uger.

TREDJEBEHANDLING — PÅ PLENARMØDET

Artikel 77

Fælles udkast

1. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, opføres spørgsmålet automatisk på dagsordenen for den sidste mødeperiode inden udløbet af tidsfristen på seks uger eller, hvis denne er blevet forlænget, på otte uger fra datoen for Forligsudvalgets godkendelse af det fælles udkast, medmindre det allerede er blevet behandlet tidligere.

2. Parlamentet forhandler om det fælles udkast på grundlag af en betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget.

3. Der kan ikke stilles ændringsforslag til det fælles udkast.

4. Der stemmes om det fælles udkast som helhed ved én enkelt afstemning. Til godkendelse kræves et flertal af de afgivne stemmer.

Artikel 78

Rådets tekst

1. Når Forligsudvalget ikke til enighed om et fælles udkast, opfordrer Parlamentets formand Kommissionen til at tage sit forslag tilbage og Rådet til under ingen omstændigheder at træffe afgørelse i henhold til EF-traktatens artikel 189 B, stk. 6. Fastholder Rådet alligevel sin fælles holdning, opfordres Rådets formand til at begrunde denne afgørelse over for plenarforsamlingen. Spørgsmålet opføres automatisk på dagsordenen.

2. Parlamentet forhandler om Rådets tekst på grundlag af en betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget.

3. Der kan ikke stilles ændringsforslag til Rådets tekst.

4. Der stemmes om Rådets tekst som helhed ved én enkelt afstemning. Parlamentet stemmer om et forslag om forkastelse af Rådets tekst. Vedtages dette forslag med et flertal blandt Parlamentets medlemmer, erklærer formanden den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget.

Artikel 79

Undertegnelse af vedtagne retsakter

I forbindelse med retsakter, som vedtages efter EF-traktatens artikel 189 B, underskriver Parlamentets formand, efter at have konstateret, at samtlige procedurer er blevet fulgt på rette vis, retsakten sammen med formanden for Rådet og foranlediger, at den offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

PROCEDUREN MED SAMSTEMMENDE UDTALELSE

Artikel 80

Afslutning af proceduren med samstemmende udtalelse

1. Parlamentet afgiver samstemmende udtalelse om en international aftale eller et forslag til retsakt på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg med et forslag til lovgivningsmæssig beslutning, der kun må indeholde en indstilling til Parlamentet om at vedtage eller forkaste forslaget som helhed. Der kan ikke stilles ændringsforslag. Til vedtagelse af den samstemmende udtalelse kræves det flertal, der er anført i den relevante artikel i EF-traktaten.

2. Artikel 89 og 90 finder anvendelse på henholdsvis tiltrædelsestraktater og internationale aftaler.

3. Ved forslag til retsakter kan det kompetente udvalg for at fremme et positivt resultat af proceduren vedtage at forelægge Parlamentet en interimsbetænkning med et forslag til beslutning, der indeholder henstillinger om ændring eller gennemførelse af forslaget.

Vedtager Parlamentet mindst én af henstillingerne med det flertal, der kræves ved den samstemmende udtalelse, anmoder Parlamentets formand om, at der indledes samrådsprocedure med Rådet.

Det kompetente udvalg udarbejder sin endelige indstilling vedrørende Parlamentets samstemmende udtalelse på grundlag af resultatet af samrådet med Rådet.

KONTROLBEFØJELSER

Artikel 81

Gennemførelsesbestemmelser

Informerer Kommissionen Parlamentet om en gennemførelsesbestemmelse, som den har forelagt en forvaltningskomité, eller om et udkast til gennemførelsesbestemmelse, som den har forelagt et rådgivende udvalg eller et forskriftsudvalg, henviser formanden dette dokument til det udvalg, der er kompetent for det forslag, der ligger til grund for gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 82

Officiel kodifikation af fællesskabslovgivning

1. Når et kommissionsforslag om officiel kodifikation af fællesskabslovgivning forelægges for Parlamentet, henvises det til det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender. Konstaterer udvalget, at der ikke er tale om, at substansen ændres i forhold til gældende fællesskabslovgivning, følges proceduren i artikel 143, stk. 1.

2. Formanden for det korresponderende udvalg eller den af dette valgte ordfører kan deltage i behandlingen og udarbejdelsen af forslaget til kodificering. Det korresponderende udvalg kan eventuelt afgive udtalelse først.

3. Som undtagelse til bestemmelserne i artikel 143, stk. 3, kan proceduren uden betænkning ikke anvendes på forslag om officiel kodifikation, såfremt et flertal af medlemmerne af det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, eller af det korresponderende udvalg, modsætter sig dette.

Artikel 83

Følgerne af Rådets passivitet efter godkendelse af den fælles holdning

Har Parlamentet inden for en frist på tre måneder eller — med Rådets samtykke — op til fire måneder at regne fra meddelelsen af den fælles holdning hverken forkastet eller ændret Rådets fælles holdning, og undlader Rådet at vedtage den foreslåede retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning, kan formanden på Parlamentets vegne efter at have indhentet udtalelse fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, indklage Rådet for Domstolen efter EF-traktatens artikel 175.

Artikel 84

Indbringelse af sager for Domstolen

1. Inden udløbet af de søgsmålsfrister, der gælder for Den Europæiske Unions institutioner og fysiske og juridiske personer i henhold til traktaterne og statutten for Domstolen, gennemgår Parlamentet fællesskabslovgivningen med henblik på at sikre, at dets rettigheder er blevet fuldt ud respekteret.

2. Det kompetente udvalg aflægger, om nødvendigt mundtligt, beretning til Parlamentet, når det mener, at der foreligger en krænkelse af Parlamentets rettigheder.

KAPITEL VIII

BUDGETPROCEDUREN

Artikel 85

Det almindelige budget

Gennemførelsesbestemmelserne for behandling af Den Europæiske Unions almindelige budget og tillægsbudgetter i henhold til budgetbestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten af 22. juli 1975 vedtages af Parlamentet ved en afgørelse, der vedføjes denne forretningsorden [1].

Artikel 86

Decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse

Gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse med afgørelsen om at give Kommissionen decharge for budgettets gennemførelse i henhold til traktaten af 22. juli 1975 samt finansforordningen er vedføjet forretningsordenen [2]. Dette bilag vedtages i overensstemmelse med artikel 163, stk. 2.

Artikel 87

Parlamentets kontrol med gennemførelsen af budgettet

1. Parlamentet fører kontrol med gennemførelsen af det løbende budget. Det overlader denne opgave til det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetkontrol, og til de andre berørte udvalg.

2. Det behandler dog hvert år problemerne i forbindelse med gennemførelsen af det løbende budget, eventuelt på grundlag af et beslutningsforslag fra det kompetente udvalg og inden førstebehandlingen af budgetforslaget for det følgende regnskabsår.

[1] Se bilag IV.

[2] Se bilag V.

KAPITEL IX

TRAKTATER OG INTERNATIONALE AFTALER

Artikel 88

Ændring af EKSF-traktaten

1. Forslag om ændring, der udarbejdes af Kommissionen og Rådet i medfør af EKSF-traktatens artikel 95, trykkes sammen med Domstolens udtalelse herom.

Disse dokumenter omdeles og henvises til det kompetente udvalg. Udvalgets betænkning må kun anbefale vedtagelse eller forkastelse af forslaget som helhed.

2. Der kan ikke stilles ændringsforslag hertil, og opdelt afstemning er ikke tilladt. Forslaget som helhed er vedta-

get, hvis det opnår et flertal på 3/4 af de afgivne stemmer og et flertal på 2/3 blandt Parlamentets medlemmer.

3. Ethvert medlem kan indgive beslutningsforslag med forslag til Kommissionen og Rådet om ændring af EKSF-traktaten, jf. dennes artikel 95.

Sådanne beslutningsforslag trykkes, omdeles og henvises til det kompetente udvalg. Til vedtagelse kræves et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

Artikel 89

Tiltrædelsestraktater

1. Enhver ansøgning fra en europæisk stat om at blive medlem af Den Europæiske Union henvises til behandling i det kompetente udvalg.

2. Parlamentet kan efter forslag fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer anmode Kommissionen og Rådet om at deltage i en debat, inden forhandlingerne med ansøgerstaterne indledes.

3. Under forhandlingerne giver Kommissionen og Rådet løbende — om nødvendigt fortroligt — det kompetente udvalg en udtømmende orientering om forhandlingernes forløb.

4. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne og på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af en traktat om en ansøgerstats tiltrædelse af Den Europæiske Union. Til vedtagelse af disse henstillinger kræves samme flertal som ved den samstemmende udtalelse.

5. Når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges traktatudkastet Parlamentet til samstemmende udtalelse.

6. Ved en europæisk stats ansøgning om at blive medlem af Den Europæiske Union skal Parlamentet afgive samstemmende udtalelse, som vedtages med et flertal blandt dets medlemmer på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg.

Artikel 90

Internationale aftaler

1. Når der påtænkes indledt forhandlinger om indgåelse, fornyelse eller ændring af internationale aftaler, herunder aftaler inden for særlige områder som monetære spørgsmål eller handel, påser det kompetente udvalg, at Kommissionen — om nødvendigt fortroligt — giver Parlamentet en udtømmende orientering om dens henstillinger til forhandlingsmandat.

2. Parlamentet kan efter forslag fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer anmode Rådet om ikke at give tilladelse til, at der indledes forhandlinger, før Parlamentet har udtalt sig om det foreslåede forhandlingsmandat på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg.

3. Det kompetente udvalg undersøger det valgte retsgrundlag for internationale aftaler, jf. artikel 53.

4. Under forhandlingerne giver Kommissionen og Rådet løbende — om nødvendigt fortroligt — det kompetente udvalg en udtømmende orientering om forhandlingernes forløb.

5. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af den pågældende internationale aftale.

6. Når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges aftaleudkastet Parlamentet til udtalelse eller samstemmende udtalelse. Ved samstemmende udtalelse finder bestemmelserne i artikel 80 anvendelse.

7. Parlamentet afgiver med et flertal af de afgivne stemmer udtalelse eller samstemmende udtalelse om indgåelse, forlængelse eller ændring af internationale aftaler eller finansprotokoller indgået af Det Europæiske Fællesskab.

8. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse, anmoder Parlamentets formand Rådet om ikke at indgå aftalen.

9. Nægter Parlamentet med et flertal af de afgivne stemmer at afgive samstemmende udtalelse om en international aftale, henviser Parlamentets formand den pågældende aftale til Rådet til fornyet behandling.

KAPITEL X

FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel 91

Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Det kompetente udvalg påser, at Parlamentet høres om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og at der tages behørigt hensyn til dets udtalelser, navnlig om de fælles aktioner, der er omhandlet i artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union og i EF-traktatens artikel 228 A.

2. Udvalget underretter eventuelt Parlamentet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forretningsorden.

3. Rådet og Kommissionen giver løbende og rettidigt det kompetente udvalg en udtømmende orientering om udviklingen i Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

4. Et udvalg kan efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet vedtage at holde møde for lukkede døre.

Artikel 92

Henstillinger i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, kan efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen eller på grundlag af et forslag i medfør af artikel 46 udarbejde henstillinger til Rådet inden for sit ansvarsområde.

I tilfælde af uopsættelighed kan den i ovenstående afsnit omhandlede tilladelse gives af Parlamentets formand, som ligeledes kan give tilladelse til et uopsætteligt møde i udvalget.

2. I forbindelse med vedtagelsen af henstillingerne, som skal foreligge skriftligt ved afstemningen, finder artikel 102 ikke anvendelse, og der kan stilles mundtlige ændringsforslag.

3. Henstillingerne opføres på dagsordenen for den umiddelbart efterfølgende mødeperiode. Henstillingerne anses for vedtaget, medmindre 1/10 af Parlamentets medlemmer skriftligt har gjort indsigelse inden mødeperiodens begyndelse; i så fald skal hver enkelt af udvalgets henstillinger behandles og sættes under afstemning som helhed på et plenarmøde i løbet af den samme mødeperiode.

4. Drøftelserne i henhold til artikel J.7 i traktaten om Den Europæiske Union afvikles efter bestemmelserne i artikel 37, stk. 2, 3 og 4.

KAPITEL XI

SAMARBEJDE OM RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Artikel 93

Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med retlige og indre anliggender

1. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til de forskellige aspekter af samarbejdet om retlige og indre anliggender, påser, at Parlamentet underrettes og konsulteres i fuldt omfang om virksomheden under dette samarbejde, og at der tages behørigt hensyn til dets udtalelser, navnlig om de fælles holdninger, fælles aktioner og konventioner, der er omhandlet i artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Udvalget underretter eventuelt Parlamentet i henhold til bestemmelserne i denne forretningsorden.

3. Rådet og Kommissionen giver løbende og rettidigt det kompetente udvalg en udtømmende orientering om udviklingen i samarbejdet om retlige og indre anliggender.

4. Et udvalg kan efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet holde møde for lukkede døre.

5. De nærmere bestemmelser om høring og underretning samt procedurer og hyppighed vedføjes denne forretningsorden som bilag.

Artikel 94

Henstillinger i forbindelse med retlige og indre anliggender

1. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til de forskellige aspekter af samarbejdet om retlige og indre anliggender, kan efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen eller på grundlag af et forslag i medfør af artikel 46 udarbejde henstillinger til Rådet inden for sit ansvarsområde.

I tilfælde af uopsættelighed kan den i ovenstående afsnit omhandlede tilladelse gives af Parlamentets formand, som ligeledes kan give tilladelse til et uopsætteligt møde i udvalget.

Henstillingerne opføres på dagsordenen for den umiddelbart efterfølgende mødeperiode.

2. Drøftelserne i henhold til artikel K.6 i traktaten om Den Europæiske Union afvikles efter bestemmelserne i artikel 37, stk. 2, 3 og 4.

KAPITEL XII

TILRETTELÆGGELSE AF PARLAMENTETS ARBEJDE

Artikel 95

Forslag til dagsorden

1. Forud for hver mødeperiode opstilles forslaget til dagsorden af Formandskonferencen efter forslag fra Udvalgsformandskonferencen under hensyntagen til det vedtagne årsprogram for lovgivningen, jf. artikel 49.

Kommissionen og Rådet kan efter indbydelse fra formanden deltage i Formandskonferencens forhandlinger om forslaget til dagsorden.

2. I forslaget til dagsorden kan fastsættes afstemningstider for enkelte af de punkter, der skal behandles.

3. I forslaget til dagsorden afsættes én eller to perioder på i alt højst tre timer til debatter om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning, jf. artikel 47.

4. Det endelige forslag til dagsorden omdeles til medlemmerne senest tre timer før mødeperiodens åbning.

Artikel 96

Godkendelse og ændring af dagsordenen

1. Ved åbningen af hver mødeperiode træffer Parlamentet afgørelse om det endelige forslag til dagsorden. Et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan stille forslag om at ændre dagsordenen. Sådanne forslag skal være formanden i hænde senest en time, før mødeperioden åbnes. Formanden kan i forbindelse med hvert enkelt forslag give ordet til forslagsstilleren, én taler for og én taler imod. Taletiden er begrænset til ét minut.

2. Når dagsordenen er godkendt, kan den kun ændres i henhold til bestemmelserne i artikel 97 eller 128–132 eller efter forslag fra formanden.

Forkastes et forslag om at ændre dagsordenen, kan det ikke genfremsættes i samme mødeperiode.

3. Før et møde hæves, giver formanden Parlamentet meddelelse om dato, tidspunkt og dagsorden for næste møde.

Artikel 97

Uopsættelighed

1. Ved forslag, som Parlamentet høres om, jf. artikel 51, stk. 1, kan formanden, et udvalg, mindst 29 medlemmer, Kommissionen eller Rådet anmode Parlamentet om, at forhandlingen erklæres for uopsættelig. Anmodningen indgives skriftligt og begrundes.

2. Når formanden får forelagt en anmodning om uopsættelig forhandling, bekendtgør han dette for Parlamentet; der stemmes om denne anmodning ved begyndelsen af det møde, som følger efter det møde, hvor anmodningen blev bekendtgjort, forudsat at det forslag, som anmodningen vedrører, er omdelt på de officielle sprog. Er der flere anmodninger om uopsættelig forhandling om

samme emne, gælder vedtagelse eller afvisning af uopsættelig forhandling alle anmodninger om dette emne.

3. Inden afstemningen kan kun det medlem, der har indgivet anmodningen, én taler for, én taler imod samt formanden og/eller ordføreren for det kompetente udvalg få ordet i højst tre minutter hver.

4. Uopsættelig forhandling giver forrang ved sagens opførelse på dagsordenen; formanden afgør, hvornår forhandlingen og afstemningen skal finde sted.

5. En forhandling, der er erklæret for uopsættelig, kan finde sted uden betænkning, jf. artikel 143, stk. 1, eller — undtagelsesvis — på grundlag af en mundtlig betænkning fra det kompetente udvalg.

Artikel 98

Forhandling under ét

Det kan til enhver tid vedtages, at flere sager behandles under ét, såfremt disse er af samme karakter eller vedrører samme emne.

Artikel 99

Procedure uden forhandling

1. Anmoder det kompetente udvalg om, at Parlamentet vedtager dets betænkning uden forhandling, eller har det udtalt sig om et forslag fra Kommissionen uden afgivelse af betænkning, jf. artikel 143, stk. 1, eller ved forenklet procedure, jf. artikel 143, stk. 2, opføres forslaget eller betænkningen på forslaget til dagsorden for den mødeperiode, der følger efter udvalgets afgørelse.

2. Afstemningen om Kommissionens forslag og eventuelt om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning i betænkningen finder sted uden forhandling, medmindre mindst 29 af Parlamentets medlemmer på forhånd har gjort indsigelse herimod. I så fald opføres betænkningen med forhandling på forslaget til dagsorden for en senere mødeperiode. Er det vedtaget at anvende proceduren uden afgivelse af betænkning, jf. artikel 143, stk. 1, henvises Kommissionens forslag dog til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

Proceduren uden forhandling finder anvendelse, når det kompetente udvalg ikke har stillet ændringsforslag, eller de stillede ændringsforslag alle er blevet vedtaget med mindre end fire stemmer imod.

Artikel 100

Frister

Bortset fra de i artikel 47 og 97 omhandlede tilfælde af uopsættelighed kan der kun forhandles og stemmes om en tekst, hvis den er omdelt mindst 24 timer før.

KAPITEL XIII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MØDERNES AFVIKLING

Artikel 101

Adgang til mødesalen

1. Kun medlemmer af Parlamentet, medlemmer af Kommissionen og Rådet, Parlamentets generalsekretær, det tjenstgørende personale, de sagkyndige og Unionens tjenestemænd har adgang til mødesalen.

2. Kun personer, der er i besiddelse af et adgangskort udstedt af Parlamentets formand eller generalsekretær, har adgang til tilhørerlogerne.

3. Tilhørere, som har fået adgang til logerne, skal forblive siddende og forholde sig tavse. Enhver, der udtrykker bifald eller mishag, vil omgående blive bortvist af betjentene.

Artikel 102

Sprog

1. Alle Parlamentets dokumenter skal være affattet på de officielle sprog.

2. Indlæg på et af de officielle sprog simultantolkes til alle de andre officielle sprog og til ethvert andet sprog, som Præsidiet finder nødvendigt.

Viser det sig efter bekendtgørelsen af afstemningsresultatet, at ordlyden ikke stemmer overens på de forskellige sprog, træffer formanden afgørelse om gyldigheden af det bekendtgjorte afstemningsresultat, jf. artikel 123, stk. 5. Erklæres resultatet for gyldigt, fastsætter han, hvilken

sproglig udgave der skal betragtes som vedtaget. Denne er ikke nødvendigvis den oprindelige udgave, da det kan forekomme, at alle de øvrige sprog afviger fra den oprindelige ordlyd.

Artikel 103

Omdeling af dokumenter

Dokumenter, der danner grundlag for Parlamentets forhandlinger og afgørelser, trykkes og omdeles til medlemmerne. En fortegnelse over disse dokumenter offentliggøres i protokollen fra møderne.

Artikel 104

Mødernes offentlighed

Parlamentets forhandlinger er offentlige, medmindre det træffer anden bestemmelse med et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer.

Artikel 105

Indlæg og deres indhold

1. Intet medlem kan tage ordet uden formandens tilladelse. Taleren taler fra sin plads og henvender sig til formanden; formanden kan opfordre denne til at tale fra talerstolen.

2. Fjerner en taler sig fra emnet, kalder formanden denne til orden. Er en taler blevet kaldt til orden to gange under samme forhandling, kan formanden tredje gang fratage denne ordet for resten af forhandlingen om samme emne.

3. Formanden kan, uden at det begrænser hans andre disciplinære midler, lade indlæg fra medlemmer, som ikke på forhånd har fået ordet, eller som overskrider taletiden, slette af forhandlingsreferatet.

4. En taler må ikke afbrydes, men kan dog med formandens tilladelse afbryde sin tale for at give et andet medlem, Kommissionen eller Rådet lejlighed til at stille ham et spørgsmål vedrørende et bestemt punkt i hans indlæg.

Artikel 106

Fordeling af taletiden

1. Formandskonferencen kan foreslå Parlamentet at fordele taletiden af hensyn til afviklingen af den enkelte forhandling. Parlamentet træffer afgørelse uden forhandling om et sådant forslag.

2. Taletiden fordeles efter følgende kriterier:

a) en første del af taletiden fordeles ligeligt mellem alle de politiske grupper

b) en anden del fordeles mellem de politiske grupper i forhold til deres størrelse

c) løsgængerne får tilsammen en taletid, der er baseret på de dele, som de enkelte politiske grupper opnår i henhold til litra a) og b) ovenfor.

3. Fastsættes der en samlet fordeling af taletiden for flere dagsordenspunkter, meddeler de politiske grupper formanden, hvor stor en del af deres taletid de agter at anvende på hvert af de enkelte dagsordenspunkter. Formanden påser, at disse taletider overholdes.

4. Taletiden for indlæg om mødeprotokollen, indlæg til forretningsordenen og indlæg om ændringer af det endelige forslag til dagsorden eller af dagsordenen er begrænset til ét minut.

Artikel 107

Talerliste

1. Medlemmerne indtegnes på talerlisten i den orden, hvori de anmoder om ordet.

2. Formanden giver talerne ordet, idet han så vidt muligt lader repræsentanter for forskellige politiske retninger og sprog få ordet skiftevis.

3. Ordføreren for det kompetente udvalg samt gruppeformænd, der ønsker at få ordet på deres gruppes vegne, eller talere, som træder i disses sted, kan dog efter anmodning få forrang for andre talere.

4. Ingen kan uden formandens tilladelse tale mere end to gange om samme emne.

De berørte udvalgs formænd og ordførere får dog ordet, når de anmoder om det; deres taletid fastsættes af formanden.

5. Under forhandlingen om en betænkning får medlemmerne af Kommissionen og Rådet ordet, normalt umiddelbart efter at ordføreren har forelagt sin betænkning. I øvrigt får medlemmerne af Kommissionen og Rådet ordet, når de anmoder om det.

Hvis der stilles ændringsforslag efter den almindelige forhandling, og Kommissionen ikke har haft lejlighed til at tage stilling hertil, kan den få ordet, inden der stemmes om det forslag, som ændringsforslaget vedrører.

Artikel 108

Personlige bemærkninger

1. Ethvert medlem, som anmoder om at måtte fremsætte en personlig bemærkning, høres ved afslutningen af behandlingen af det pågældende punkt på dagsordenen eller ved godkendelsen af protokollen fra det møde, som anmodningen drejer sig om.

Den pågældende må ikke komme ind på selve sagen, men kun tilbagevise udtalelser, som er faldet om hans egen person under forhandlingen, og meninger, der tillægges ham, eller korrigere egne udtalelser.

2. Medmindre Parlamentet bestemmer andet, er taletiden for personlige bemærkninger begrænset til tre minutter.

Artikel 109

Ordensbestemmelser

1. Formanden kalder ethvert medlem, som måtte forstyrre mødet, til orden.

2. I gentagelsestilfælde kalder formanden igen den pågældende til orden, og der gøres bemærkning herom i mødeprotokollen.

3. Ved yderligere gentagelse kan formanden bortvise den pågældende fra salen for resten af mødet. Generalsekretæren drager med bistand fra Parlamentets sikkerhedstjeneste omsorg for, at denne disciplinære forholdsregel straks føres ud i livet.

Artikel 110

Udelukkelse af medlemmer

1. Ved grov forstyrrelse af mødet kan formanden efter først at have givet en formel advarsel straks eller senest på det følgende møde foreslå Parlamentet, at det pågældende medlem omgående bortvises fra mødesalen og udelukkes fra møderne i to til fem dage.

2. Parlamentet tager stilling til denne disciplinære forholdsregel på det af formanden fastlagte tidspunkt enten under det møde, hvor de hændelser, der gav anledning hertil, fandt sted, eller under et af de tre følgende møder. Det medlem, der drages til ansvar, har ret til inden afstemningen at udtale sig over for Parlamentet. Den pågældendes taletid er begrænset til fem minutter.

3. Afgørelse om den foreslåede disciplinære forholdsregel træffes uden forhandling ved elektronisk afstemning. Der kan ikke fremsættes anmodninger i medfør af artikel 112, stk. 3, og artikel 119, stk. 1.

Artikel 111

Forstyrrende uro

Opstår der forstyrrende uro i Parlamentet, og vanskeliggøres forhandlingernes videre forløb derved, kan formanden for at genoprette roen midlertidigt afbryde eller hæve mødet. Kan han ikke skaffe sig ørenlyd, forlader han formandspladsen; dermed er mødet afbrudt. Formanden indkalder til genoptagelse af mødet.

KAPITEL XIV

BESLUTNINGSDYGTIGHED OG AFSTEMNING

Artikel 112

Beslutningsdygtighed

1. Parlamentet kan uanset antallet af de tilstedeværende medlemmer altid forhandle, fastlægge dagsordenen og godkende mødeprotokollen.

2. Parlamentet er beslutningsdygtigt, når 1/3 af dets medlemmer er til stede i mødesalen.

3. Afstemninger er gyldige uanset antallet af deltagere i afstemningen, medmindre formanden i forbindelse med afstemningen efter forudgående anmodning fra mindst 29 medlemmer fastslår, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede. Viser afstemningen, at det fornødne antal ikke er til stede, opføres afstemningen på dagsordenen for det følgende møde.

En anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, kan kun fremsættes af mindst 29 medlemmer. Der kan ikke fremsættes anmodning på en politisk gruppes vegne.

Ved beregningen af afstemningsresultatet medregnes alle i mødesalen tilstedeværende medlemmer, jf. stk. 2, og alle medlemmer, som har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal er til stede, jf. stk. 4. Det elektroniske afstemningsanlæg kan ikke anvendes i denne forbindelse. Det er ikke tilladt at lukke dørene til mødesalen.

Er der ikke et beslutningsdygtigt antal til stede, meddeler formanden ikke afstemningsresultatet, men fastslår, at Parlamentet ikke er beslutningsdygtigt.

Stk. 3, sidste punktum, finder ikke anvendelse i forbindelse med afstemninger om indlæg til forretningsordenen, men kun i forbindelse med afstemninger om selve sagen.

4. De medlemmer, der har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, medregnes ved optællingen af de tilstedeværende i henhold til stk. 2, selv om de ikke længere er til stede i mødesalen.

5. Er færre end 29 medlemmer til stede, kan formanden fastslå, at Parlamentet ikke er beslutningsdygtigt.

Artikel 113

Afstemningsprocedure

1. Parlamentet anvender følgende rækkefølge ved afstemning om betænkninger:

a) afstemning om eventuelle ændringsforslag til det forslag, det kompetente udvalgs betænkning omhandler

b) afstemning om det samlede — eventuelt ændrede - forslag

c) afstemning om de enkelte punkter i beslutningsforslaget/forslaget til lovgivningsmæssig beslutning med forudgående afstemning om eventuelle ændringsforslag hertil

d) afstemning om beslutningsforslaget/forslaget til lovgivningsmæssig beslutning som helhed (endelig afstemning).

Parlamentet stemmer ikke om betænkningens begrundelse.

(Se ligeledes fortolkning til artikel 150).

2. Nedenstående afstemningsprocedure anvendes ved andenbehandling i forbindelse med samarbejdsproceduren:

a) Er der ikke stillet forslag om at forkaste eller ændre Rådets fælles holdning, betragtes den som godkendt af Parlamentet, jf. artikel 68.

b) Der stemmes om forslag om forkastelse af Rådets fælles holdning, før der stemmes om ændringsforslag, jf. artikel 71, stk. 1.

c) Er der stillet flere ændringsforslag, stemmes der om dem i den i artikel 115 fastsatte rækkefølge.

d) Har Parlamentet stemt om forslag om at ændre Rådets fælles holdning, kan der kun yderligere stemmes om den fælles holdning som helhed i medfør af artikel 71, stk. 2.

3. Med forbehold af artikel 122 kan kun ordføreren tage ordet ved afstemningen for kort at tilkendegive sit udvalgs stilling til de ændringsforslag, der stemmes om.

Artikel 113a

Stemmelighed

1. I tilfælde af stemmelighed ved en afstemning, jf. artikel 113, stk. 1, litra b), eller artikel 113, stk. 1, litra d), henvises teksten som helhed til fornyet udvalgsbehandling. Dette gælder også i forbindelse med afstemninger, jf. artikel 6 og 7, og endelige afstemninger, jf. artikel 137 og 153.

2. I tilfælde af stemmelighed ved afstemningen om en dagsorden som helhed (artikel 96) eller en protokol som helhed (artikel 133) eller ved en delt afstemning, jf. artikel 116, anses teksten for vedtaget.

3. I alle andre tilfælde end i de artikler, hvor kvalificeret flertal er påkrævet, bevirker stemmelighed, at teksten eller forslaget anses for forkastet.

Artikel 114

Afstemningsgrundlag

1. Afstemningen afvikles på grundlag af en indstilling fra det korresponderende udvalg. Udvalget kan overdrage denne opgave til sin formand eller ordfører.

2. Udvalget kan indstille, at der stemmes om alle eller visse ændringsforslag under ét, at de vedtages eller forkastes, eller at de annulleres.

Det kan også stille kompromisændringsforslag.

3. Indstiller udvalget, at der foretages afstemning under ét, stemmes der om disse ændringsforslag først og under ét.

4. Stiller udvalget et kompromisændringsforslag, stemmes der først om dette.

5. Er der anmodet om afstemning om et ændringsforslag ved navneopråb, stemmes der om dette ændringsforslag særskilt.

6. Afstemning under ét eller om et kompromisændringsforslag udelukker delt afstemning.

Artikel 115

Afstemningsrækkefølge

1. Der stemmes om ændringsforslagene, før der stemmes om den tekst, de vedrører.

2. Vedrører to eller flere ændringsforslag, som udelukker hinanden, samme del af teksten, stemmes der først om det forslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst. Vedtages det, anses de andre ændringsforslag for forkastet. Forkastes det derimod, stemmes dernæst om det ændringsforslag, der nu afviger mest, og så fremdeles for hvert af de efterfølgende ændringsforslag. Hersker der tvivl om rækkefølgen, træffer formanden afgørelse herom.

3. Formanden kan sætte den oprindelige tekst under afstemning først eller lade foretage afstemning om et ændringsforslag, som afviger mindre fra den oprindelige tekst, før der stemmes om det ændringsforslag, der afviger mest fra denne tekst.

Opnår en af disse tekster flertal, bortfalder alle øvrige ændringsforslag til samme tekst. Før formanden anvender denne fremgangsmåde, skal han sikre sig, at der ikke gøres indsigelse af mindst 29 medlemmer. Er dette tilfældet, kan formanden ikke gøre brug af denne procedure.

4. Undtagelsesvis kan der efter forslag fra formanden stemmes om ændringsforslag, som er indgivet efter forhandlingens afslutning, hvis der er tale om kompromisændringsforslag, eller hvis der er tekniske problemer. Formanden skal indhente Parlamentets samtykke til at sætte sådanne ændringsforslag under afstemning.

Formanden afgør, om ændringsforslag kan behandles, jf. artikel 125, stk. 3. Indgives der efter forhandlingens afslutning et kompromisændringsforslag i medfør af stk. 4 ovenfor, vurderer formanden i hvert enkelt tilfælde, om det kan behandles, under hensyntagen til hvorvidt det pågældende ændringsforslag reelt indeholder et kompromis.

Der kan opstilles følgende generelle kriterier for, om et kompromisændringsforslag kan behandles:

— Kompromisændringsforslag kan normalt ikke vedrøre tekstdele, hvortil der ikke har været stillet ændringsforslag inden forhandlingens afslutning.

— Kompromisændringsforslag stilles normalt af politiske grupper, formænd eller ordførere for de berørte udvalg eller stillere af andre ændringsforslag.

— Kompromisændringsforslag indebærer normalt, at andre ændringsforslag til samme punkt tages tilbage.

Det er alene formanden, som kan foreslå, at kompromisændringsforslag behandles. Formanden skal indhente Parlamentets samtykke til, at der stemmes om sådanne ændringsforslag, ved at spørge, om nogen gør indsigelse imod, at der stemmes om et kompromisændringsforslag. Er dette tilfældet, træffer Parlamentet afgørelse med simpelt flertal blandt de tilstedeværende medlemmer.

5. Formanden kan sætte flere ændringsforslag under afstemning under ét, såfremt de supplerer hinanden, og navnlig hvor det kompetente udvalg har stillet en række ændringsforslag til den tekst, dets betænkning omhandler. Formanden kan forinden indhente Parlamentets samtykke hertil.

6. Efter vedtagelse eller forkastelse af et bestemt ændringsforslag kan formanden bestemme, at flere andre ændringsforslag med lignende indhold eller målsætning sættes under afstemning under ét. Formanden kan forinden indhente Parlamentets samtykke hertil.

Artikel 116

Delt afstemning

1. Indeholder den tekst, der skal stemmes om, flere bestemmelser, eller referer den til flere emner, eller kan den deles i flere dele, der hver har deres egen logiske betydning eller principielle værdi, kan der anmodes om afstemning om de enkelte dele.

Ved delt afstemning følges forretningsordenens bestemmelser om de i de enkelte tilfælde krævede stemmeflertal.

2. Anmodningen skal fremsættes mindst en time før afstemningens begyndelse, medmindre formanden fastsætter en anden frist. Formanden træffer afgørelse om anmodningen.

Artikel 117

Stemmeret

Stemmeretten er personlig.

Medlemmerne stemmer enkeltvis og personligt.

Enhver overtrædelse af denne artikel anses for en grov forstyrrelse af mødet, jf. artikel 110, stk. 1, med de juridiske konsekvenser, som er omhandlet i denne artikel.

Artikel 118

Afstemning

1. Parlamentet foretager normalt afstemning ved håndsoprækning.

2. Erklærer formanden udfaldet af afstemningen for tvivlsomt, foretages elektronisk afstemning. Er det elektroniske afstemningsanlæg i uorden, foretages afstemning ved, at medlemmerne rejser sig fra deres pladser.

3. Resultatet af afstemningen registreres.

Artikel 119

Afstemning ved navneopråb

1. Ud over de i artikel 32, stk. 2, artikel 33, stk. 5, og artikel 34, stk. 5, anførte tilfælde stemmes der ved navneopråb, hvis mindst 29 medlemmer eller en politisk gruppe skriftligt anmoder herom, inden afstemningen påbegyndes.

2. Afstemning ved navneopråb sker efter navnenes alfabetiske orden og begynder med navnet på et medlem, der findes ved lodtrækning. Formanden kaldes sidst til afstemning. Man stemmer ved højt og tydeligt at sige »ja«, »nej« eller »stemmer ikke«.

Til vedtagelse eller forkastelse tages ved beregning af afstemningsresultatet kun hensyn til de afgivne »ja«- eller »nej«-stemmer. Afstemningsresultatet konstateres af formanden, der bekendtgør afstemningens udfald.

Afstemningens udfald indføres i mødeprotokollen; medlemmernes navne anføres i alfabetisk orden efter politisk gruppe.

Artikel 120

Elektronisk afstemning

1. Formanden kan til enhver tid bestemme, at de i artikel 118, 119 og 121 omhandlede afstemninger foretages ved hjælp af et elektronisk afstemningsanlæg.

Er anvendelsen af det elektroniske afstemningsanlæg ikke mulig af tekniske grunde, finder afstemningen sted i overensstemmelse med artikel 118, 119, stk. 1, eller artikel 121.

Den tekniske fremgangsmåde ved anvendelsen af anlægget fastlægges af Præsidiet.

2. Ved elektronisk afstemning registreres kun det talmæssige udfald af afstemningen.

Er der imidlertid anmodet om afstemning ved navneopråb, jf. artikel 114, stk. 1, registreres afstemningsresultatet med navns nævnelse, og medlemmernes navne indføres i mødeprotokollen i alfabetisk orden efter politisk gruppe.

3. Afstemning ved navneopråb foretages i overensstemmelse med artikel 119, stk. 2, hvis flertallet af de tilstedeværende medlemmer anmoder om det; det i stk. 1 omhandlede anlæg kan anvendes til at konstatere, om denne forudsætning er opfyldt.

Artikel 121

Hemmelig afstemning

1. Ved valg foretages hemmelig afstemning, dog med forbehold af artikel 13, stk. 1, artikel 137, stk. 1, og artikel 142, stk. 2, andet afsnit.

Kun stemmesedler med navne på medlemmer, der er opført som kandidater, kommer i betragtning ved beregning af afstemningsresultatet.

2. Hemmelig afstemning kan ligeledes foretages, såfremt mindst 1/5 af Parlamentets medlemmer anmoder herom. En sådan anmodning skal indgives, inden afstemningen påbegyndes.

3. En anmodning om hemmelig afstemning har forrang for en anmodning om afstemning ved navneopråb.

4. Optællingen af stemmerne ved hemmelig afstemning foretages af fire stemmetællere udtaget ved lodtrækning blandt medlemmerne.

Ved afstemning i overensstemmelse med stk. 1 kan kandidaterne ikke være stemmetællere.

Navnene på de medlemmer, der har deltaget i en hemmelig afstemning, optages i protokollen fra det møde, hvor afstemningen har fundet sted.

Artikel 122

Stemmeforklaringer

1. Når den almindelige forhandling er afsluttet, kan ethvert medlem i forbindelse med den endelige afstemning afgive en mundtlig stemmeforklaring af højst ét minuts varighed eller afgive en skriftlig erklæring på maksimalt 200 ord, der optages i det fuldstændige forhandlingsreferat.

En politisk gruppe kan afgive en stemmeforklaring, der højst må vare to minutter.

Når den første stemmeforklaring er påbegyndt, modtages der ikke flere anmodninger om at afgive stemmeforklaring.

2. Stemmeforklaringer er ikke tilladt i forbindelse med afstemninger om procedurespørgsmål.

3. Er et kommissionsforslag eller en betænkning opført på Parlamentets dagsorden i henhold til artikel 52, stk. 5, eller artikel 94, kan medlemmerne afgive stemmeforklaring i medfør af stk. 1.

Såvel mundtlige som skriftlige stemmeforklaringer skal have en direkte forbindelse med den tekst, der stemmes om.

Artikel 123

Uoverensstemmelser vedrørende afstemningen

1. Formanden erklærer hver enkelt afstemning for henholdsvis påbegyndt og afsluttet.

2. Når formanden har erklæret en afstemning for påbegyndt, kan kun formanden selv fremkomme med indlæg, indtil afstemningen er erklæret for afsluttet.

3. Bemærkninger til forretningsordenen vedrørende en given afstemnings gyldighed kan fremsættes, efter at formanden har erklæret afstemningen for afsluttet.

4. Efter at resultatet af en afstemning ved håndsoprækning er bekendtgjort, kan der fremsættes anmodning om en ekstra kontrol af resultatet under anvendelse af det elektroniske afstemningsanlæg.

5. Formanden træffer afgørelse om gyldigheden af de bekendtgjorte afstemningsresultater. Hans afgørelse kan ikke anfægtes.

Artikel 124

Indgivelse og forelæggelse af ændringsforslag

1. Ethvert medlem kan indgive ændringsforslag med henblik på behandling i udvalg.

Det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan indgive ændringsforslag til behandling på plenarmødet.

Ændringsforslagene indgives skriftligt og underskrives af forslagsstillerne.

2. Med forbehold af artikel 125 kan formålet med et ændringsforslag være at ændre en hvilken som helst del af en tekst, og det kan gå ud på at udelade, tilføje eller ændre ord eller tal.

Ved tekst forstås i denne og den følgende artikel den samlede ordlyd af et forslag til beslutning/lovgivningsmæssig beslutning eller afgørelse eller af et kommissionsforslag.

3. Formanden fastsætter en frist for ændringsforslag.

4. Et ændringsforslag kan forelægges under forhandlingen enten af forslagsstilleren eller af et andet medlem, som denne har udpeget som sin stedfortræder.

5. Tages et ændringsforslag tilbage af forslagsstilleren, er dette bortfaldet, medmindre et andet medlem straks overtager det.

6. Der kan ikke stemmes om ændringsforslag, før de er trykt og omdelt på alle officielle sprog, medmindre Parlamentet træffer anden afgørelse. En sådan afgørelse kan ikke træffes, hvis mindst tolv af Parlamentets medlemmer gør indsigelse imod det.

(Se ligeledes fortolkning til artikel 150 for så vidt angår proceduren i udvalgene).

Artikel 125

Formelle betingelser for behandling af ændringsforslag

1. Et ændringsforslag kan ikke behandles, hvis

a) dets indhold er den tekst, der foreslås ændret, helt uvedkommende

b) det har til formål at forkaste eller erstatte hele den tekst, det vedrører

c) det har til formål at lade en del af en tekst udgå, og dette er muligt ved delt afstemning, jf. artikel 116; dette udelukker dog ikke, at en betænkning som led i en høring, jf. artikel 51, kan indeholde ændringsforslag om at lade en del af et kommissionsforslag udgå

d) det har til formål at ændre mere end en/et af de enkelte artikler/stykker i den tekst, det vedrører; denne bestemmelse finder ikke anvendelse på kompromisændringsforslag

e) det viser sig, at ordlyden af det dokument, ændringsforslaget henviser til, på mindst et af de officielle sprog ikke begrunder en ændring; i sådanne tilfælde søger formanden sammen med rette vedkommende at finde en tilfredsstillende sproglig løsning.

2. Et ændringsforslag bortfalder, hvis det er uforeneligt med afgørelser vedrørende samme tekst truffet på et tidligere tidspunkt under samme afstemning.

3. Formanden afgør, om ændringsforslag kan behandles.

Formandens afgørelse om, hvorvidt ændringsforslag kan behandles, jf. stk. 3, træffes ikke udelukkende på grundlag af bestemmelserne i stk. 1 og 2 i denne artikel, men på grundlag af forretningsordenens bestemmelser i almindelighed.

KAPITEL XV

INDLÆG TIL PROCEDUREN

Artikel 126

Indlæg til forretningsordenen

1. Forrang for andre indlæg har anmodninger om indlæg til forretningsordenen med et af følgende forslag:

a) forslag om at afvise en sag af formelle grunde (artikel 128)

b) forslag om at henvise en sag til fornyet udvalgsbehandling (artikel 129)

c) forslag om at afslutte forhandlingen (artikel 130)

d) forslag om at udsætte forhandlingen (artikel 131)

e) forslag om at afbryde eller hæve mødet (artikel 132).

Om sådanne forslag kan ud over forslagsstilleren kun én taler for og én taler imod samt formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg få ordet.

2. Taletiden er begrænset til ét minut.

Artikel 127

Bemærkninger til forretningsordenen

1. Et medlem kan få ordet for at henlede formandens opmærksomhed på enhver tilsidesættelse af forretningsordenen. Ved begyndelsen af indlægget skal medlemmet anføre, hvilken artikel han mener er tilsidesat.

2. En bemærkning til forretningsordenen har forrang for alle andre indlæg.

3. Taletiden er begrænset til ét minut.

4. Vedrørende bemærkninger til forretningsordenen træffer formanden øjeblikkelig afgørelse i overensstemmelse med forretningsordenen og meddeler denne afgørelse umiddelbart efter bemærkningen til forretningsordenen. Der stemmes ikke herom.

5. Formanden kan undtagelsesvis erklære, at der vil blive givet meddelelse om afgørelsen på et senere tidspunkt, dog ikke mere end 24 timer efter bemærkningen til forretningsordenen. Udskydelsen af afgørelsen medfører dog ikke udsættelse af den igangværende forhandling. Formanden kan forelægge spørgsmålet for det kompetente udvalg.

Artikel 128

Afvisning af en sag af formelle grunde

1. Ved påbegyndelsen af forhandlingen om et bestemt punkt på dagsordenen kan der stilles forslag om at afvise den pågældende sag af formelle grunde.

Der stemmes straks om et sådant forslag.

2. Vedtages et forslag stillet i medfør af stk. 1, går Parlamentet straks over til næste punkt på dagsordenen.

Artikel 129

Henvisning til fornyet udvalgsbehandling

1. En politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer kan ved fastlæggelsen af dagsordenen eller inden påbegyndelsen af forhandlingen eller den endelige afstemning anmode om henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

2. Anmodning herom kan kun fremsættes én gang under hver af disse tre etaper i proceduren.

3. Henvisning til fornyet udvalgsbehandling stiller forhandlingen om det pågældende punkt i bero.

4. Parlamentet kan fastsætte en frist, inden for hvilken udvalget skal fremkomme med sine konklusioner.

Artikel 130

Afslutning af forhandlingen

1. Inden talerlisten er udtømt, kan det efter forslag fra formanden, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer vedtages at afslutte forhandlingen. Der stemmes straks herom.

2. Vedtages et sådant forslag, kan kun ét medlem fra hver af de grupper, som endnu ikke har haft ordet under forhandlingen, få ordet.

3. Efter indlæg i medfør af stk. 2 afsluttes forhandlingen, og Parlamentet går over til afstemning om den pågældende sag, medmindre der allerede er fastsat en bestemt afstemningstid.

4. Forkastes forslaget, kan det ikke genfremsættes under samme forhandling.

Artikel 131

Udsættelse af forhandlingen

1. Ved begyndelsen af forhandlingen om et bestemt punkt på dagsordenen kan en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer stille forslag om, at forhandlingen udsættes til et nærmere angivet tidspunkt. Der stemmes straks herom.

2. Vedtages et sådant forslag, går Parlamentet over til næste punkt på dagsordenen. Den udsatte forhandling genoptages på det angivne tidspunkt.

3. Forkastes forslaget, kan det ikke genfremsættes under samme mødeperiode.

Vedtager Parlamentet at udsætte en forhandling til en senere mødeperiode, skal det samtidig angive, på hvilken mødeperiodes dagsorden den pågældende forhandling skal opføres; dagsordenen for denne mødeperiode opstilles som sædvanlig i overensstemmelse med artikel 95 og 96.

Artikel 132

Afbrydelse eller hævelse af mødet

Under en forhandling eller en afstemning kan mødet afbrydes eller hæves, hvis dette vedtages af Parlamentet efter forslag fra formanden, en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer. Der stemmes straks herom.

KAPITEL XVI

REFERATER AF MØDERNE

Artikel 133

Protokol

1. En protokol fra hvert møde, der indeholder Parlamentets afgørelser og navnene på talerne, omdeles mindst en halv time før åbningen af det følgende møde.

Som »afgørelser« betragtes i forbindelse med lovgivningsproceduren også alle ændringsforslag, som Parlamentet har vedtaget, selv om det pågældende kommissionsforslag eller Rådets fælles holdning i sidste ende er blevet forkastet, jf. henholdsvis artikel 59, stk. 1, og artikel 71, stk. 3.

2. Ved begyndelsen af hvert møde forelægger formanden protokollen fra det foregående møde for Parlamentet til godkendelse.

3. Gøres der indsigelse mod mødeprotokollen, bestemmer Parlamentet, hvorvidt foreslåede ændringer skal tages i betragtning. Et medlem kan ikke få ordet til protokollen i mere end ét minut.

4. Protokollen underskrives af formanden og generalsekretæren og opbevares i Parlamentets arkiv. Inden for en måned skal protokollen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 134

Fuldstændigt forhandlingsreferat

1. For hvert møde udarbejdes et fuldstændigt forhandlingsreferat på de officielle sprog.

2. Talerne skal tilbagelevere udskriften af deres taler til sekretariatet senest dagen efter, at de har modtaget den.

3. Det fuldstændige forhandlingsreferat offentliggøres som tillæg til *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

KAPITEL XVII

UDVALG

Artikel 135

Nedsættelse af udvalg

1. Parlamentet nedsætter stående udvalg, hvis sagsområder fastsættes i et bilag til forretningsordenen [1]. Valg af medlemmer til disse udvalg finder sted under den første mødeperiode efter nyvalg til Parlamentet og igen efter 2 1/2 års forløb.

2. Parlamentet kan til enhver tid nedsætte midlertidige udvalg, hvis sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen; funktionsperioden kan højst være tolv måneder, medmindre Parlamentet ved periodens udløb forlænger den.

Da midlertidige udvalgs sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen, kan Parlamentet ikke senere begrænse eller udvide deres sagsområder.

* * *

[1] Se bilag VI.

Ifølge bestemmelserne i denne artikel er det kun de midlertidige udvalg, hvis sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen.

Derimod er de stående udvalgs sagsområder, som fastsættes i et bilag til forretningsordenen, underlagt en særskilt procedure og kan som følge heraf fastsættes på et andet tidspunkt end nedsættelsen.

Artikel 136

Midlertidige undersøgelsesudvalg

1. Parlamentet kan efter anmodning fra 1/4 af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser af Det Europæiske Fællesskabs retsakter eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, hvad enten disse skulle være begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

Afgørelsen om nedsættelse af et midlertidigt undersøgelsesudvalg offentliggøres inden for en måned i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Parlamentet træffer endvidere alle nødvendige foranstaltninger for i videst muligt omfang at udbrede kendskabet til denne afgørelse.

2. For forhandlingerne i et midlertidigt undersøgelsesudvalg gælder bestemmelserne vedrørende udvalg i denne forretningsorden, med forbehold af de særlige bestemmelser i denne artikel og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse af 19. april 1995 [1] om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse, som er vedføjet denne forretningsorden som bilag.

3. Anmodningen om nedsættelse af et midlertidigt undersøgelsesudvalg skal indeholde en præcis angivelse af undersøgelsens formål samt en fyldestgørende begrundelse. Parlamentet afgør på forslag fra Formandskonferencen, om der skal nedsættes et udvalg, og i givet fald hvordan det skal sammensættes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 137.

4. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg afslutter sit arbejde med forelæggelse af en beretning inden for en frist på højst tolv måneder. Parlamentet kan to gange vedtage at forlænge denne frist med tre måneder.

Kun ordinære medlemmer eller i disses fravær de faste stedfortrædere har stemmeret.

5. Det midlertidige undersøgelsesudvalg vælger en formand, to næstformænd og én eller flere ordførere. Udvalget kan endvidere give sine medlemmer hverv og særlige opgaver eller uddelegere beføjelser til dem. De pågældende medlemmer aflægger en detaljeret beretning.

Mellem møderne udøves udvalgets beføjelser, i hastesager eller når det er nødvendigt, af dets formandskab med forbehold af godkendelse på første efterfølgende møde.

6. Er et midlertidigt undersøgelsesudvalg af den opfattelse, at en af dets rettigheder er blevet tilsidesat, fremsætter det forslag for Parlamentets formand om at træffe de fornødne foranstaltninger.

7. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan rette henvendelse til de institutioner eller personer, der er nævnt i artikel 3 i den i stk. 2 omhandlede afgørelse med henblik på at foretage en høring eller få udleveret dokumenter.

Fællesskabets institutioner og organer afholder befordrings- og opholdsudgifterne for deres medlemmer og tjenestemænd. Befordrings- og opholdsudgifterne for andre, der afgiver vidneforklaring for et midlertidigt undersøgelsesudvalg, godtgøres af Parlamentet efter de gældende regler for høring af eksperter.

Enhver, der vidner for et midlertidigt undersøgelsesudvalg, kan påberåbe sig de rettigheder, vedkommende ville have som vidne ved en retsinstans i sit hjemland. Der skal informeres om disse rettigheder, før der afgives vidneforklaring.

Med hensyn til brugen af sprog anvender undersøgelsesudvalget bestemmelserne i forretningsordenens artikel 102. Dog kan udvalgets formandskab:

— begrænse tolkningen til de officielle sprog, der er repræsenteret, hvis dette anses for hensigtsmæssigt af fortrolighedshensyn,

— beslutte, om indhentede dokumenter skal oversættes, således at udvalget kan fungere hurtigt og effektivt, og således at eventuelle krav om hemmeligholdelse og fortrolighed overholdes.

8. Formanden for det midlertidige undersøgelsesudvalg sørger i forståelse med formandskabet for, at eventuelle krav om hemmeligholdelse og fortrolighed overholdes og underretter rettidigt medlemmerne herom.

Han indskærper ligeledes udtrykkeligt bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i ovennævnte afgørelse. Bestemmelserne i forretningsordenens bilag VII finder anvendelse.

9. Ved behandlingen af dokumenter, der er fremsendt under den forudsætning, at de behandles fortroligt eller som hemmelige, træffes tekniske foranstaltninger, som sikrer, at kun de medlemmer, der beskæftiger sig med den pågældende sag, har personlig adgang til dokumenterne.

[1] Se bilag VIII.

De pågældende medlemmer afgiver en højtidelig erklæring om, at de forpligter sig til ikke at give nogen anden person adgang til hemmelige eller fortrolige oplysninger, jf. denne artikel, og til udelukkende at gøre brug af dem med henblik på udarbejdelsen af deres beretning til det midlertidige undersøgelsesudvalg. Møderne afholdes i lokaler, der er således udstyrede, at det ikke er muligt for personer uden adgang at lytte med.

10. Ved arbejdets afslutning aflægger det midlertidige undersøgelsesudvalg en beretning til Parlamentet om resultatet af sit arbejde, som skal indeholde eventuelle mindretalsudtalelser. Beretningen offentliggøres.

Efter anmodning fra det midlertidige undersøgelsesudvalg afholder Parlamentet en forhandling om denne beretning i den mødeperiode, der følger efter forelæggelsen af beretningen.

Udvalget kan ligeledes forelægge Parlamentet et udkast til henstilling til institutioner eller organer inden for De Europæiske Fællesskaber eller medlemsstaterne.

11. Parlamentets formand pålægger det kompetente udvalg, jf. forretningsordenens bilag VI, at overvåge opfølgningen af det midlertidige undersøgelsesudvalgs resultater og eventuelt aflægge beretning herom. Han træffer alle andre foranstaltninger, som han finder hensigtsmæssige med henblik på den konkrete gennemførelse af undersøgelsens konklusioner.

Artikel 137

Udvalgenes sammensætning

1. Valg af udvalgsmedlemmer og medlemmer af midlertidige undersøgelsesudvalg sker efter indstilling fra de politiske grupper og løsgængerne. Formandskonferencen forelægger Parlamentet forslag, hvori der tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstaterne og de politiske retninger.

Uanset om et medlem ændrer sit politiske gruppetilhørsforhold, bevarer han i den resterende del af sin funktionsperiode på 2 1/2 år sit medlemskab af udvalgene. Bevirker imidlertid et medlems ændrede gruppetilhørsforhold, at der sker en ændring i den rimelige repræsentation af de forskellige politiske retninger i et udvalg, skal Formandskonferencen efter den i stk. 1, andet punktum, omhandlede procedure forelægge nye forslag om dette udvalgs sammensætning, idet det pågældende medlems individuelle rettigheder i denne sammenhæng må sikres.

2. Ændringsforslag til Formandskonferencens forslag kan kun behandles, hvis de er stillet af mindst 29 medlemmer. Parlamentet træffer afgørelse herom ved hemmelig afstemning.

3. Medlemmer, der er foreslået af Formandskonferencen, eventuelt efter ændring af forslaget i medfør af stk. 2, anses for valgt.

4. Undlader en politisk gruppe at indstille kandidater til et midlertidigt undersøgelsesudvalg, jf. stk. 1, inden for en af Formandskonferencen fastsat frist, forelægger denne i sit forslag til Parlamentet kun de kandidater, der var indstillet inden fristens udløb.

5. Udtræder et udvalgsmedlem, kan et nyt medlem indsættes ved en foreløbig afgørelse truffet af Formandskonferencen med den pågældendes samtykke og efter bestemmelserne i stk. 1.

6. Disse ændringer forelægges Parlamentet til godkendelse på det umiddelbart efterfølgende møde.

Artikel 138

Stedfortrædere

1. De politiske grupper og løsgængerne kan for hvert udvalg udpege et antal faste stedfortrædere svarende til det antal ordinære medlemmer, som repræsenterer de enkelte grupper og løsgængerne i udvalget. Parlamentets formand underrettes herom. Sådanne faste stedfortrædere har ret til at deltage i og tale på udvalgets møder samt, såfremt det ordinære medlem ikke er til stede, at deltage i afstemninger.

2. Er et ordinært medlem ikke til stede, og er der ikke valgt faste stedfortrædere, eller er disse ikke til stede, kan det ordinære udvalgsmedlem vælge et andet medlem af samme politiske gruppe til at repræsentere sig ved møderne og stemme på sine vegne. Udvalgets formand underrettes på forhånd om navnet på denne stedfortræder.

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på løsgængerne.

Den forudgående underretning, der er omhandlet i stk. 2, sidste punktum, skal gives inden drøftelsens afslutning eller inden påbegyndelsen af afstemningen om det eller de punkter, for hvilket eller hvilke det ordinære medlem lader sig repræsentere ved stedfortræder.

***

Artikel 138 indeholder to klare elementer:

— *En politisk gruppe kan ikke have flere faste stedfortrædere, end den har ordinære medlemmer i et udvalg*

— *Kun de politiske grupper kan udpege faste stedfortrædere; de skal blot underrette Parlamentets formand herom.*

Konklusion:

— *Status som fast stedfortræder forudsætter tilhørsforhold til en bestemt politisk gruppe*

— *Ændres antallet af de ordinære medlemmer, som en politisk gruppe råder over i et udvalg, ændres antallet af faste stedfortrædere tilsvarende*

— *Skifter et medlem politisk gruppe, kan han ikke bevare det mandat som fast stedfortræder, han havde i sin oprindelige gruppe*

— *Et udvalgsmedlem kan under ingen omstændigheder være stedfortræder for et medlem, der tilhører en anden politisk gruppe.*

Artikel 139

Udvalgenes opgaver

1. Stående udvalg har til opgave at behandle de spørgsmål, som henvises til dem af Parlamentet, eller som i en mødefri periode henvises til dem af formanden på Formandskonferencens vegne. Midlertidige udvalgs og midlertidige undersøgelsesudvalgs opgaver fastsættes i forbindelse med deres nedsættelse; de kan ikke afgive udtalelser til andre udvalg ([1]).

2. Erklærer et stående udvalg sig inkompetent til at behandle en sag, eller opstår der en kompetencestrid mellem to eller flere stående udvalg, opføres kompetencespørgsmålet efter forslag fra Formandskonferencen eller efter anmodning fra et af de pågældende stående udvalg på Parlamentets dagsorden.

3. Henhører en sag under flere stående udvalgs sagsområder, udpeges et udvalg som korresponderende udvalg og de andre som rådgivende udvalg.

En sag må imidlertid ikke samtidig forelægges for flere end tre udvalg, medmindre det i begrundede tilfælde vedtages efter fremgangsmåden i stk. 1 at fravige denne regel.

4. To eller flere udvalg eller underudvalg kan i fællesskab behandle spørgsmål, som falder ind under deres sagsområder, uden dog at kunne træffe afgørelse.

5. Med Præsidiets samtykke kan ethvert udvalg pålægge ét eller flere af sine medlemmer at foretage en undersøgelses- eller informationsrejse.

Artikel 140

Valgs prøvelse

1. Det pålægges et af de udvalg, der nedsættes i henhold til denne forretningsorden, at foretage valgs prøvelse og forberede afgørelserne i forbindelse med indsigelse mod valg.

Artikel 141

Underudvalg

1. Efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen kan ethvert stående eller midlertidigt udvalg, hvis arbejdet kræver det, nedsætte ét eller flere underudvalg og bestemme disses sammensætning, jf. artikel 136, og deres sagsområde. Underudvalgene afgiver beretning til det udvalg, som har nedsat dem.

2. Den fremgangsmåde, der anvendes for udvalgene, gælder også for underudvalgene.

3. Stedfortrædere har adgang til underudvalgene på samme betingelser som til udvalgene.

Bestemmelserne i denne artikel skal nøje overholdes, navnlig hvad angår afhængighedsforholdet mellem et underudvalg og det udvalg, der har nedsat det. Dette indebærer bl. a., at medlemmerne af et underudvalg vælges blandt medlemmerne af det overordnede udvalg.

Artikel 142

Formandskab

1. På det første udvalgsmøde, efter at valg af udvalgsmedlemmer har fundet sted, jf. artikel 137, vælger udvalget en formand og derpå ved særskilte valgrunder en, to eller tre næstformænd, som udgør udvalgets formandskab.

2. Med forbehold af bestemmelserne i andet afsnit sker valget af formandskab uden forhandling ved hemmelig afstemning. Til valget kræves absolut flertal af de afgivne stemmer. I tilfælde af flere valgrunder er simpelt flertal tilstrækkeligt allerede fra anden runde.

Svarer antallet af kandidater til antallet af ledige pladser, kan kandidaten eller kandidaterne erklæres valgt, uden at det er nødvendigt at afholde valg som omhandlet i foregående afsnit.

Artikel 143

Procedure uden afgivelse af betænkning og forenklet procedure

1. På hvert udvalgsmøde forelægger formanden udvalget en liste over de kommissionsforslag, der efter hans opfattelse og/eller efter henstilling fra Parlamentets formand bør godkendes uden afgivelse af betænkning.

([1]) Jf. fortolkningen til artikel 135, stk. 2.

Udvalgets formand forelægger udvalget hvert af forslagene på denne liste til afgørelse. Medmindre mindst fire medlemmer gør indsigelse, underretter udvalgets formand Parlamentets formand om, at det pågældende forslag er godkendt.

2. Efter henstilling fra Parlamentets formand eller efter forslag fra udvalgsformanden kan udvalget tage stilling til et forslag ved en forenklet procedure.

Medmindre mindst fire medlemmer gør indsigelse imod den forenklede procedure, betragtes udvalgsformanden som valgt til ordfører. Udkastet til betænkning, som består af en protokoldel, et forslag til lovgivningsmæssig beslutning og en kort begrundelse, sendes til udvalgets medlemmer. Medmindre mindst fire medlemmer gør indsigelse inden udløbet af en frist på mindst to uger efter afsendelsen, betragtes betænkningen som vedtaget af udvalget. I så fald stemmes der på plenarmødet om det i betænkningen indeholdte forslag til lovgivningsmæssig beslutning uden mundtlig forhandling, jf. artikel 99.

3. Gør mindst fire medlemmer indsigelse mod den i stk. 1 eller 2 omhandlede procedure, finder artikel 144 anvendelse (procedure med afgivelse af betænkning).

Artikel 144

Udvalgsbetænkninger om høringer

1. Formanden for det udvalg, som et kommissionsforslag er henvist til, fremsætter forslag for sit udvalg om valg af behandlingsform.

2. Efter valg af behandlingsform vælger udvalget, for så vidt artikel 143 ikke finder anvendelse, en ordfører om Kommissionens forslag blandt sine medlemmer eller faste stedfortrædere, medmindre dette allerede er sket på grundlag af årsprogrammet for lovgivningen, jf. artikel 49.

3. Udvalgets betænkning omfatter:

a) eventuelle udkast til ændringsforslag til forslaget

b) et forslag til lovgivningsmæssig beslutning, jf. artikel 58, stk. 2

c) en begrundelse.

Artikel 145

Betænkninger, der ikke vedrører retsakter

1. Udarbejder et udvalg en betænkning, der ikke vedrører en retsakt, vælger det en ordfører blandt sine medlemmer eller faste stedfortrædere.

2. Ordføreren har til opgave at udarbejde udvalgets betænkning og forelægge den for Parlamentet på udvalgets vegne.

3. Udvalgets betænkning omfatter:

a) et forslag til beslutning

b) en begrundelse

c) eventuelle beslutningsforslag, hvis tekst skal gengives, jf. artikel 45, stk. 4.

Artikel 146

Begrundelser og frister

1. Begrundelsen udfærdiges på ordførerens ansvar og sættes ikke under afstemning. Begrundelsen skal dog være i overensstemmelse med det vedtagne beslutningsforslag og udvalgets ændringsforslag samt indeholde en tydelig angivelse af et eventuelt mindretals opfattelse.

2. I betænkningen anføres resultatet af afstemningen om betænkningen som helhed. Desuden angives det i betænkningen, hvorledes hvert enkelt medlem har stemt, såfremt mindst 1/3 af de tilstedeværende medlemmer anmoder herom under afstemningen.

3. Opnås der ikke enstemmighed i udvalget, skal betænkningen desuden indeholde mindretallets eller mindretallenes opfattelse.

4. Et udvalg kan efter forslag fra sit formandskab fastsætte en frist, inden for hvilken ordføreren skal forelægge sit udkast til betænkning for udvalget. Denne frist kan forlænges.

5. Når denne frist er udløbet, kan udvalget pålægge sin formand at anmode om, at den sag, der var henvist til udvalget, bliver opført på dagsordenen for et af Parlamentets førstkommende møder. I så tilfælde kan forhandlingerne finde sted på grundlag af en mundtlig betænkning fra det pågældende udvalg.

Artikel 147

Udvalgsudtalelser

1. Ønsker det udvalg, som først har fået forelagt et spørgsmål, at indhente et andet udvalgs udtalelse, eller ønsker et andet udvalg at afgive udtalelse om det første udvalgs betænkning, kan det anmode Parlamentets formand om, at det ene udvalg udpeges til korresponderende udvalg og det andet til rådgivende udvalg, jf. artikel 139, stk. 3.

2. Det rådgivende udvalg meddeler sin udtalelse til det korresponderende udvalg enten mundtligt gennem sin formand eller ordfører eller skriftligt. Dets udtalelse skal angå den tekst, som er blevet henvist til udvalget.

3. Det korresponderende udvalg skal i sin betænkning fremlægge det rådgivende udvalgs udtalelse, såfremt den afviger fra dets eget synspunkt.

4. Det rådgivende udvalg skal afgive sin udtalelse inden for den af det korresponderende udvalg fastsatte tidsfrist, således at der kan tages hensyn til den ved afstemningen om betænkningen i udvalget. Det korresponderende udvalg drager ikke sine endelige konklusioner, før tidsfristen er udløbet.

5. Udtalelsen fra det rådgivende udvalg kan indeholde ændringsforslag til den til udvalget henviste tekst og forslag om dele af beslutningsforslaget fra det korresponderende udvalg, men kan ikke indeholde et beslutningsforslag.

(Se fortolkning til artikel 150 for så vidt angår proceduren for afstemning om udtalelser).

6. Kun det korresponderende udvalg kan stille ændringsforslag på plenarmødet.

7. Formanden og ordføreren for det rådgivende udvalg kan med rådgivende funktion deltage i det korresponderende udvalgs møder i det omfang, de angår det fælles spørgsmål.

Artikel 148

Initiativbetænkninger

Agter et udvalg at udarbejde en betænkning og forelægge Parlamentet et forslag til beslutning om et emne, der henhører under dets sagsområde, uden at det har fået henvist et forslag, hvorom Parlamentet er hørt eller anmodet om en udtalelse, eller uden at et beslutningsforslag er henvist til det, kræves forudgående tilladelse fra Formandskonferencen. Et eventuelt afslag skal altid begrundes.

Formandskonferencen kan i forbindelse med sin tilladelse fastsætte, at udvalget bemyndiges til at træffe afgørelse i medfør af artikel 52.

Betingelsen i stk. 1, hvorefter denne artikel kun finder anvendelse, når udvalget hverken har fået henvist et forslag, hvorom Parlamentet er hørt, eller anmodet om en udtalelse, eller har fået henvist et beslutningsforslag, bør nøje overholdes, eftersom den beskytter medlemmernes initiativret i medfør af artikel 45, der jo i øvrigt giver det kompetente udvalg et vidt spillerum med hensyn til, hvad det videre vil foretage sig i forbindelse med de beslutningsforslag, det får henvist.

Artikel 149

Spørgetid i udvalgene

Der kan afholdes spørgetid i udvalgene, hvis et udvalg træffer afgørelse herom. Det enkelte udvalg fastsætter sine egne regler for gennemførelse af spørgetiden.

Artikel 150

Procedurer i udvalgene

1. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når 1/4 af dets medlemmer faktisk er til stede. Hvis 1/6 af udvalgets medlemmer før en afstemnings begyndelse kræver det, er afstemningen dog kun gyldig, hvis et flertal af udvalgets medlemmer deltager i afstemningen.

2. Afstemninger i udvalgene sker ved håndsoprækning, medmindre 1/4 af udvalgets medlemmer kræver afstemning ved navneopråb.

3. Udvalgets formand deltager i forhandlinger og afstemninger, men uden at hans stemme er udslaggivende.

4. Artikel 12, 13, 14, 17, 18, 102, 103, 105, 107, stk. 1, artikel 109, 111, 113, 113a, 115, 116, 117, 118, 119, 121, 123, 124, 126, 127, 128, 131 og 132 finder tilsvarende anvendelse på udvalgsmøder.

5. På baggrund af de indgivne ændringsforslag kan udvalget i stedet for at stemme om ændringsforslagene anmode ordføreren om at forelægge et nyt udkast, hvori der tages hensyn til så mange af dem som muligt. I så fald fastsættes en ny frist for ændringsforslag til dette udkast.

(Artikel 124, stk. 6)

Ændringsforslag, der stilles mundtligt i udvalg, kan sættes under afstemning, medmindre et medlem gør indsigelse.

(Artikel 113 og 147)

Der benyttes følgende procedure ved afstemning om udtalelser:

1. Det rådgivende udvalg stemmer om udtalelsens konklusioner som helhed efter om nødvendigt at have stemt om hver konklusion for sig. Vedtages ingen konklusioner, består udtalelsen til det korresponderende udvalg udelukkende af de ændringsforslag, der eventuelt er vedtaget til den tekst, hvorom udvalget er rådgivende udvalg. Resultatet af afstemningen om konklusionerne som helhed eller ændringsforslagene anføres i udtalelsen.

2. Som følge af denne afstemning kan det blive nødvendigt at tilpasse den tekst, der går forud for ændringsforslagene eller konklusionerne (denne tekst kan betragtes som begrundelse). Herom stemmes der dog ikke.

3. Udvalget stemmer heller ikke om kommissionsforslaget som helhed.

Artikel 151

Udvalgsmøder

1. Udvalgene samles efter indkaldelse fra deres formand eller på foranledning af Parlamentets formand.

2. For så vidt udvalgene ikke i henhold til forretningsordenen er forpligtet til at lade deres forhandlinger og afstemninger være offentlige, tager de efter deres nedsættelse i henhold til artikel 135, stk. 1, stilling til, om de normalt vil lade offentligheden have adgang til deres møder.

Udvalgene kan opdele dagsordenen for et bestemt møde i punkter, hvortil offentligheden har adgang, og punkter, der skal behandles for lukkede døre.

3. Kommissionen og Rådet kan deltage i udvalgsmøder efter indbydelse fra formanden for det pågældende udvalg på dettes vegne.

Andre personer kan efter særlig vedtagelse i udvalget indbydes til med taleret at deltage i et møde.

Analogt overlades det til det enkelte udvalg at træffe afgørelse vedrørende medlemmers personlige medarbejderes tilstedeværelse under udvalgsmøder.

Med forbehold af tilladelse fra Præsidiet kan et korresponderende udvalg arrangere en eksperthøring, såfremt det finder en sådan høring nødvendig af hensyn til arbejdet i forbindelse med et bestemt spørgsmål.

De rådgivende udvalg kan deltage i høringen, hvis de ønsker det.

4. Med forbehold af artikel 146, stk. 7, kan medlemmerne, hvis det pågældende udvalg ikke bestemmer andet, overvære møder i de udvalg, de ikke er medlemmer af, men ikke deltage i forhandlingerne.

Disse medlemmer kan dog af udvalgene bemyndiges til at deltage med rådgivende funktion i udvalgenes arbejde.

Artikel 152

Udvalgsprotokoller

1. Protokollen fra hvert udvalgsmøde omdeles til alle udvalgsmedlemmerne og forelægges for udvalget til godkendelse på det følgende møde.

2. Medmindre udvalget bestemmer andet, offentliggøres kun de vedtagne betænkninger og de meddelelser, der er udarbejdet med formanden som ansvarlig.

KAPITEL XVIII

INTERPARLAMENTARISKE DELEGATIONER

Artikel 153

Nedsættelse af interparlamentariske delegationer og disses opgaver

1. Parlamentet nedsætter stående interparlamentariske delegationer. Medlemstallet fastsættes på grundlag af delegationernes opgaver. Valg af delegationsmedlemmer finder sted under den første mødeperiode efter nyvalg til Parlamentet og igen efter 2 1/2 års forløb.

2. Valg af delegationsmedlemmer sker efter indstilling til Formandskonferencen fra de politiske grupper og løsgængerne. Formandskonferencen forelægger Parlamentet forslag, hvori der så vidt muligt tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstater og politiske retninger. Artikel 137, stk. 2, 3, 5 og 6, finder anvendelse.

3. Ved valg af delegationens formandskab anvendes proceduren for udvalg analogt.

4. De enkelte delegationers almindelige beføjelser fastsættes af Parlamentet. Parlamentet kan til enhver tid vedtage udvidelser eller indskrænkninger af disse beføjelser.

5. Gennemførelsesbestemmelserne for delegationernes virksomhed vedtages af Formandskonferencen efter forslag fra Delegationsformandskonferencen.

6. Delegationsformanden aflægger beretning om delegationens virksomhed til det udvalg, der er kompetent med hensyn til udenrigs- og sikkerhedsanliggender.

Artikel 154

Beretning til Europarådets Parlamentariske Forsamling

1. Ved begyndelsen af sessionen, som åbnes den anden tirsdag i marts hvert år, udnævner Præsidiet en ordfører, som skal udarbejde en beretning til Europarådets Parlamentariske Forsamling om Parlamentets virksomhed.

2. Når denne beretning er godkendt af Præsidiet og Parlamentet, sender Parlamentets formand den direkte til formanden for Europarådets Parlamentariske Forsamling.

Artikel 155

Blandede parlamentariske udvalg

1. Europa-Parlamentet kan sammen med parlamenterne i stater, der er associeret med Det Europæiske Fællesskab, eller stater, med hvilke der er indledt tiltrædelsesforhandlinger, nedsætte blandede parlamentariske udvalg.

Disse udvalg kan rette henstillinger til de deltagende parlamenter. Sådanne henstillinger henvises for Europa-Parlamentets vedkommende til det kompetente udvalg, der udarbejder forslag til den videre behandling heraf.

2. De blandede parlamentariske udvalgs almindelige beføjelser fastsættes af Europa-Parlamentet og i selve aftalerne med det pågældende tredjeland.

3. For de blandede parlamentariske udvalgs virksomhed gælder særlige regler, som er fastsat i de konkrete aftaler. Disse regler er baseret på princippet om paritet mellem Europa-Parlamentets delegation og delegationen fra det pågældende parlament.

Europa-Parlamentet vælger sine repræsentanter efter fremgangsmåden i artikel 153.

4. De blandede parlamentariske udvalg vedtager selv deres forretningsorden og forelægger den for Europa-Parlamentets Præsidium og det pågældende parlaments præsidium til godkendelse.

5. Europa-Parlamentets delegationer til de blandede parlamentariske udvalg nedsættes på samme tidspunkt og på samme betingelser som de stående udvalg.

KAPITEL XIX

ANDRAGENDER

Artikel 156

Retten til at indgive andragender

1. Enhver borger i Den Europæiske Union samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Den Europæiske Union beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

2. Andragender til Parlamentet skal være forsynet med navn, stilling, nationalitet og bopæl for hver af underskriverne.

3. Andragender skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

4. De andragender, som opfylder de i stk. 2 fastsatte betingelser, optages i et register i den rækkefølge, hvori de er indgået; er disse betingelser ikke opfyldt, henlægges andragenderne. Henlæggelsen begrundes over for andrageren.

5. De andragender, der er optaget i registeret, henvises af formanden til det kompetente udvalg, der undersøger, om de henhører under Unionens virksomhedsområde.

6. Erklærer udvalget, at et andragende ikke opfylder betingelserne for behandling, henlægges det. Henlæggelsen begrundes over for andrageren.

7. Det kompetente udvalg kan i så fald foreslå andrageren at henvende sig til den kompetente nationale myndighed eller unionsmyndighed.

8. Udvalget kan, hvis det finder det hensigtsmæssigt, henvise behandlingen af et andragende til ombudsmanden.

9. Andragender til Parlamentet fra fysiske eller juridiske personer, som hverken er borgere i Den Europæiske Union eller har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, optages i et særskilt register. En gang om måneden sender formanden en liste over de andragender, der er modtaget i den forløbne måned, med oplysning om emne, til det kompetente udvalg, der kan anmode om at få tilsendt de andragender, som det skønner giver tilstrækkelig grund til behandling.

Artikel 157

Behandling af andragender

1. Det kompetente udvalg kan vedtage at udarbejde betænkning om eller på anden måde tage stilling til de andragender, som det har erklæret i overensstemmelse med betingelserne for behandling.

Udvalget kan, navnlig ved andragender, der går ud på at ændre gældende ret, indhente udtalelse fra et andet udvalg, jf. artikel 147.

2. I forbindelse med behandlingen af andragender kan udvalget foranstalte høringer eller lade medlemmer foretage rejser for på stedet at orientere sig om de faktiske forhold.

3. Til forberedelse af sin udtalelse kan udvalget anmode Kommissionen om at forelægge dokumenter, meddele oplysninger og give adgang til sine tjenester.

4. Udvalget kan forelægge Parlamentet beslutningsforslag om de andragender, det har behandlet.

Udvalget kan desuden anmode om, at Parlamentets formand fremsender dets udtalelser til Kommissionen eller Rådet.

5. Udvalget underretter hvert halve år Parlamentet om resultatet af sit arbejde.

Specielt underretter udvalget Parlamentet om de foranstaltninger, som Rådet eller Kommissionen har truffet med hensyn til de andragender, Parlamentet har fremsendt til dem.

6. Andragerne underrettes af Parlamentets formand om de afgørelser, der er truffet med hensyn til deres andragender, og om begrundelsen herfor.

Artikel 158

Bekendtgørelse af andragender

1. De andragender, der optages i det i artikel 156, stk. 4, omhandlede register, samt de vigtigste proceduremæssige afgørelser i forbindelse med behandlingen af de pågældende andragender bekendtgøres på et plenarmøde. Disse meddelelser optages i mødeprotokollen.

2. Ordlyden af de i registeret optagne andragender samt ordlyden af den til andragendet hørende udtalelse fra udvalget opbevares i Parlamentets arkiv, hvor de er tilgængelige for alle medlemmer.

KAPITEL XX

OMBUDSMANDEN

Artikel 159

Udnævnelse af ombudsmanden

1. Straks efter valget af formand ved begyndelsen af hver valgperiode eller i de i stk. 8 omhandlede tilfælde indkalder formanden ansøgninger til hvervet som ombudsmand og fastsætter fristen for indgivelsen af disse. Indkaldelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Ansøgningerne skal indgives med støtte fra mindst 29 medlemmer af Parlamentet fra mindst to medlemsstater.

Et medlem kan kun støtte én ansøger.

Ansøgningerne skal indeholde al nødvendig dokumentation, for at det med sikkerhed kan godtgøres, at ansøgeren opfylder betingelserne i ombudsmandens statut.

3. Ansøgningerne forelægges for det kompetente udvalg, der kan indkalde ansøgerne til samtale.

Alle medlemmer af Parlamentet har adgang til disse høringer.

4. En alfabetisk liste over de kandidater, der opfylder betingelserne, forelægges herefter for Parlamentet til afstemning.

5. Afstemningen er hemmelig. Til valg kræves et flertal af de afgivne stemmer.

Er ingen af kandidaterne valgt efter de første to valgrunder, kan kun de to kandidater, der ved anden valgrunde har opnået det største antal stemmer, fortsætte.

I alle tilfælde af stemmelighed er det den ældste kandidat, der tages i betragtning.

6. Før afstemningen påbegyndes, forvisser formanden sig om, at mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer er til stede.

7. Den nyudnævnte ombudsmand aflægger straks ed for Domstolen.

8. Ombudsmanden udøver sit hverv, indtil dette overtages af hans efterfølger, medmindre han ophører på grund af dødsfald eller afskedigelse.

Artikel 160

Afskedigelse af ombudsmanden

1. 1/10 af Parlamentets medlemmer kan anmode om, at ombudsmanden afskediges, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

2. Anmodningen forelægges ombudsmanden og det kompetente udvalg. Tilkendegiver et flertal af udvalgets medlemmer, at de anser anmodningen for begrundet, afgiver udvalget betænkning til Parlamentet. Ombudsmanden høres forud for afstemningen om betænkningen, såfremt han anmoder herom. Parlamentet træffer efter forhandling afgørelse ved hemmelig afstemning.

3. Før afstemningen påbegyndes, forvisser formanden sig om, at mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer er til stede.

4. Vedtager Parlamentet, at ombudsmanden bør afskediges, og undlader denne selv at tage konsekvenserne heraf, indgiver formanden senest under den første mødeperiode efter vedtagelsen en begæring til Domstolen om straks at afskedige ombudsmanden.

Proceduren indstilles, hvis ombudsmanden fratræder på eget initiativ.

Artikel 161

Ombudsmandens virke

1. Bestemmelserne om henvendelse til ombudsmanden, proceduren og de øvrige bestemmelser for ombudsmandens virke fastlægges i et bilag til denne forretningsorden. Ombudsmanden forelægger formanden et forslag herom. Forslaget fremsendes til det udvalg, der er kompetent med hensyn til forretningsordenen, som aflægger beretning til Parlamentet.

2. Ombudsmanden underretter det kompetente udvalg om sin virksomhed med regelmæssige mellemrum eller efter anmodning fra udvalget.

3. Ombudsmanden og formanden for det kompetente udvalg står hver især inde for, at de oplysninger, som de får kendskab til i forbindelse med ombudsmandens virke, behandles fortroligt. Sådanne oplysninger kan kun udleveres til domstolene og kun, for så vidt de er nødvendige for gennemførelsen af en straffesag.

KAPITEL XXI

ANVENDELSE OG ÆNDRING AF FORRETNINGSORDENEN

Artikel 162

Anvendelse af forretningsordenen

1. Opstår der tvivl om anvendelsen eller fortolkningen af denne forretningsorden, kan formanden med forbehold af tidligere afgørelser henvise spørgsmålet til behandling i det kompetente udvalg.

Spørgsmål, der rejses i en bemærkning til forretningsordenen, jf. artikel 127, kan ligeledes af formanden henvises til det kompetente udvalg.

2. Udvalget afgør, om det er nødvendigt, at der foreslås en ændring af forretningsordenen, jf. artikel 163.

3. Afgør udvalget, at en fortolkning af den gældende forretningsorden er tilstrækkelig, sender det sin fortolkning til formanden, som underretter Parlamentet.

4. Gør en politisk gruppe eller mindst 29 medlemmer indsigelse mod udvalgets fortolkning, forelægges spørgsmålet for Parlamentet, der træffer afgørelse med simpelt flertal under tilstedeværelse af mindst 1/3 af sine medlemmer. Ved forkastelse henvises spørgsmålet til fornyet udvalgsbehandling.

5. Uanfægtede fortolkninger og fortolkninger vedtaget af Parlamentet vedføjes med kursiv som forklarende noter til den eller de pågældende artikler sammen med afgørelser om anvendelse af forretningsordenen.

6. Disse forklarende noter danner præcedens for den fremtidige anvendelse og fortolkning af de pågældende artikler.

7. Bestemmelserne om anvendelsen af forretningsordenen tages regelmæssigt op til fornyet overvejelse.

8. Hvor et bestemt antal medlemmer har visse rettigheder i henhold til denne forretningsorden, tilpasses dette antal automatisk til det nærmeste hele tal svarende til samme procentvise andel af Parlamentets medlemmer, såfremt det samlede antal medlemmer af Parlamentet øges, f. eks. efter en udvidelse af Den Europæiske Union.

Artikel 163

Ændring af forretningsordenen

1. Ethvert medlem kan indgive forslag til ændring af denne forretningsorden.

Sådanne forslag oversættes, trykkes, omdeles og henvises til det kompetente udvalg, som behandler dem og afgør, om de skal forelægges for Parlamentet.

2. Til vedtagelse af forslag om at ændre denne forretningsorden kræves et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

3. Medmindre der på afstemningstidspunktet er fastsat en undtagelse herfra, træder ændringer af denne forretningsorden i kraft den første dag i den mødeperiode, der følger efter deres vedtagelse.

KAPITEL XXII

PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT OG REGNSKAB

Artikel 164

Generalsekretariat

1. Parlamentet bistås af en generalsekretær, der udnævnes af Præsidiet.

Generalsekretæren afgiver over for Præsidiet en højtidelig forsikring om, at han vil udøve sine funktioner fuldstændig upartisk og samvittighedsfuldt.

2. Parlamentets generalsekretær leder sekretariatet, hvis sammensætning og organisation fastsættes af Præsidiet.

3. Præsidiet fastsætter Generalsekretariatets stillingsfortegnelse og regulativerne for tjenestemænds og øvrige ansattes administrative og finansielle stilling.

Præsidiet fastsætter også de kategorier af tjenestemænd og øvrige ansatte, for hvilke artikel 12–14 i protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter helt eller delvis er gældende.

Parlamentets formand sender de nødvendige meddelelser til Den Europæiske Unions kompetente institutioner.

Artikel 165

Parlamentets budgetoverslag

1. På grundlag af en beretning udarbejdet af generalsekretæren opstiller Præsidiet det foreløbige forslag til budgetoverslag.

2. Formanden henviser dette foreløbige forslag til det kompetente udvalg, som udarbejder forslag til budgetoverslag og afgiver betænkning.

3. Formanden fastsætter en frist for forslag til ændring af budgetoverslaget.

Det kompetente udvalg udtaler sig om disse forslag til ændring.

4. Parlamentet vedtager budgetoverslaget.

5. Formanden fremsender budgetoverslaget til Kommissionen og Rådet.

6. Foranstående bestemmelser gælder også tillægsbudgetoverslag.

Artikel 166

Indgåelse og afvikling af udgiftsforpligtelser

1. Formanden indgår og afvikler udgiftsforpligtelser — eller foranlediger dette gjort — efter de interne gennemførelsesbestemmelser for Parlamentets budget, som fastsat af Præsidiet efter høring af det kompetente udvalg.

2. Formanden forelægger det kompetente udvalg udkastet til årsregnskab.

3. På grundlag af det kompetente udvalgs betænkning afslutter Parlamentet sit regnskab og træffer afgørelse om decharge.

KAPITEL XXIII

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 167

Uafsluttede sager

Ved udløbet af den sidste mødeperiode inden et valg betragtes alle anmodninger om udtalelser, høringsskrivelser, beslutningsforslag og forespørgsler som bortfaldet.

Dette gælder ikke andragender og tekster, hvorom der ikke skal træffes afgørelse.

Høringsskrivelser eller anmodninger om udtalelse (artikel 51), alle beslutningsforslag og skriftlige erklæringer (artikel 45 og 48), alle initiativbetænkninger (artikel 148) og alle forespørgsler og spørgsmål (artikel 28, 40, 41 og 42) bortfalder, såfremt de ikke er færdigbehandlet »ved udløbet af den sidste mødeperiode inden et valg«.

For så vidt angår høringsskrivelser eller anmodninger om udtalelse (artikel 51) er den i traktaterne fastsatte høring af Parlamentet dog ikke afsluttet, men de andre institutioner skal igen forelægge disse for det nyvalgte Parlament.

BILAG I

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL ARTIKEL 9

Oplysninger om økonomiske interesser

ARTIKEL 1

Ethvert medlem, der har umiddelbar økonomisk interesse i det emne, der drøftes, gør, når han tager ordet i Parlamentet eller et af dets organer, mundtligt opmærksom herpå, medmindre denne interesse tydeligt fremgår af de oplysninger, vedkommende medlem skriftligt har fremsat i henhold til artikel 2 og 3.

ARTIKEL 2

1. Ethvert medlem er forpligtet til at give nøjagtige oplysninger om sit erhverv.

2. Medlemmet giver samtidig oplysning om alle yderligere relevante funktioner eller aktiviteter, som vedkommende udfører mod vederlag.

ARTIKEL 3

De i artikel 2 omhandlede oplysninger gives skriftligt og opføres af generalsekretæren i et register, hvis udformning fastsættes af Præsidiet. Dette register er offentligt.

BILAG II

AFVIKLING AF SPØRGETIDEN, JF. ARTIKEL 41

A. RETNINGSLINJER

1. Der kan stilles spørgsmål, der

— er kortfattede og således formuleret, at de giver mulighed for en kort besvarelse,

— henhører under Kommissionens og Rådets kompetence- og ansvarsområde, og er af almen interesse,

— ikke kræver større forstudier eller efterforskning for den pågældende institution,

— er klart formuleret og henviser til konkrete punkter,

— ikke indeholder påstande eller vurderinger,

— ikke vedrører rent personlige anliggender,

— ikke har til formål at fremskaffe dokumenter eller statistiske oplysninger,

— er formuleret som spørgsmål.

2. Et spørgsmål kan ikke stilles, hvis det vedrører et emne, der allerede er opført på dagsordenen til forhandling med deltagelse af den pågældende institution.

3. Et spørgsmål afvises, hvis der har været stillet og besvaret et tilsvarende eller lignende spørgsmål inden for de seneste tre måneder.

Tillægsspørgsmål

4. Ethvert medlem kan stille et tillægsspørgsmål til ethvert spørgsmål. Han kan højst stille ét tillægsspørgsmål til Rådet og to tillægsspørgsmål til Kommissionen.

5. De i disse retningslinjer fastsatte betingelser for at stille spørgsmål gælder også for tillægsspørgsmål.

6. 1) Formanden afgør, om tillægsspørgsmål kan stilles, og han begrænser antallet, således at hvert medlem, der har stillet et spørgsmål, kan få svar på det.

2) Selv om et tillægsspørgsmål opfylder ovennævnte betingelser, er formanden ikke forpligtet til at tillade, at det stilles,

a) hvis det kan hindre spørgetidens normale afvikling, eller

b) hvis hovedspørgsmålet, som tillægsspørgsmålet refererer til, allerede er tilstrækkeligt belyst gennem andre tillægsspørgsmål, eller

c) hvis tillægsspørgsmålet ikke har umiddelbar sammenhæng med hovedspørgsmålet.

Besvarelse af spørgsmål

7. Den pågældende institution sørger for, at besvarelserne er kortfattede og vedrører spørgsmålets emne.

8. Hvis indholdet af de pågældende spørgsmål tillader det, kan formanden efter at have rådført sig med spørgerne træffe afgørelse om, at den pågældende institution skal besvare spørgsmålene under ét.

9. Spørgsmål kan kun besvares, når spørgeren er til stede eller skriftligt før spørgetiden har meddelt formanden, hvem der er hans stedfortræder.

10. Er hverken spørgeren eller stedfortræderen til stede, bortfalder spørgsmålet.

11. Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke kan besvares i spørgetiden, besvares skriftligt, medmindre spørgeren tager spørgsmålet tilbage.

12. For skriftlig besvarelse gælder reglerne i artikel 42, stk. 3 og 4.

Tidsfrister

13. 1) Spørgsmål indgives til formanden mindst en uge før spørgetidens begyndelse. Spørgsmål, der ikke er indgivet inden for denne tidsfrist, kan behandles i spørgetiden, hvis den pågældende institution er indforstået hermed.

2) De spørgsmål, som kan stilles, omdeles til medlemmerne og fremsendes til de pågældende institutioner.

B. HENSTILLINGER

(Uddrag af Parlamentets beslutning af 13. november 1986)

Europa-Parlamentet,

1. ser gerne, at der foretages en strengere gennemførelse af retningslinjerne for spørgetiden i henhold til artikel 41, og i særdeleshed punkt 1 om antagelighed;

2. henstiller, at de beføjelser, som Parlamentets formand i henhold til artikel 41, stk. 3, har til at foretage emneopdeling af spørgsmål til spørgetiden, anvendes hyppigere, men mener, at kun spørgsmålene i den første halvdel af listen over spørgsmål, som er indgivet til en given mødeperiode, bør underkastes en sådan emneopdeling;

3. henstiller med hensyn til tillægsspørgsmål, at formanden som almen regel giver tilladelse til ét tillægsspørgsmål fra spørgeren og ét eller højst to tillægsspørgsmål fra medlemmer, som helst skal høre til en anden politisk gruppe og/eller medlemsstat end forfatteren til hovedspørgsmålet; minder om, at tillægsspørgsmål skal være kortfattede og formuleret som spørgsmål, og foreslår, at de højst kan vare 30 sekunder;

4. opfordrer Kommissionen og Rådet til i overensstemmelse med bilag II, punkt 7, at sikre, at besvarelserne er kortfattede og vedrører spørgsmålets emne.

BILAG III

RETNINGSLINJER OG GENERELLE KRITERIER FOR VALG AF DE EMNER, DER SKAL BEHANDLES UNDER DEBATTEN OM AKTUELLE OG UOPSÆTTELIGE SPØRGSMÅL AF VÆSENTLIG BETYDNING, JF. ARTIKEL 47

Prioritetskriterier

1. Der gives prioritet til beslutningsforslag, der giver udtryk for Parlamentets mening over for Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, andre stater eller internationale organer forud for en bebudet begivenhed, dersom den eneste mødeperiode i Parlamentet, hvor vedtagelsen kan finde sted i tide, er den igangværende mødeperiode.

2. Som aktuelle, uopsættelige og af væsentlig betydning anses beslutningsforslag, der giver udtryk for Parlamentets mening (protest, fordømmelse, solidaritet, foragt osv.) om en begivenhed, der dybt har rystet offentligheden i Europa, og hvis vedtagelse kun får betydning, hvis den sker snarest muligt.

3. Emner, der vedrører Den Europæiske Unions beføjelser i henhold til traktaten, betragtes som havende prioritet, dersom de er af væsentlig betydning.

4. Antallet af udvalgte emner bør ikke være større, end at der kan foregå en rimelig drøftelse i forhold til emnernes betydning, og må ikke overstige fem. Blandt disse medtages normalt beslutningsforslag om menneskerettighedsspørgsmål.

Gennemførelsesbestemmelser

5. Prioritetskriterierne for opstilling af listen over emner, der skal behandles under debatten om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning, meddeles Parlamentet og de politiske grupper.

Begrænsning og fordeling af taletiden

6. For bedre at udnytte den tid, der er til rådighed, træffer Parlamentets formand, efter at have rådført sig med gruppeformændene, aftale med Rådet og Kommissionen om en begrænsning af taletiden i forbindelse med deres eventuelle indlæg under debatten om aktuelle og uopsættelige spørgsmål af væsentlig betydning.

Frist for ændringsforslag

7. Fristen for ændringsforslag fastsættes således, at der mellem omdelingen af ændringsforslagene på de officielle sprog og beslutningernes behandlingstidspunkt er tilstrækkelig tid til, at medlemmerne og de politiske grupper kan behandle ændringsforslagene på rimelig vis.

BILAG IV

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER FOR BEHANDLINGEN AF DEN EUROPÆISKE UNIONS ALMINDELIGE BUDGET OG TILLÆGSBUDGETTER

Artikel 1

Mødedokumenter

1. Følgende dokumenter trykkes og omdeles:

   a) meddelelsen fra Kommissionen om maksimalsatsen, jf. EKSF-traktatens artikel 78, stk. 9, EF-traktatens artikel 203, stk. 9, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 9

   b) Kommissionens eller Rådets forslag til fastsættelse af en ny sats

   c) Rådets meddelelse om udfaldet af dets forhandlinger om de af Parlamentet vedtagne ændringer og ændringsforslag til budgetforslaget

   d) de modifikationer, Rådet har foretaget i de af Parlamentet vedtagne ændringer af budgetforslaget

   e) Rådets holdning til fastsættelsen af en ny maksimalsats

   f) et nyt forslag til budget, jf. EKSF-traktatens artikel 78, stk. 8, EF-traktatens artikel 203, stk. 8, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 8

   g) forslag til afgørelse om de foreløbige tolvtedele, jf. EKSF-traktatens artikel 78 b, EF-traktatens artikel 204 og Euratom-traktatens artikel 178.

2. Disse dokumenter henvises til det korresponderende udvalg. Alle berørte udvalg kan afgive udtalelse.

3. Formanden fastsætter en frist, inden for hvilken de udvalg, der vil afgive udtalelse, skal sende denne til det korresponderende udvalg.

Artikel 2

Maksimalsats

1. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser stille og begrunde forslag til afgørelse om fastsættelse af en ny maksimalsats.

2. Sådanne forslag skal for at kunne antages til behandling stilles skriftligt og være underskrevet af mindst ni medlemmer eller være fremsat på en politisk gruppes eller et udvalgs vegne.

3. Formanden fastsætter en frist for sådanne forslag.

4. Det korresponderende udvalg afgiver betænkning om forslagene, før de sættes til forhandling på et plenarmøde.

5. Parlamentet træffer derefter afgørelse om forslagene.

Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer.

Har Rådet meddelt Parlamentet, at det kan tilslutte sig den nye sats, bekendtgør formanden den således vedtagne ændring af satsen på plenarmødet.

I modsat fald henvises Rådets forslag til det korresponderende udvalg.

Artikel 3

Behandling af budgetforslaget — første fase

1. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser indgive og forelægge:

— forslag til ændring af budgetforslaget

— ændringsforslag til budgetforslaget.

2. Forslagene til ændring skal for at kunne antages til behandling stilles skriftligt, være underskrevet af mindst ni medlemmer eller være indgivet på en politisk gruppes eller et udvalgs vegne, angive det punkt på budgettet, de henviser til, og tilgodese princippet om ligevægt mellem indtægter og udgifter. Forslagene til ændring skal indeholde alle nødvendige oplysninger med henblik på anmærkningerne til det omhandlede punkt på budgettet.

Det samme gælder med hensyn til ændringsforslagene.

Alle forslag til ændring af og alle ændringsforslag til budgetforslaget ledsages af en skriftlig begrundelse.

3. Formanden fastsætter en frist for sådanne forslag til ændring og ændringsforslag.

Formanden fastsætter to frister for forslag til ændring og ændringsforslag, én før og én efter vedtagelsen af betænkningen i det korresponderende udvalg.

4. Det korresponderende udvalg afgiver sin udtalelse om de fremsatte forslag, før de kommer til forhandling på et plenarmøde.

På plenarmødet sættes ændringsforslag og forslag til ændring, som i det korresponderende udvalg er blevet forkastet, ikke under afstemning, medmindre et udvalg eller mindst 29 medlemmer skriftligt anmoder herom inden for en frist, som fastsættes af formanden; denne frist udløber senest 24 timer, før afstemningen påbegyndes.

5. Forslag til ændring af Parlamentets budgetoverslag, som har et lignende indhold som forslag til ændring, der allerede er blevet afvist af Parlamentet under opstillingen af dette budgetoverslag, kommer kun til forhandling, hvis det korresponderende udvalg anbefaler det.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 58, stk. 2, foretager Parlamentet særskilte og successive afstemninger om:

— ethvert forslag til ændring og ethvert ændringsforslag

— hver sektion i budgetforslaget

— et beslutningsforslag om dette budgetforslag.

Bestemmelserne i artikel 115, stk. 4, 5 og 6, finder dog anvendelse.

7. De artikler, kapitler, afsnit og sektioner i budgetforslaget, hvortil der ikke er fremsat forslag til ændring eller ændringsforslag, betragtes som godkendt.

8. Vedtaget er

— forslag til ændring, som opnår et flertal blandt Parlamentets medlemmer

— ændringsforslag, som opnår et flertal af de afgivne stemmer.

9. Fører de af Parlamentet vedtagne ændringer til en forhøjelse af udgifterne på budgetforslaget ud over den fastsatte maksimalsats, anmodes det korresponderende udvalg om at forelægge Parlamentet et forslag til en anden sats, jf. EKSF-traktatens artikel 78, stk. 9, sidste afsnit, EF-traktatens artikel 203, stk. 9, sidste afsnit, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 9, sidste afsnit. Afstemningen om dette forslag finder sted efter afstemningen om de forskellige sektioner i budgetforslaget. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer. Forkastes forslaget, henvises det samlede budgetforslag til fornyet udvalgsbehandling.

10. Har Parlamentet hverken ændret budgetforslaget eller vedtaget ændringsforslag til dette og heller ikke vedtaget noget forslag om, at budgetforslaget forkastes, erklærer formanden på et møde budgettet for endeligt vedtaget.

Har Parlamentet ændret budgetforslaget eller vedtaget ændringsforslag til dette, fremsendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslagene.

11. Protokollen fra det møde, hvor Parlamentet har taget stilling til budgetforslaget, fremsendes til Rådet og Kommissionen.

Artikel 4

Endelig vedtagelse af budgettet efter førstebehandlingen

Meddeler Rådet Parlamentet, at det ikke har modificeret dets ændringer og har godkendt eller ikke har forkastet dets ændringsforslag, bekendtgør formanden på et møde, at budgettet er endeligt vedtaget. Formanden drager omsorg for, at det offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Behandling af udfaldet af Rådets forhandlinger — anden fase

1. Har Rådet modificeret en eller flere af de ændringer, Parlamentet har vedtaget, henvises den af Rådet modificerede tekst til det korresponderende udvalg.

2. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser indgive og forelægge forslag til ændring af den af Rådet modificerede tekst.

3. Sådanne forslag skal, for at kunne tages op til behandling, stilles skriftligt, være underskrevet af mindst 29 medlemmer eller være indgivet på et udvalgs vegne og tilgodese princippet om ligevægt mellem indtægter og udgifter. Forretningsordenens artikel 147, stk. 6, finder ikke anvendelse.

Kun forslag til ændring, som vedrører den af Rådet modificerede tekst, kan tages op til behandling.

4. Formanden fastsætter en frist for sådanne forslag til ændring.

5. Det korresponderende udvalg tager stilling til de af Rådet modificerede tekster og afgiver udtalelse om forslag til ændring af disse modificerede tekster.

6. Der stemmes om de forslag til ændring, der vedrører de af Rådet modificerede tekster; bestemmelsen i artikel 3, stk. 4, andet afsnit, finder analog anvendelse. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer. Vedtages forslagene til ændring, anses den af Rådet modificerede tekst for forkastet. Forkastes de derimod, anses den af Rådet modificerede tekst for vedtaget.

7. Rådets bekendtgørelse af udfaldet af dets forhandlinger vedrørende de ændringsforslag, Parlamentet har vedtaget, gøres til genstand for en forhandling, som kan afsluttes med, at der stemmes om et beslutningsforslag.

8. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet — dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 6 — bekendtgør formanden på et møde, at budgettet er endeligt vedtaget. Formanden drager omsorg for, at det offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Samlet forkastelse

1. Mindst 29 medlemmer eller et udvalg kan, når vægtige grunde taler herfor, fremsætte forslag om forkastelse af det samlede budgetforslag. Et sådant forslag skal for at kunne behandles være skriftligt begrundet og være fremsat inden for den af formanden fastsatte frist. De grunde, der anføres for forslaget om forkastelse, må ikke være indbyrdes uforenelige.

2. Det korresponderende udvalg afgiver sin udtalelse om et sådant forslag, før dette sættes under afstemning på et møde.

Parlamentet træffer afgørelse om et sådant forslag med et flertal blandt sine medlemmer og med 2/3 af de afgivne stemmer. Vedtages forslaget, sendes det samlede budgetforslag tilbage til Rådet.

Artikel 7

Ordningen med de foreløbige tolvtedele

1. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser fremsætte et forslag til afgørelse, der afviger fra en afgørelse fra Rådet om for andre udgifter end dem, der er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, at tillade udgifter, der overstiger den foreløbige tolvtedel.

2. Sådanne forslag til afgørelse skal for at kunne behandles stilles skriftligt, være underskrevet af mindst ni medlemmer eller være fremsat af en politisk gruppe eller et udvalg samt være begrundet.

3. Det korresponderende udvalg afgiver sin udtalelse om de fremsatte forslag, før de kommer til forhandling på et plenarmøde.

4. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer.

Artikel 8

Fællesskabets momssats

I forbindelse med vedtagelsen af budgettet fastsætter Parlamentet momssatsen.

BILAG V

PROCEDURE FOR BEHANDLING OG VEDTAGELSE AF AFGØRELSER OM DECHARGE

Artikel 1

Dokumenter

1. Følgende dokumenter trykkes og omdeles:

a) forvaltningsregnskab, analyse af den økonomiske forvaltning og balancen, som fremsendes af Kommissionen

b) Revisionsrettens årsberetning og særberetninger ledsaget af institutionernes svar

c) Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. EF-traktatens artikel 188 C

d) Rådets henstilling.

2. Disse dokumenter henvises til det korresponderende udvalg. Alle berørte udvalg kan afgive udtalelse.

3. Formanden fastsætter en frist, inden for hvilken de udvalg, der vil afgive udtalelse, skal sende denne til det korresponderende udvalg.

Artikel 2

Behandling af betænkning

1. Parlamentet behandler inden for den frist, der er fastsat i finansforordningen, en betænkning fra det korresponderende udvalg, i hvilken der stilles forslag om at give, udsætte eller nægte decharge.

2. Bestemmelserne i forretningsordenen om ændringsforslag og afstemning finder anvendelse, medmindre andet fastsættes i dette bilag.

Artikel 3

Afgørelse om decharge

1. Finder det korresponderende udvalg det hensigtsmæssigt at foreslå en positiv afgørelse, udarbejder det en betænkning, der omfatter

a) et forslag til afgørelse indeholdende de tal, der ligger til grund for dechargen, således at det endelige resultat af budgetforvaltningen i det pågældende regnskabsår fastslås

b) et forslag til beslutning med bemærkningerne til afgørelsen om decharge, og

c) en begrundelse.

Begrundelsen kan eventuelt gives mundtligt.

2. Det korresponderende udvalg afgiver sin udtalelse om eventuelle ændringsforslag før afstemningen om disse.

3. Der stemmes om forslaget til afgørelse, før der stemmes om forslaget til beslutning. Dechargeproceduren afsluttes med en afstemning om beslutningsforslaget som helhed.

Artikel 4

Udsættelse af decharge

1. Det korresponderende udvalg kan indgive forslag til beslutning om udsættelse af afgørelsen om decharge. Dette forslag skal være begrundet.

2. Et forslag om udsættelse af decharge opføres på dagsordenen for den første mødeperiode efter dets indgivelse.

Artikel 5

Nægtelse af decharge

1. Det korresponderende udvalg kan indgive forslag til beslutning om at nægte decharge. Dette forslag skal være begrundet.

2. Et forslag om nægtelse af decharge opføres på dagsordenen for den første mødeperiode efter dets indgivelse og kan kun vedtages med et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

Artikel 6

Henvisning til fornyet udvalgsbehandling

1. Opnår et forslag til afgørelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), eller et forslag til beslutning i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra b), artikel 4, stk. 1, eller artikel 5, stk. 1, ikke det nødvendige flertal, eller vedtages der ændringsforslag til de tal, der er indeholdt i afgørelsen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), anses sagen for henvist til fornyet behandling i det korresponderende udvalg, som aflægger beretning til Parlamentet under den følgende mødeperiode under hensyntagen til Parlamentets afstemning.

2. Kan Parlamentet som følge heraf ikke give decharge inden for den frist, der er fastsat i finansforordningen, meddeler formanden Kommissionen dette.

Artikel 7

Gennemførelse af afgørelsen om decharge

1. Formanden fremsender enhver afgørelse eller beslutning vedtaget af Parlamentet i henhold til artikel 3, 4 eller 5 til Kommissionen og til hver af de andre institutioner. Han drager omsorg for, at de offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, L-udgaven.

2. Det korresponderende udvalg aflægger mindst én gang årligt beretning til Parlamentet om de foranstaltninger, som institutionerne har truffet som reaktion på bemærkningerne til afgørelserne om decharge og de øvrige bemærkninger i Parlamentets beslutninger om gennemførelsen af udgifter.

3. På grundlag af en betænkning fra det for budgetkontrol kompetente udvalg kan Parlamentets formand på dettes vegne i henhold til EF-traktatens artikel 175 indbringe klage for Domstolen mod en given institution for at have undladt at gennemføre forpligtelser, der fremgår af bemærkningerne til afgørelsen om decharge eller af de øvrige beslutninger om gennemførelsen af udgifter.

BILAG VI [1]

DE STÅENDE UDVALGS SAGSOMRÅDER

I. Udvalget om Udenrigs-, Sikkerheds- og Forsvarsanliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder fastlæggelse af en fælles forsvars- og nedrustningspolitik

2) forbindelserne med WEU

3) de politiske aspekter af forbindelserne med tredjelande og internationale organisationer, hvad angår gennemførelsen af Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik

4) indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om nye medlemsstaters tiltrædelse af Den Europæiske Union (artikel 0 i traktaten om Den Europæiske Union)

5) indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om associeringsaftaler (EF-traktatens artikel 238) og andre internationale aftaler af hovedsagelig politisk karakter

6) spørgsmål vedrørende menneskerettighederne og demokratisering i tredjelande.

Udvalget sikrer i samråd med formændene for de interparlamentariske delegationer og de blandede parlamentariske udvalg samordningen af de interparlamentariske delegationers og blandede parlamentariske udvalgs arbejde, både hvad angår forberedelsen og drøftelsen af resultaterne af deres møder. De interparlamentariske delegationer og de blandede parlamentariske udvalg drøfter de økonomiske og handelsmæssige aspekter med Udvalget om Eksterne Økonomiske Forbindelser.

II. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Dette udvalgs sagsområde omfatter generelt set alle spørgsmål, der henhører under EF-traktatens afsnit II, artikel 38–47

1) den fælles landbrugspolitiks og skovbrugspolitikkens funktion og videreudvikling

2) udvikling af landdistrikter, herunder også virksomheden inden for EUGFL, Udviklingssektionen

3) veterinærlovgivning om kontrol med og udryddelse af sygdomme hos husdyr

4) forsyning med landbrugsråvarer

5) levnedsmiddelindustrien og dens produktionssystem

6) retsforskrifter vedrørende husdyravl

7) foder.

Udvalget skal afgive udtalelse i alle de tilfælde, hvor spørgsmål af forskellig art (sundhedsspørgsmål, den økonomiske politik, eksterne økonomiske forbindelser, forbindelser med de associerede europæiske eller andre lande) har betydning for den fælles markedsordning for landbrugsvarer eller for handelspolitiske spørgsmål vedrørende landbrugsvarer.

III. Budgetudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) fastlæggelsen og udøvelsen af Parlamentets budgetbeføjelser

2) Den Europæiske Unions budget (inklusive EKSF's budget)

---

[1] Som vedtaget med Parlamentets afgørelse af 19. maj 1983, jf. artikel 135, og ændret ved Parlamentets afgørelser af 25. juli 1984, 21. januar 1987, 26. juli 1989, 15. januar 1992 og 21. juli 1994.

3) de flerårige overslag over Den Europæiske Unions indtægter og udgifter og de interinstitutionelle aftaler herom

4) Den Europæiske Unions finansielle midler (bl. a. afgifter, egne indtægter, bidrag fra medlemsstaterne)

5) de finansielle virkninger af Det Europæiske Fællesskabs retsakter

6) udarbejdelse og samordning af procedurerne for samråd mellem Parlamentet og Rådet med deltagelse af Kommissionen om de af Det Europæiske Fællesskabs retsakter, som har finansielle virkninger

7) kriterierne for administrativ og regnskabsmæssig forvaltning samt forvaltning af Den Europæiske Unions personale (for så vidt den ikke er af særlig tjenestemandsretlig betydning) i forbindelse med budgetbeføjelserne

8) bevillingsoverførsler, som udgør en godkendelse af udgifter

9) Parlamentets budget, administration og regnskabsføring (artikel 165)

10) akter i forbindelse med ovennævnte punkter.

Parlamentets budgetanliggender:

Præsidiet og Budgetudvalget vedtager i successive faser

a) stillingsfortegnelsen,

b) det foreløbige forslag og forslaget til budgetoverslag.

Afgørelser om stillingsfortegnelsen træffes i henhold til følgende procedure

a) 1) Præsidiet fastsætter stillingsfortegnelsen for hvert regnskabsår.

a) 2) Præsidiet og Budgetudvalget holder eventuelt samråd, hvis sidstnævntes udtalelse adskiller sig fra Præsidiets første afgørelser.

a) 3) Ved procedurens afslutning er det Præsidiet, der træffer den endelige afgørelse om stillingsfortegnelsen, jf. forretningsordenens artikel 164, stk. 3.

Proceduren for udarbejdelsen af selve budgetoverslaget indledes, så snart Præsidiet har truffet endelig afgørelse om stillingsfortegnelsen. Etaperne i denne procedure er beskrevet i forretningsordenens artikel 165:

b) 1) Præsidiet opstiller det foreløbige forslag til overslag over indtægter og udgifter (stk. 1).

b) 2) Budgetudvalget opstiller forslaget til overslag over indtægter og udgifter (stk. 2).

b) 3) Der indledes samråd, hvis Budgetudvalgets og Præsidiets synspunkter er meget forskellige.

Ved udøvelsen af disse beføjelser arbejder Budgetudvalget snævert sammen med Budgetkontroludvalget. Hvad angår finansforordningen, fastlægges fordelingen af beføjelserne mellem de to udvalg på grundlag af arten af de spørgsmål, som behandles i et forslag til forordning. Finansforordninger eller dele heraf vedrørende gennemførelse og forvaltning af samt kontrol med budgetter falder ind under Budgetkontroludvalgets sagsområde.

IV. Udvalget om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) opfølgning af initiativer med henblik på gennemførelsen af det indre marked i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 7 B, 7 C og 100 B

2) den monetære politik, betalingsbalance og kapitalbevægelser og låne- og udlånspolitikken (kontrol med kapitalbevægelser fra tredjelande, foranstaltninger til fremme af Den Europæiske Unions kapitaludførsel, anvendelse af EF-traktatens artikel 73 B – 73 G og 104 – 109 M)

3) Det Europæiske Fællesskabs industripolitik, herunder gennemførelsen i særlige sektorer af Fællesskabets generelle strategi

4) det fælles markeds funktion, særlig med henblik på anvendelsen af EF-traktatens artikel 9–37 om frie varebevægelser samt told og kontingenter, og tillige spørgsmål, som kan opstå på dette område i forbindelse med udvidelse af Den Europæiske Union

5) konkurrence, dvs. anvendelsen af EF-traktatens artikel 85–90 (reglerne for konkurrence, aftaler og monopoler), medmindre det drejer sig om særlige spørgsmål, der henhører under andre udvalgs sagsområder (transport, sundhed osv.)

6) »intern« dumping (EF-traktatens artikel 91)

7) offentlig støtte med undtagelse af de aspekter, der er knyttet til regionalpolitikken (EF-traktatens artikel 92–94)

8) økonomisk og monetær planlægning på mellemlang og lang sigt (EF-traktatens artikel 102 A, 109 I og 130 B)

9) EF-standarder og tekniske normer (i tilknytning til de europæiske standardiseringsinstitutter)

10) anvendelse af nye teknologier i visse industri- og servicesektorer (standarder, konkurrenceregler, fri bevægelighed, fri udveksling af tjenesteydelser og generelle problemer med organisationen af de forskellige produktionssektorer)

11) stålindustrien (stabiliseringsordninger for priser og marked, kontrol med koncentrationer i forbindelse med fællesskabsprogrammer) (EKSF-traktatens artikel 4, 46 og 56–67)

12) anvendelse af EF-traktatens artikel 95–99 om fiskale bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i forbindelse med det indre marked

13) foranstaltninger og initiativer med henblik på en gradvis gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union (samarbejds- og samrådsordning inden for konjunkturpolitikken, harmonisering af den mellemfristede planlægning, industripolitik, finansiel støtte på kort og mellemlang sigt, foranstaltninger med henblik på beskyttelse og monetært samarbejde osv.)

14) revision af verdensvalutasystemet.

V. Udvalget om Forskning, Teknologisk Udvikling og Energi

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) alle spørgsmål vedrørende energiforsyning og energipolitik i almindelighed, herunder kul- og kerneenergien under EKSF- og Euratom-traktaterne

2) alle spørgsmål vedrørende grundforskning og produktudvikling, standardforberedende forskning og præindustriel forskning, teknologisk udvikling, rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling i Det Europæiske Fællesskab og andre særprogrammer, herunder COST og EUREKA, samt aftaler om forskning og teknologisk udvikling med tredjelande og anvendelse af denne forskning og teknologiske udvikling — som f. eks. rumteknologi — for så vidt denne anvendelse ikke er omfattet af det indre marked og industripolitikken (sml. Udvalget om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik)

3) forskning og udvikling inden for bioteknologi

4) de fælles forskningscentre og Centralbureauet for Kernefysiske Målinger

5) udbredelse af viden og udvikling af den nødvendige informationsteknologi til oplagring, udnyttelse, overførsel, modtagelse og sammenfatning af data

6) patentrettigheder og industriel ejendomsret (i samarbejde med Udvalget om Retlige Anliggender og Borgernes Rettigheder, som er det korresponderende udvalg)

7) koordinering af medlemsstaternes forsknings- og udviklingsprogrammer og disse programmers overensstemmelse med rammeprogrammet.

VI. Udvalget om Eksterne Økonomiske Forbindelser

Dette udvalgs sagsområde omfatter spørgsmål vedrørende den eksterne handel og aftaler på dette område, særlig

1) overvågning af Unionens fælles handelspolitik og spørgsmål vedrørende denne politik og dens gennemførelse (EF-traktatens artikel 113 og 235)

2) indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om internationale aftaler, der hovedsagelig vedrører de økonomiske og handelsmæssige forbindelser med tredjelande og ikke fører til associeringsaftaler (EF-traktatens artikel 113 og 235)

3) de økonomiske og handelsmæssige aspekter ved Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde samt forbindelserne med EFTA

4) alle aspekter vedrørende GATT og overgangen til WTO (Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Fiskeriudvalget skal afgive udtalelser om alle handelspolitiske spørgsmål vedrørende landbrugs- og fiskerivarer)

5) spørgsmål i forbindelse med den fælles toldtarif og dumping fra tredjelandes side

6) det økonomiske samarbejde, herunder finansprotokollerne med industrilande og de økonomiske aspekter ved associeringsaftaler.

Delegationerne samarbejder nært med udvalget, hvad angår de økonomiske og handelsmæssige aspekter ved forbindelserne med tredjelande.

VII. **Udvalget om Retlige Anliggender og Borgernes Rettigheder**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) de retlige aspekter ved udarbejdelse, fortolkning og anvendelse af fællesskabsretten, herunder valget af det relevante retsgrundlag for fællesskabsretsakterne

2) de retlige aspekter ved udarbejdelse, fortolkning og anvendelse af folkeretten i det omfang, den vedrører Den Europæiske Union

3) alt hvad der vedrører definition og kodificering af unionsborgernes rettigheder og de grundlæggende rettigheder, samt forslag om den officielle kodificering af hele eller en del af fællesskabslovgivningen

4) oprettelse af et europæisk rets- og domsområde

5) samordning på fællesskabsplan af de nationale lovgivninger

   a) vedrørende etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser (EF-traktatens artikel 52–66), herunder selskabsretlige problemer (ved udøvelsen af denne beføjelse — og medmindre der er tale om rent juridiske spørgsmål — anmoder udvalget generelt Udvalget om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik om en udtalelse, medmindre der er tale om et område, der snarere henhører under et andet udvalgs sagsområde),

   b) vedrørende anvendelsen af EF-traktatens artikel 220 (beskyttelse af fysiske og juridiske personer) og af alle foranstaltninger af større rækkevidde

6) De Europæiske Fællesskabers personalevedtægt (fusionstraktatens artikel 24) med undtagelse af lønspørgsmål, for så vidt de ikke er af særlig tjenestemandsretlig betydning

7) Parlamentets deltagelse i sager ved Domstolen, bortset fra sager vedrørende tvister mellem Parlamentet og dets ansatte.

Spørgsmål om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes retsforskrifter henvises på grundlag af den enkelte sag til det udvalg, der har ansvaret for det pågældende emne. Udvalget om Retlige Anliggender og Borgernes Rettigheder kan dog altid afgive udtalelse om disse forslag, hvis det skønner det fornødent, jf. artikel 147.

Udvalget skal ligeledes udtale sig om arbejdet med den endelige udformning af en ensartet valgmåde (for så vidt angår de retlige aspekter).

VIII. **Udvalget om Sociale Anliggender og Beskæftigelse**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) forbedring af leve- og arbejdsvilkårene

2) beskyttelse af arbejdstagerne på arbejdspladsen, særlig hvad angår sundhed, hygiejne og sikkerhed (EF-traktatens artikel 118 A)

3) beskæftigelsespolitik, navnlig for de unge

4) løn-, pensions- og indkomstpolitik og kapitaldannelse

5) erhvervsuddannelse, særlig med henblik på adgang til arbejdsmarkedet og omskoling i forbindelse med omstilling og faglig mobilitet

6) harmonisering af faglige kvalifikationsbeviser

7) ordningen for ferie med løn

8) Den Europæiske Socialfonds virksomhed (omstilling, revalidering m. v.)

9) arbejdskraftens frie bevægelighed

10) social status for vandrende arbejdstagere fra EU og tredjelande

11) boligpolitikken, herunder fremme af socialt boligbyggeri

12) fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne på det socialpolitiske område, særlig for så vidt angår arbejdsret og harmonisering af sociallovgivningen

13) fremme af et »europæisk socialbudget«

14) indførelse af lige løn til mandlige og kvindelige arbejdstagere og lige adgang til arbejde og erhvervsuddannelse for mænd og kvinder.

Udvalget skal afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende vandrende arbejdstageres rettigheder.

IX. Udvalget om Regionalpolitik

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) Det Europæiske Fællesskabs regionalpolitik forstået som strukturpolitik med henblik på økonomisk konvergens, økonomisk og social samhørighed, harmonisk udvikling af Det Europæiske Fællesskab og fjernelse af skævheder

2) udarbejdelse, gennemførelse og evaluering af alle Det Europæiske Fællesskabs regionalpolitiske planer og foranstaltninger, særlig vedrørende udvikling af tilbagestående regioner (mål nr. 1), regioner i industriel tilbagegang (mål nr. 2) og landdistrikter (mål nr. 5b)

3) de særlige problemer for de regioner, der er ugunstigt stillede enten på grund af deres overvejende landbrugsøkonomiske strukturer eller på grund af krise i deres industrisektor

4) virkningerne af de andre former for fællesskabspolitik på de territorier, der er omfattet af regionalpolitikken

5) indvirkningen af eventuelle udvidelser af Den Europæiske Union og af associeringsaftaler på regionalpolitikken

6) forvaltning og virkning af og kontrol med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de øvrige fællesskabsinstrumenter inden for regionalpolitiken

7) koordinering af Det Europæiske Fællesskabs strukturelle instrumenter til finansiel intervention

8) effektiv udnyttelse og kriterier for anvendelsen i medlemsstaterne af Det Europæiske Fællesskabs regionale interventioner og koordinering af de nationale støtteordninger med regionalt sigte

9) udarbejdelse af en fællesskabspolitik for fysisk planlægning og spørgsmål vedrørende forholdet mellem de nationale planer og afgørelser inden for byplanlægning og fysisk planlægning og Fællesskabets regionalpolitik

10) forbindelserne med regionale og lokale myndigheder i henhold til traktaterne og disses deltagelse i udarbejdelsen af regionalpolitikken

11) samarbejde på tværs af grænserne.

X. **Udvalget om Transport og Turisme**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) udvikling af en fælles transportpolitik (EF-traktatens artikel 74–84)

2) oprettelse af et europæisk transportnet

3) liberalisering af den internationale transport

4) forskelsbehandling, harmonisering og samordning på transportområdet

5) spørgsmål, der har tilknytning til transport ad luftvejen, søvejen og gennem rørledninger

6) Det Europæiske Fællesskabs havnepolitik

7) de mulige berøringspunkter mellem en fælles transportpolitik og priserne på transportområdet, konkurrencereglerne og social-, landbrugs-, energi- og regionalpolitikkens krav (jf. EF-traktatens artikel 3, litra f, og artikel 74 samt EKSF-traktatens artikel 70 ff)

8) postforbindelser

9) Det Europæiske Fællesskabs politik vedrørende turisme.

Udvalget skal afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende konkurrenceforhold, fjernelse af handelshindringer, fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser i det omfang, transportpolitikken er berørt.

XI. **Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) miljøpolitik og miljøbeskyttelsesforanstaltninger
   a) luft-, jordbunds- og vandforurening,
   b) klassificering, emballering, etikettering, transport og anvendelse af farlige stoffer,
   c) fastsættelse af tilladte støjniveauer,
   d) behandling og oplagring af affald (herunder genindvinding),
   e) foranstaltninger og aftaler på internationalt og regionalt plan med henblik på miljøbeskyttelse (f. eks. Rhinen, Middelhavet),
   f) bevarelse af dyrelivet og dets miljø,
   g) udtalelser om de programmer inden for energi og forskning, som vedrører miljøet,
   h) miljømæssige aspekter af havretten

2) sundhedsanliggender
   a) oplysende virksomhed på sundhedsområdet (fortrinsvis forebyggende virksomhed med hensyn til tobak, indtagelse af narkotiske stoffer, kredsløbsforstyrrelser, helsekost),
   b) fødevarekontrol,
   c) veterinærlovgivning om beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker ved fødevarer af animalsk oprindelse (bakterier og restkoncentrationer), sundhedskontrol af varer (kød, mælk osv.) og produktionssystemer (slagterier, mejerier osv.),
   d) lægemidler, herunder også veterinærmedicinske præparater,
   e) medicinsk forskning
   f) kosmetiske produkter
   g) civilbeskyttelse.

3) forbrugerbeskyttelse

   iværksættelse af den lovgivning, som foreslås i Det Europæiske Fællesskabs handlingsprogrammer, herunder
   a) beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed,
   b) beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser,
   c) forbedring af den retlige beskyttelse af forbrugerne (bistand, rådgivning og klageret),
   d) forbedring af forbrugeroplysning og -uddannelse,
   e) rimelig høring og repræsentation af forbrugerne i den forberedende periode forud for afgørelser, som berører deres interesser

XII. **Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse og Medier**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) spørgsmål vedrørende oplysning af offentligheden om Den Europæiske Unions virksomhed
2) udveksling af unge, herunder unge arbejdstagere, og andre initiativer i forbindelse med inddragelse af ungdommen i den europæiske opbygning
3) politik til bevarelse, genopbygning og restitution af den kulturelle arv samt beskyttelse af naturområder i samarbejde med Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse
4) forslag med henblik på dannelse af et kulturelt fællesskab
5) driften af Det Europæiske Ungdomsforum
6) uddannelsespolitik
7) Europafonden
8) undervisningsprogrammer, harmonisering af studieplaner og gensidig anerkendelse af eksamensbeviser
9) videreudvikling af det europæiske universitet og samarbejde mellem de højere læreanstalter
10) fremme af Europaskolesystemet
11) efter- og videreuddannelse og fjernundervisning
12) spørgsmål vedrørende oplysning og medier
13) spørgsmål vedrørende udformning af en sportspolitik
14) fritid.

Udvalget skal afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende den politik, der skal føres med henblik på unges beskæftigelse og erhvervsuddannelse.

XIII. **Udvalget om Udvikling og Samarbejde**

Dette udvalgs sagsområde omfatter behandling af og kontrol med Fællesskabets udviklingspolitik, navnlig

1) Nord-Syd-dialogen
2) humanitær hjælp, katastrofehjælp og fødevarehjælp
3) fagligt og finansielt samarbejde samt samarbejde på uddannelsesområdet
4) den generelle præferenceordning
5) udviklingen inden for industri, landbrug og landdistrikter.

Desuden omfatter dette udvalgs sagsområde

6) gennemførelse af AVS-EF-konventionen
7) gennemførelse af samarbejdsaftalerne med Maghreb- og Machreklandene
8) forbindelserne med visse udviklingslande eller sammenslutninger af udviklingslande, som Det Europæiske Fællesskab har indgået samarbejds- eller associeringsaftaler med
9) finansielt og fagligt samarbejde med udviklingslandene
10) forbindelserne med de internationale organisationer, der specielt beskæftiger sig med udvikling og samarbejde.

XIV. **Udvalget om Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) menneskerettighedsspørgsmål i Den Europæiske Union
2) borgerlige frihedsrettigheder i Den Europæiske Union og sikkerhed og fri bevægelighed for personer

3) asylpolitik

4) bekæmpelse af racisme og fremmedhad

5) indvandringspolitik og politikken over for statsborgere fra tredjelande

6) bekæmpelse af kriminalitet, ulovlig narkotikahandel og svig på internationalt plan

7) toldsamarbejde (i overensstemmelse med afsnit VI, artikel K.1, stk. 8, i traktaten om Den Europæiske Union)

8) politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for international kriminalitet, herunder etablering på unionsplan af et system for udveksling af oplysninger inden for en europæisk politienhed (Europol)

9) retspolitisk samarbejde inden for ovennævnte områder

10) aftaler, der er indgået i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

XV. **Budgetkontroludvalget**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) kontrol med gennemførelsesforanstaltninger af finansiel, budgetmæssig og administrativ art truffet på grundlag af, inden for rammerne af eller i forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget (herunder EUF), EKSF's finansielle og administrative virksomhed, den finansielle virksomhed, som EIB udøver på grundlag af et mandat fra Kommissionen, og koordineringen af hele EIB's finansielle virksomhed med De Europæiske Fællesskabers øvrige finansielle instrumenter

2) finansforordningen

3) de dechargeafgørelser, Parlamentet træffer, samt foranstaltninger til ledsagelse eller iværksættelse af disse afgørelser

4) regnskaber og balancer i forbindelse med Parlamentets afgørelser vedrørende regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af indtægter og udgifter samt foranstaltninger til ledsagelse eller iværksættelse af disse afgørelser, navnlig som led i den interne dechargeprocedure, hvilket nødvendiggør et snævert samarbejde med formanden og Præsidiet

5) regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af regnskaber og balancer for De Europæiske Fællesskaber, dets institutioner og alle instanser, der finansieres af det, herunder opgørelse af de bevillinger, som skal fremføres, og af saldiene

6) den ledsagende kontrol med gennemførelsen af de aktuelle budgetter på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen og foranstaltninger truffet med henblik på denne gennemførelse, der ikke har karakter af en budgetmæssig bemyndigelse (dvs. overførsler og andre foranstaltninger bortset fra overførsler fra kapitel 100, frigivelse af bevillinger, fremførsler eller genopførelse af bevillinger, som henhører under Budgetudvalgets sagsområde)

7) vurdering af effektiviteten af De Europæiske Fællesskabers forskellige finansieringsforanstaltninger og af koordineringen af de forskellige finansielle instrumenter samt vurdering af costbenefitforholdet i forbindelse med gennemførelsen af politikker, der finansieres af Den Europæiske Union

8) undersøgelse af kreditbetingelserne, finansieringsordningerne og de administrative strukturer med henblik på gennemførelsen, gennem undersøgelse af tilfælde af bedrageri og uregelmæssigheder

9) udarbejdelse af lovgivningsmæssige udtalelser om regulativer eller dele af regulativer, der vedrører gennemførelsen af budgetterne, herunder den administrative forvaltning, samt udarbejdelse af udtalelser til Budgetudvalget i forbindelse med afgørelser, der indebærer en vurdering af gennemførelsen og forvaltningen af udgifterne (budgetbehandling, tilpasning og revision af de finansielle overslag, fremførsel af bevillinger osv.)

10) udarbejdelse af lovgivningsmæssige udtalelser, henstillinger, forberedelse af høringer og orientering om tilrettelæggelsen af kontrol, forebyggelse, forfølgelse og straf i forbindelse med bedrageri og uregelmæssigheder, der vedrører Unionens budget og generelt varetagelsen af Unionens økonomiske interesser

11) udtalelser og oplysninger, der efter anmodning eller på udvalgets eget initiativ gives til Parlamentets udvalg og andre organer om spørgsmål vedrørende budgetkontrol

12) behandling af Revisionsrettens beretninger og udtalelser

13) forbindelserne med Revisionsretten og udnævnelsen af Rettens medlemmer, uden at Parlamentets formands beføjelser herved indskrænkes

14) behandling — under fuld overholdelse af bestemmelserne i bilag VII — af fortrolige dokumenter om spørgsmål, der hører ind under Budgetkontroludvalgets sagsområde.

Budgetkontroludvalget arbejder ved udøvelsen af sine beføjelser snævert sammen med Budgetudvalget.

XVI. **Udvalget om Institutionelle Spørgsmål**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) spørgsmål vedrørende den politiske union og alle foreslåede retsakter i den forbindelse

2) udvikling af den europæiske opbygning inden for rammerne af regeringskonferencerne

3) Den Europæiske Unions institutionelle strukturer inden for rammerne af traktaterne (Udvalget om Udenrigs-, Sikkerheds- og Forsvarsanliggender og Udvalget om Retlige Anliggender og Borgernes Rettigheder afgiver, hver inden for deres sagsområde, udtalelse om disse spørgsmål, for så vidt de indebærer fortolkning, anvendelse eller udvidelse af de bestemmelser i traktaterne, som gælder for hver institutions interne funktion, samt forbindelserne mellem dem)

4) gennemførelse af traktaten om Den Europæiske Union og vurdering af, hvorledes den fungerer

5) generelle forbindelser med Den Europæiske Unions øvrige institutioner eller organer

6) udarbejdelse af forslag til en ensartet valgmåde

7) de politiske aspekter vedrørende fællesskabsinstitutionernes hjemsted.

XVII. **Fiskeriudvalget**

Dette udvalgs sagsområde omfatter den fælles fiskeripolitiks funktion og udvikling samt dens forvaltning, herunder FIUF.

Udvalget skal afgive udtalelse i alle de tilfælde, hvor spørgsmål af forskellig art (sundhedsspørgsmål, den økonomiske politik, eksterne økonomiske forbindelser, forbindelser med de associerede europæiske eller andre lande) har betydning for den fælles markedsordning for fiskerivarer eller for handelspolitiske spørgsmål vedrørende fiskerivarer.

XVIII. **Udvalget for Forretningsordenen, Valgs Prøvelse og Medlemmernes Immunitet**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) spørgsmål vedrørende Parlamentets forretningsorden, bl. a.

   a) udarbejdelse af forretningsordenen, herunder bilag hertil,

   b) behandling og udarbejdelse af betænkninger om forslag til ændring af forretningsordenen, jf. dennes artikel 163,

   c) fortolkning af forretningsordenen, jf. dennes artikel 127 og 162

2) anvendelse af bestemmelserne i forretningsordenens artikel 7 og 8, stk. 7:

   a) prøvelse af nyvalgte medlemmers mandater og

   b) afgørelse om eventuelle indsigelser

3) spørgsmål vedrørende medlemmernes privilegier og immuniteter.

XIX. **Udvalget om Kvinders Rettigheder**

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1) fastlæggelse og udvikling af kvinders rettigheder i Den Europæiske Union med udgangspunkt i Parlamentets beslutninger vedrørende dette spørgsmål

2) gennemførelse og forbedring af direktiverne om kvinders ligeberettigelse samt udarbejdelse af nye direktiver

3) social-, beskæftigelses- og uddannelsespolitik for kvinder og unge piger samt foranstaltninger til bekæmpelse af kvindearbejdsløshed

4) politik for information og forskning vedrørende kvinder

5) bedømmelse af forskellige former for fælles politik, for så vidt kvinder er berørt heraf, samt af følgerne for kvinder af gennemførelsen af det indre marked

6) spørgsmål vedrørende kvinders erhvervsudøvelse og deres rolle i familien

7) kvinder i Den Europæiske Unions institutioner

8) kvindespørgsmål i international sammenhæng (FN, Det Internationale Arbejdsbureau m.fl.)

9) situationen for kvindelige vandrende arbejdstagere og partnere til mandlige vandrende arbejdstagere samt kvinders retsstilling, hvis de både er europæiske borgere og statsborgere i et ikke-europæisk land, inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskabs lovgivning vedrørende det indre marked.

XX. **Udvalget for Andragender**

Dette udvalgs sagsområde omfatter behandling og opfølgning af andragender, samt forbindelserne med ombudsmanden.

BILAG VII [1]

PROCEDURE FOR BEHANDLING AF FORTROLIGE DOKUMENTER, DER FREMSENDES TIL PARLAMENTET

1. Når oplysninger eller dokumenter fremsendes til Parlamentet under forbehold af, at de behandles fortroligt, er formanden for det kompetente udvalg forpligtet til at anvende den i nr. 3 omhandlede fortrolighedsprocedure.

2. Ethvert af Parlamentets udvalg kan på skriftlig eller mundtlig anmodning fra et af dets medlemmer anvende fortrolighedsproceduren i forbindelse med nærmere angivne oplysninger eller dokumenter. Der kræves et flertal på 2/3 af de tilstedeværende medlemmers stemmer for at vedtage anvendelse af fortrolighedsproceduren.

3. Har udvalgets formand erklæret, at fortrolighedsproceduren skal anvendes, kan kun udvalgets medlemmer samt et stærkt begrænset antal tjenestemænd og sagkyndige, der på forhånd er udpeget af formanden overvære forhandlingen.

Dokumenterne, der skal være nummererede, omdeles ved mødets begyndelse og indsamles ved dets afslutning. Der kan ikke tages notater, endsige fotokopier.

I protokollen fra mødet omtales ingen enkeltheder fra behandlingen af det punkt, som er behandlet fortroligt. Kun en eventuel afgørelse kan nævnes i protokollen.

4. Tre medlemmer af det udvalg, som har indledt proceduren, kan anmode om at få undersøgt, om der er sket brud på tavshedspligten, og dette opføres på dagsordenen. Et flertal af udvalgets medlemmer kan vedtage, at behandling af brud på tavshedspligten opføres på dagsordenen for det første møde, efter at udvalgsformanden har modtaget anmodningen.

5. *Sanktioner:* I tilfælde af overtrædelser fastsætter udvalgsformanden efter høring af næstformændene ved begrundet afgørelse de sanktioner, der skal anvendes (irettesættelse, midlertidig, længere eller endegyldig udelukkelse fra udvalget).

Det pågældende medlem kan gøre indsigelse mod denne afgørelse, uden at dette har opsættende virkning. Indsigelsen behandles i fællesskab af Parlamentets Formandskonference og det pågældende udvalgs formandskab. Der træffes afgørelse med simpelt flertal, og afgørelsen kan ikke appelleres.

Påvises det, at en tjenestemand ikke har overholdt sin tavshedspligt, iværksættes de i vedtægten for tjenestemænd og andre ansatte fastsatte sanktioner.

---

[1] Vedtaget med Parlamentets afgørelse af 15. februar 1989.

BILAG VIII

DE NÆRMERE VILKÅR FOR UDØVELSE AF EUROPA-PARLAMENTETS UNDERSØGELSESBEFØJELSE

Afgørelse af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 19. april 1994 ([1]) om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 20 B,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 138 C,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 107 B, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør fastlægges nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse under iagttagelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

de midlertidige undersøgelsesudvalg skal kunne råde over de nødvendige midler til at udføre deres opgaver; det er i den forbindelse vigtigt, at medlemsstaterne samt De Europæiske Fællesskabers institutioner og organer træffer alle de forholdsregler, der kan lette udførelsen af disse opgaver;

tavsheds- og fortrolighedspligten i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde må sikres;

vilkårene for udøvelsen af undersøgelsesbeføjelsen kan efter anmodning fra en af de tre institutioner revideres efter udløbet af Europa-Parlamentets indeværende valgperiode på grundlag af de indhøstede erfaringer —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE EFTER FÆLLES OVERENSKOMST:

Artikel 1

De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse fastlægges i denne afgørelse i overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 20 B, EF-traktatens artikel 138 C og Euratom-traktatens artikel 107 B.

Artikel 2

1. Europa-Parlamentet kan på de betingelser og inden for de grænser, som er fastsat i de i artikel 1 nævnte traktater, som led i udførelsen af sine opgaver efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, hvad enten disse skulle være begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

Europa-Parlamentet fastsætter sammensætningen af de midlertidige undersøgelsesudvalg og de nærmere regler for deres interne arbejde.

Afgørelser om at nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, hvori bl. a. udvalgets formål og fristen for dets afgivelse af beretning præciseres, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg udfører sine opgaver under iagttagelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabernes institutioner og organer.

Medlemmer af de midlertidige undersøgelsesudvalg samt enhver anden, som gennem sit arbejde får kendskab til faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller andet, hvorom der i medfør af en medlemsstats eller en fællesskabsinstitutions bestemmelser gælder tavshedspligt, er forpligtet til at hemmeligholde dette kendskab over for enhver uvedkommende, herunder offentligheden, også efter hvervets eller arbejdsforholdets ophør.

Afhøringerne og vidneforklaringerne er offentlige. Dørene lukkes efter anmodning fra en fjerdedel af et undersøgelsesudvalgs medlemmer eller fra Fællesskabernes eller en medlemsstats nationale myndigheder, eller hvis det midlertidige undersøgelsesudvalg forelægges oplysninger, hvorom der gælder tavshedspligt. Ethvert vidne og enhver sagkyndig har ret til at afgive forklaring eller at vidne for lukkede døre.

3. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke undersøge forhold, der er under retslig behandling ved en national retsinstans eller en af Fællesskabernes retsinstanser, så længe denne retslige behandling ikke er afsluttet.

Inden for en frist på to måneder efter offentliggørelse i overensstemmelse med stk. 1, eller efter at Kommissionen har fået kendskab til, at der for et midlertidigt undersøgelsesudvalg er fremsat påstand om, at en medlemsstat har overtrådt fællesskabsretten, kan Kommissionen meddele Europa-Parlamentet, at et forhold, som henhører under et midlertidigt undersøgelsesudvalg, er genstand for en fællesskabsretlig overtrædelsesprocedure; i så fald træffer det midlertidige undersøgelsesudvalg alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte Kommissionen i stand til fuldt ud at udøve sine beføjelser i henhold til traktaterne.

4. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning inden for den frist, der blev fastsat, da det blev nedsat, eller senest ved udløbet af en frist på højst

([1]) EFT nr. L 113 af 19. 5. 1995, s. 1.

tolv måneder fra den dato, hvor det blev nedsat, eller under alle omstændigheder ved udløbet af valgperioden.

Europa-Parlamentet kan to gange ved en begrundet afgørelse forlænge tolvmånedersfristen med tre måneder. Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

5. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke nedsættes eller nedsættes på ny med henblik på undersøgelse af forhold, som allerede er blevet undersøgt af et midlertidigt undersøgelsesudvalg, før der er gået mindst tolv måneder efter afgivelsen af beretningen om denne undersøgelse, eller efter at opgaven er afsluttet, og kun under forudsætning af, at der er fremkommet nye forhold i sagen.

Artikel 3

1. Det midlertidige undersøgelsesudvalg foretager de undersøgelser, der er nødvendige for at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, på nedenstående betingelser.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan sende en opfordring til en fællesskabsinstitution, et fællesskabsorgan eller en medlemsstats regering om, at disse instanser udpeger et af deres medlemmer til at deltage i udvalgets arbejde.

3. Efter begrundet anmodning fra det midlertidige undersøgelsesudvalg udpeger de berørte medlemsstater og fællesskabsinstitutioner eller -organer en tjenestemand eller anden ansat, som de bemyndiger til at give møde for udvalget, medmindre tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning er til hinder derfor.

De pågældende tjenestemænd eller ansatte udtaler sig på vegne af og efter instruks fra deres regering eller institution. De forbliver bundet af de forpligtelser, der følger af de for deres ansættelsesforhold gældende regler.

4. Medlemsstaternes myndigheder og Fællesskabernes institutioner eller organer udleverer, når et midlertidigt undersøgelsesudvalg anmoder derom eller på eget initiativ, sådanne dokumenter til undersøgelsesudvalget, som er nødvendige for udøvelsen af dets opgaver, medmindre de på grund af tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed er forhindret deri i henhold til love eller administrative bestemmelser fastsat af medlemsstaterne eller Fællesskaberne.

5. Stk. 3 og 4 berører ikke andre nationale bestemmelser, som er til hinder for tjenestemænds fremmøde eller fremsendelse af dokumenter.

Såfremt tavshedshensyn, hensyn til offentlig eller national sikkerhed eller de i første afsnit nævnte bestemmelser udgør en hindring, meddeles dette Europa-Parlamentet af en repræsentant, som skal være beføjet til at forpligte den pågældende medlemsstats regering eller institutionen.

6. Fællesskabsinstitutioner eller -organer udleverer ikke dokumenter fra en medlemsstat til det midlertidige undersøgelsesudvalg uden først at have oplyst den pågældende stat herom.

De udleverer kun dokumenter, som er omfattet af stk. 5, når den pågældende medlemsstat har givet sit samtykke hertil.

7. Bestemmelserne i stk. 3, 4 og 5 gælder for fysiske og juridiske personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

8. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan anmode enhver anden person om at afgive vidneudsagn for udvalget i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver. Det midlertidige undersøgelsesudvalg underretter enhver person, der er nævnt i forbindelse med en undersøgelse, og som kunne lide skade derved, og det hører den pågældende på dennes begæring.

Artikel 4

1. De oplysninger, som det midlertidige undersøgelsesudvalg indsamler, er udelukkende bestemt til brug for udførelsen af dets opgaver. De må ikke offentliggøres, når de omfatter elementer, der er dækket af tavsheds- eller fortrolighedspligt, eller når de berørte personer er nævnt ved navn.

Europa-Parlamentet vedtager de nødvendige administrative og forretningsordensmæssige bestemmelser for at sikre, at tavshedspligten overholdes og fortrolighedshensyn tilgodeses i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalgs beretning afgives til Europa-Parlamentet, som under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 1 kan beslutte at offentliggøre den.

3. Europa-Parlamentet kan lade henstillinger, som det måtte have vedtaget på grundlag af beretningen fra det midlertidige undersøgelsesudvalg, tilgå Fællesskabernes institutioner og organer eller medlemsstaterne. Disse drager de konsekvenser heraf, som de finder relevante.

Artikel 5

Alle meddelelser til medlemsstaternes nationale myndigheder med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse går gennem medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union.

Artikel 6

Efter udløbet af Europa-Parlamentets indeværende valgperiode kan ovenstående bestemmelser efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen revideres på grundlag af de indhøstede erfaringer.

Artikel 7

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*